bûyer PRESS
Nûçe ... Bi Zelalî

Hejmara Bûyerpress Taybet

www.buyerpress.com buyerpress buyerpress buyerpress@gmail.com WhatsApp 00905368908545
Rojnameyek Sîyasî - Civakî - Çandî - Serbixwe - Nîvmehane
Hejmar /31/ 15-11-2015 Buhayî PS 50

Sîneme..

Mihemed Se`îd Axayê Deqûrî

1928 - 1960

Îşev..
asîmanê Amûdê
sîneme ye,
dîwarên xaniyan
akran in,
estêr zarokine
temaşevanin..
dikenin,
dilîzin,
dibêjin:
Sîneme..
sîneme..
sîneme....

bûyer PRESS
الخبر ... بكل شفافية

www.buyerpress.com buyerpress buyerpress buyerpress@gmail.com WhatsApp 00905368908545
صحيفة سياسية ثقافية اجتماعية مستقلة نصف شهرية
العدد /٣١/ ١٥-١١-٢٠١٥ الثمن /٥٠/ ل.س

مدير مكتب الهجرة والتأشيرات في مقاطعة الجزيرة لـ Bûyerpress

أعداد المهاجرين إلى باشور قلّت بنسبة خمسين إلى ستين بالمائة بعد القانون الجديد والكفالة

ليس لدينا فرق بين الوفود الحزبية سواء أكانت أحزابها مسجّلة أو غير مسجلة في الإدارة الذاتية

قال مدير مكتب الهجرة والتأشيرات شيرو محمد في تصريح خاصّ لصحيفة Bûyerpress أنه بوسع جميع المواطنين الخروج من روجآفا، مهما كانت وجهتهم، وأياً كانت صفتهم شرط تأمين كفيل، يطلب منه "التبصيم" على أوراق ثبوتية خاصة يتعهد فيها بعودة الزائر في الوقت المحدد.

وأضاف محمد :" أن المديرية تمنح الزائر ١٥ يوما، قابلة للتمديد عشرة أيام أخرى، شرط مراجعة الكفيل لمديرية التأشيرات وإبلاغها، وإلا فأنه يتحمل المسؤولية القانونيّة، وهي مبلغ أربعمائة ألف ليرة سورية عن كل شخص، إضافة إلى السجن لمدّة شهر.. طبعا الكفيل لا يقوم بإيداع أي مبلغ لدينا من باب الكفالة، ويحق له تكفّل ثلاثة أشخاص"..

وتابع محمد :" نعتمد حينها على البيانات الموجودة في البطاقة الشخصية للتواصل مع الكفيل، وبعد مرور الوقت المقرر، ننتظر يومين آخرين أيضاً مراعاة لظروف طارئة وقاهرة، ثم نعمّم اسم الكفيل على كافة المراكز والحواجز والهيئات الرسمية ذات العلاقة".

وأكد محمد أنه حتى اليوم لم تطبق أي حالة مما ذكر، ولم يتأخر أحد عن الموعد المقرر مضيفاً:" نأمل من الجميع ألا يحصل هذا التأخير، لأن المدّة المقررة كافية لقضاء الإجازة وهي بالعموم حالات انسانيّة، مثلا هناك أم مسنّة لم تلتقِ بابنها منذ سنوات، أو تعرّض أحدهم في الطرف الآخر إلى حادث سير، هنا يقوم الأهل بجلب وثيقة صحية من المستشفى التي يعالج فيها وترسل عبر الايميل إلى الشخص الذي يودّ زيارتهم، ونحن نأخذ هذه الوثائق بعين الاعتبار".

ونوّه محمد أن حالات تقديم واجب العزاء من الحالات التي نرصدها ونوافق على ثلاثة أشخاص للعبور إلى الطرف الآخر.. وموضوع الكفالة ليس لأجل السياحة أو الزيارات العادية أو حضور الحفلات، إنما للحالات الانسانية، ونحن نقوم بالتنسيق مع إدارة المعبر من الطرف الآخر، بنسبة ٢٠ -٢٥ شخصاً ممن يحملون إقامات ومابين ١٥ -٢٠ مريضاً وعشرة فورمات، أما حاملي الجنسيات الأجنبيّة فتسهل أمورهم وهؤلاء لا يحتاجون إلى كفالات.

وأوضح أنه ليست هناك أي معابر رسمية الآن عدا معبر سيمالكا وكل الجهود تنصب هنا، أما معبر الدربسية وكوباني وغيرها فمرتبط بمدى العلاقات الدبلوماسية بين روجآفا والدول المجاورة.

وأكد أيضاً أن أعداد المهاجرين إلى باشور قلّت بنسبة خمسين إلى ستين بالمائة بعد القانون الجديد والكفالة.. وعن العقبات التي تعترض عملهم قال محمد : نعاني من مشكلة توضيح فكرة العمل بالقانون للراغبين في الزيارة، وخاصة ممن يودون العبور ودخول الاقليم بشكل غير قانوني،ضاربين بالقانون عرض الحائط. نضطر على شرح الأمر لهم أحيانا أكثر من ساعة، هم يعون ما نعنيه، لكنهم يقنعون أنفسهم أنهم لا يفهمون الموضوع على مبدأ "دبّرها" وهذا أمر مرفوض لدينا جملة وتفصيلا.

وقال محمد أن طريقة التقديم للزيارة قد تتغير مستقبلا وتصبح بموجب طلب رسمي يتقدم بها طالب الزيارة ويوضح فيها مدة وأسباب الزيارة، وحسب الاستمارة نقوم بتسجيل دوره.

واختتم مدير مكتب الهجرة والجوازات شيرو محمد حديثه بالقول:" ليس لدينا فرق بين الوفود الحزبية سواء أكانت أحزابها مسجّلة أو غير مسجلة في الإدارة الذاتية، لا يهمنا اتجاههم أيّا كان.. الوفود الإعلامية والحزبية تحصل على الموافقة حصرا من هيئة الداخلية وهي تقرر الموافقة من عدمها".

طلال سلو: قواتنا حرّرت 50 قرية بين محطة الكهرباء وبلدة الخاتونية

أكّد الناطق الرسمي لـ" قوات سوريا الديمقراطية " طلال سلو في مؤتمر صحفي إن قواتهم حررت بلدة الخاتونية والبحيرة المحيطة بها في الريف الجنوبي لمدينة الحسكة بشكل كامل من مرتزقة داعش، وقتل خلال عملية التحرير ٤٥ مرتزقاً إضافة لتدمير ٢٥ عربة مفخخة لمرتزقة داعش.

وبيّن سلو أن قواتهم حررت ٥٠ قرية بين محطة الكهرباء وبلدة الخاتونية، وبمساحة حوالي ١٦٠ كلم.

مشيراً إلى أن طائرات التحالف الدولي التي تساند قواتهم قصفت مواقع المرتزقة وساندت قواتهم بشكل فعال خلال عملية التحرير.

وختم الناطق الرسمي لقوات سوريا الديمقراطية طلال سلو حديثة بأن قواتهم مستمرة بالتقدم حتى تحرير كامل المنطقة من مرتزقة داعش.

23 شخصا يفقدون حياتهم إثر وقوع صاروخين على جامعة تشرين بينهم طالب كرديّ

فقد ٢٣ شخصا لحياتهم وأصيب العشرات معظمهم من الطلبة الجامعيين إثر وقوع صاروخين على " مشروع الأوقاف" و"موقف سبيرو " في محيط جامعة تشرين في مدينة اللاذقية يوم الثلاثاء العاشر من تشرين الثاني/ نوفمبر ٢٠١٥.

ومن بين الذين فقدوا حياتهم الطالب الكرديّ عبد الرحمن أحمد بكو(٢٢) عاما - كلية التربية - سنة رابعة، بجامعة تشرين وهو من أهالي قرية خانكا خليان جنوب شرق كوباني.

وأكدت وسائل إعلام النظام " أن حصيلة ضحايا الاعتداء الإرهابى بقذيفتين صاروخيتين أطلقتهما التنظيمات الارهابية على أحياء سكنية فى مدينة اللاذقية :" ارتفعت إلى ٢٣ شهيدا و٥٠ جريحا". محمّلا في الوقت نفسه المسؤولية لتنظيم "جبهة النصرة و "حركة أحرار الشام الإسلامية وجماعات اخرىنشطة في ريف اللاذقية الشمالي "

افتتاحية العدد

الشارع السياسيّ الكرديّ

ما حصل ويحصل، وربما سيحصل.. أكثر مما حصل في الشارع السياسيّ الكرديّ، لن يحصل.!؟

بات الشارع السياسي الكردي منقسماً إلى قسمين أو ربما نهجين وأيديولجيتين! حسناً سنقولها ملئ أفواهنا لن يحدث أي اقتتال أخوي، كون المعطيات والإحداثيات ليست نفسها إبّان مرحلة الاقتتال الأخوي في إقليم كردستان العراق..!

مجمل الأمر، أن هناك نهاية وسيناريو واضح المعالم للأزمة السورية من قبل الغرب وتحديداً (روسيا، أمريكا)، وأن الجميع يحاول أن يحظى بالنصيب الأكبر من الكعكة كون النظام سينتهي عندما يقرر الغرب بأن «دورك انتهى».

المجلس الوطني الكردي يحاول النزول إلى الشارع ورفض المنهاج الكردي- المؤدلج- حسب رأيه - وقد بدأ أولى جولاته في مدينة جل آغا، وبحسب وسائل إعلام أن المظاهرة انتهت بالصدام بين قوات الآسايش والمتظاهرين.! ولم تكن الاحتجاجات في جل آغا كما كانت في ديريك، حيث وصلت تظاهرات أنصار المجلسين إلى نقطة المواجهة، وبحسب شهود عيان، لولا تدخل الآسايش لشهدنا أحداثاً مؤسفة، والسؤال الذي بات يشغل الجميع؛ هل حقاً باتت المواجهة بين القطبين الرئيسيين في روجآفاي كردستاني الـ ((PYD, PDK-S ((PKK, PDKI؟

طبعا هذا ما صرح به السيد سعود الملا سكرتير الحزب الديمقراطي الكردستاني - سوريا أثناء تسلمه رئاسة الحزب في حوار خاصّ لصحيفة «Bûyerpress» بتاريخ ٢٠١٤/٨/١٥ قائلاً: « تستطيع أن تقول هنا بأن الجماهير الكردية في سوريا منقسمون إلى مدرستين أو نهجين، لكن النهج الثالث هو ضعيف نوعاً ما ولا يملك قاعدة جماهيرية واسعة بالرغم من ارتباطه بعدة أحزاب مثل التقدمي وغيره، لم يستطيعوا لعب دورهم ذلك لأن الجماهير عادة يكونون مع القادة»!

ولكن في هذه المرحلة الحسّاسة وربما - كما أسلفنا - أنها ستكون نهاية المأساة السورية، عاد السيد عبدالحميد درويش سكرتير الحزب الديمقراطي التقدمي الكردي في سوريا إلى روجآفاي كردستان بعد مكوثه في السليمانية لأربعة أعوام، وبحسب بعض المهتمين بالشأن السياسيّ الكرديّ فأن حضور سكرتير التقدمي ليس بغرض حضور المؤتمر فحسب، بل ليتخذ المؤتمر أهم القرارات المصيرية بالنسبة للتقدمي فيما يخصّ موقعه في المجلس الوطني الكردي وموقفه من المعارضة السورية، وربما يذهب بنا التفكير أن نتوقع أن يقود «التقدمي» الكتلة الثالثة (الإطار الثالث)!. وهذا ما يتبلور حقيقة، وربما نقرأه من الزيارات المكوكية لقياديّ كرديّ بارز في الكتلة الثالثة إلى السليمانية في الفترة الوجيزة الماضية.

هنا أيضاً يمكن القول بأن حزب الاتحاد الديمقراطي قد قطع أميالا كثيرة باتجاه نهاية الأزمة في سوريا، ولديه مشاريع لكل الأوقات ويفاجئ بها خصومه، سيّما مشاريعه السياسية الجديدة والتي بدأ الغرب بفك شيفراتها، وأن تشكيل قوة عسكرية باسم «قوات سوريا الديمقراطية» بهذه السرعة والترتيب والانضباط وخوض هذه القوات لأشرس المعارك ضد تنظيم داعش وانتصاراتها المتوالية في ريف الحسكة وتلقيها الدعم المباشر من طائرات التحالف الدولي، إنما هو دليل على اعتماد (روسيا وأمريكا) على الادارة الذاتية في المناطق الكردية، لأن رحيل بشار لن ينهي الصراع في سوريا وبالتحديد في مناطق الداخل..!

سيطول الصراع بين التشكيلات المسلحة من أجل السلطة، وربما نشهد إنقلابات عسكريّة صباحية وأخرى مسائيّة في المحافظات السورية التي اشتد فيها الصراع.. على الحركة السياسيّة الكرديّة أن تتفهم خطورة المرحلة، وضرورة أن تكون هناك حكومة ولنسمّها «حكومة الأمر الواقع»، وهناك معارضة سياسية.. إلى أن نحتكم إلى صناديق الاقتراع.

Rêvebirya Xweserya Demoqratîk
Encûmena Rêvebir a kantona Cizîrê
Desteya Ciwanan û Werzîşê

الإدارة الذاتية الديمقراطية
المجلس التنفيذي في مقاطعة الجزيرة
هيئة الشباب والرياضة

إعلان

تعلن هيئة الشباب والرياضة بالتعاون مع هيئة التربية والتعليم عن بدء التسجيل في (مركز تنمية الشباب) في مدينة قامشلو ابتداءً من ٣/ ١١/ ٢٠١٥ ، والمركز يقوم بتدريب الشباب في مقاطعة الجزيرة على حرف ومهن متنوعة ومنها :

١- الإلكترونيات -٢- التمديدات الكهربائية -٣- الخياطة الرجالية ٤- الخياطة النسائية
-٥- الحلاقة الرجالية -٦- كوافير نسائية - ٧- الموبيليا والنجارة -٨- الألمنيوم -٩- الحدادة
١٠- التطريز والتريكو -١١- أعمال البناء -١٢- ميكانيك -١٣- التمديدات الصحية

وحسب نتائج الاستبيان وحاجة السوق إلى الخبرات المهنية سيتم البدء بحرفتي الميكانيك والتمديدات الكهربائية في هذا المركز.

شروط التسجيل للراغبين في الالتحاق بالمركز من الذكور والإناث :
-أن يجيد القراءة والكتابة .
-أن لايقل عمره عن ستة عشرة سنة .
-أن يكون من مواطني روجآفا .

الأوراق المطلوبة للتسجيل :
-صورة عن الهوية الشخصية عدد ٢
-صورة شخصية عدد ٣
-طلب تسجيل من المركز
-رسم الاشتراك ٢٠٠٠ ل.س

ملاحظة : تقدم طلبات التسجيل في مقر المركز فوق محكمة الشعب في مدينة قامشلو منطقة الصناعة وتبدأ من الساعة ٩صباحاً إلى ٣ عصراً ، اعتباراً من ٣-١١-٢٠١٥ ولغاية ٢٠-١١-٢٠١٥
للاستفسار : الاتصال على الرقم ٧٣٠٧٦٥ – ٠٩٣٤٠٤٣٤٧٦- ٤٦٥٨١٦

صحيفة Bûyerpress
مراكز التوزيع

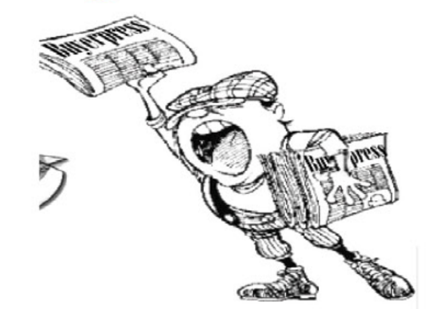

مكتبة الحرية/ قامشلو
(الشارع العام)
421360
مكتبة وائل/ جل آغا
755551
مكتبة الجهاد / تربه سبي
470618
مكتبة هدايا/ كركي لكي
753158
مكتبة الجواهري/ قامشلو (كورنيش)
443742

www.buyerpress.com
buyerpress buyerpress
buyerpresss@gmail.com
WhatsApp 00905368908545
bûyer PRESS
Nûçe...Bi Zelalî

Agirê Sînema Amûdê

M. Ehmedê Name

PEŞBERIYA ÇIROKÊ

Dema min dît ku çîroka Agirê Sînema Amûdê yek ji serpêhatiyên mezin ên ku di welatê me de çêbûne tê hijmartin, min nexwest ew jî winda; bê ser û şop here. Bi hezaran çîrok û serpêhatî di welatê me de çêbûn û nehatin nivîsandin. Mamoste û pêzanên welatê me guh nedane tiştekî ji wan, çi mezin û çi biçûk.
Mamoste û zanayên welatê xelkê tiştê li welatê wan dibû biçûk û mezin bê kêmayî di rûpelên mêjû de didane ber çavê zana û xwendevanên xwe û zana û xwendevanên biyanî bi camêrî û serbilindî, nedihiştin tiştek di ser wan re bibûre û nenivisandî bimîne. Mamoste û zanayên me, xwediyê xameyên çalak û namîdarên mêjû yên mîna: Qadî Ibn Xulekan û Ibn Al-Esîr û Ebû Al-Fîda û her wiha ristevan û torevanên me yên ku li cihanê deng dane; wek mîrê ristevanan Ahmed Şewqî, Cemîl Al-Zehawî û Mearûf Al-Resafî hebûne. Lê ewan carek milet û welatê xwe ne anîne bîra xwe, her û her bi navê miletên din xwe dane nîşandan û naskirin û ji wan re xebatên hêja û bê hijmar kirine. Milet û welatê wan bê par mane, carekê ji kerema xwe re ne gotine em Kurd in û gelê cihanê bi gel û welatê xwe agadar nekirine, eger biviyana dikaribûn herkesî agadar bikin bi wan.
Metelok dibêje: "Zilamek û zimanek" ango: zanakî welat û olperest bi xameya xwe zimanekî mirî ji neyînê aniye heyînê û jîndar kiriye.
Va niha em dibînin ku welatê wî zimanî ketiye rêza welatên cihanê ên mezin û ji herkesî bê minet bûye bi mal û dewlet.
Ji wan peyayên fidakar û zana û hinermendên ku zimanê miletê xwe bi xameyên xwe, ji mirinê parastine û jîndar kirine, yek jê jî Firdewsî bû. Çiko zimanê Farisî hindik mabû winda bibe, di bin hukmê zorkeran de, eger ne ji Firdewsî bûna.
Her wiha zimanê Erebî mîna wan zimanên windabûyî ew Jî bê guman winda dibû, eger neji Quran û edebiyata wê bûna.
Bi sedan sal di bin destê Dewleta Osmanî de ma û dixwestin winda bikin lê nedikarin.
Bi vî rengî, gelek zimanên din di nav pêlên zimanê zorkeran de heliyane û winda bûne.
Weharenge Kurd bi zimanê xwe ve bindestiyê gihandibû pileyên dawî ji windabûnê di nava pêlên zimanê biyanî de ji lewra seydayê tek û tenha, rêberê xîretşînas, pêxemberê rast û durust, derya xîret û dilovanî û mehrevaniya wî hatiye coşê û xwestiye gemîya jîna welatê xwe bighîne bendera jînê.... bi mêranî û hinermendî daketiye meydana xebatê. Bi destekî zengilê jîna welat girtiye hejandiye û bi destê din xameya çalak girtiye û kiriye qîr û gazî û gotiye:

Wer dixuye ku seydayê Xanî di wan dem û dewran de bê pişt û penah bû, bê hevrê û heval bû, bê xwedî û Xwedan bû. Eger ne welê bûna bê guman ewê hinerên mezin û tiştê nerxgiran nîşanî nîştimanê cihanê bidana. Her wekî gotiye:
Metelok dibêje: "Destê bi tenê deng jê nayê".
Seyda tenê bû lê dîsa dengê seydayê olperest, welatperwer û nemir giha eywana Kesra û milkê Dara.
Ji wê rojê ve ta îro torevan û ristevanên Kurd bi deng û awazên naqosa rêçenasê Kurd hişyar bûne, dest avêtine xameyên çalak û dane ser rêç û şopa wî rêberê hinermend û bûne peyrewên wî.
Torevan û ristevanên Kurd her tim mazeya peyala aşqê bi navê Seydayê Xanî danîne û dideynin. Bi seda dîwanên rista ên welatperwerî û evînî nivîsîne.
Lê heyf û mixabin ku pirê wan dîwanan neketine destê me. Çiko berê bi tîpên destnivîs dihatin nivîsandin lewra ji wan gelek winda dibûn û ew jî ji nebûna çap û çapxana û ji bindestî û jariya gelê Kurd bû.
" Zilamek û zimanek "' yekî mîna Seydayê Xanî yê nemir bû layiqê pesn û supasan.
Birano! Du tişt bûn ku ez bivênevê kirim ji bo nivîsandina vê reşbelekê:
1- Tiştên ku me di serê pêşberiyê de got: Ditirsim ev serpêhatî jî weke yên demên bûrî winda bibe.
2- Roja dawî piştî şewata sînemê ku çûm Amûdê li wê, li ber belediyê xortekî xwenda û dilbirîn pêrgî min bû û rojbaşî da min. Çavên wî ji hêstir û fermîskan weke du pila sor bûbûn.
Ji min re got:
-Seyda ma qey wijdan e ev serpêhatiya mezin weke serpêhatiyên demên bûrî bê nivisandin di ser me re bibûre, ma ne şerm û fihêt e?
Tenê ez hinek sekinîm û di bersîva xwe de min got: "Da ez binêrim ezbenî".
Dema vegeriyam malê, wê şevê ez gelek li gotina wî xortî fikirîm û min xwe bi xwe berpirsyar kir û got:
-Eger ez daxwaza vî xortî pêk neyînim bê guman ez gunehkar im, çiqas li gorî min barekî giran e jî. Dawî min xwest ku çend rûpelan bi vê serpêhatiyê reş bikim. Ger çi wê li cem nezan û dijmina bê nerx be, ji ber ku dilqirêj, bextreş, çikûs û şîrheram ji cihanê kêm nabin.

Birano! Ev tişt bûn ku ez bivênevê kirim ji bo nivîsandina vê çîrokê. Paşê min got, divê li gor zanîn û dîtina xwe çend rûpela pê reş bikim û wê reşbeleka biçûk bi navê: "Agirê Sînema Amûdê" pêşkêşî xwîşk û birayên xwe yên xwendevan û xoşewîst û xîretşînas bikim.
Û ji wan hêvî dikim ku bi çavên biratî û dilpakî lê binêrin, ne bi çavên meznahî û neyarî. Û ji kerema xwe kêmahîyên wê jî bi xameya dilovanî dirist bikin. Çiko ez ne ji wan nivîsevanê xwiyayî me: Xwediyê xameyên namîdar im.
Xwîşk û birano! Tiştê ku di çîrokê de hatiye gotin pirê wan min bi çavê xwe dîtîne û yên din jî rastgoyan ên bawerpê bihîstine. Çiko çar roja li pey hev diçûme Amûdê û êvarê dihatim mal.
Min pêşberiya çîrokê dirêjkir hêvî dikim hûn li min negrin, çiko xameya min hinek serî ji min sitandiye, bê gem û hevsar xwe daye pêş.
Paşiyê yên mayî serê we ji me re sax be û dem û çaxê we bi xweşî û şadî û bextiyarî bin.
Bi azadî û kamîranî bijîn xwîşk û birayan. **Namî**

BINGEHÊ SERPÊHATIYÊ

Bingehê serpêhatiya çîroka Agirê Sînenna Amûdê, arîkariya gelê Cezayîr bû.
Her kesî bihîst, ku gelê Cazayîr dest bi şoreşa sala "1954"a kir,tek û tenha dakete qada şer û agirê şoreşê li çar goşê welatê xwe pêxist. Pêtên wê dilê dijmin sota. Bi jin û mêran ve bi fidakarî derketin ser serê koh û çiyan ji bo welatê xwe ji penc û kulabê sitem û zordariya dewleta Firensawî azad bikin.
Wî çaxî pir nebûrî dengê şoreşa gelê Cezayîr li rojhilat û rojavayî cihanê belav bû, hate bihîstin. Roj bi roj şer di navbera gelê Cezayîr û dewleta Firensawî de dijwartir dibû.
Gelê Cezayîr xwest, ku dara azadiyê bi xwînê, bi comerdî av bide, lewra dara azadîyê fêkî nagre, bê avdana bi xwînê.
Pir nebûrî herçî dewletên azadîxwaz bûn bi her awayî dest bi arîkariyê kirin ji gelê Cezayîr ê şoreşger re, nemaze dewletên Ereb, dewletên haştîxwaz û sosyalîst.
Ji wan dewletên Ereb, ên arîkarî kirin yek jê jî dewleta Sûrî bû (Di dema yekîtîya Sûrî û Misrê de bû).
Sûrya û dewletên din, ji destpêka şer heta roja azadiyê, arîkariya xwe sal bi sal zêdetir dikirin. Di sala 1960'î de dîsa dewleta Sûrî weke salên berê dest bi civandina arîkariyê kir. Bajar û gundên welatê Sûrî hemî tê de beşdar bûn. Her wiha bajarê Amûdê jî dest bi civandina arîkariya sala nû kir.
Ji nû ve giregir, rîsipî û berpirsyarên Amûdê civînek kirin û piştî guftûgoyên bawerpê, bajar kirin çend beş:
1- Dewlemend û maldar.
2- Karker û cotkar.
3- Tacir û dikandar.
4- Xort û keçên dibistanan û feqîr û jar.
Piştî çêkirina çend komik û malikan ji bo civandina pera her yek ji van li gor kar û karîna wan bêşa wan nîşandan. Paşê berpirsiyarên bijartî roja din dest bi civandina pera kirin. Gelê bajêr bi serbilindî û dilxweşî pêşberiya civînkaran dikirin, bi vî awayî kes nema ku di vê qencî û arîkariyê de beşdar nebû. Her wekî me berî niha got; dewlemend, maldar, jar, karker, tacir, cotkar, bipîş û bêpîş, dîndar û bêdîn, dilşad û xemgîn, giş beşdar bûn.
Dewlemend û maldarên mezin bi hezara Lîreyên Sûrî dan. Ji wan kêmtir bi seda Lîre pêşkêşî civînkaran dikirin, pile pile ta ku gihîştibû yek Lîre. Ew jî ji hinek xwendevan, feqîr û jaran bû.
Tenê civandina pera ji xwendevana bi destê mamostayê dibistana bû. Dîsa jî her yek li gora hebûna halê bavê xwe ji Lîrekî heta 25 Lîre yê Sûrî arîkarî dikir.
Piştî ku bajar xelas bû ji civandina arîkariyê bi têkrayî, rû sipîtî û camêrî, ji nû ve hinek xeyalên nû hatibûn bîra hinekan û ew bûne sebebê ziyana mezin.

BÎRHATINÊN MUDÎR

Piştî civîna mezin a bajêr, mudîrê nahiyê rêkir pey mamostayên dibistanan, wan li cem xwe kom kirin û ji wan re got:
-Gelî mamosta tiştek hatiye bîra min ezê bi we bişêwirim ka hûn çi dibêjin?
Yekî ji wan mamosta ji mudîrê nahiyê re got:
-Fermo bibêje.
Mudîr ji wan re got:
-Ez dixwazim rojekê sînema "Şehrezad" kirê bikim û kara wê jî bidim ser perê ku berê hatiye civandin ji bo vê arîkarîyê.
Dema mamostan gotina mudîr sehkirin tevan sipasî wî kirin û razîbûna xwe bi temamî jê re dan nîşandan û gotin:
-Daxwaza te pir hêja û rast e, çawa tu ferman bikî bira wiha be.
Mudîr ji wan re got:
-Madam wiha ye îro her yek ji we ji zarokên dibistana xwe re bibêjin, ku divê her yek ji wan sibê roja yekşembê bira çarîk Lîre nirxê bilêta sînemê ji mal bîne û bê dibistanê û ji wan re baş bidin zanîn bêjin: Ev çûn bivê nevê yê, kesê pera neyne ij neçe sînemê êdî ew nema tê dibistanê.
Piştî mudîrê nahiyê guftûgoyên xwe qedandin, mamostayên dibistanan vegeriyan dibistanên xwe û ji xwendevanên xwe re tiştê ku bûyî dane zanîn.
Feqîr û jar û dewlemend û maldar di nirxê bilêta sînemê de mîna hev bûn; her 25 qurûş bûn, lê gelo ma ev tişt gerek bû yan na?
Çiko zarokan û bavê wan berî çend rojan arîkarîk ji vê mestir kiribûn.
Evê din çibû? Kesî ev ne got..!!
Çima ku yekî dilxwaz û dilsoj di wê civînê de ne bû. Dema zarokan fermana mamostayên xwe bihîstin tevan bi hev re gotin "belê emê sibê pera bînin û herin sînemê".
Roja din roja yekşemba bêqidoş 13'ê Çirya Paşîn a sala 1960'î Mudîrê dibistana Xezalî xwendevanên xwe li dibistana Mutenebî nîvro civandin, di nav wan de jipiya sekînî û gotarek bi hiner pêşkêşî wan kir, got:
Ey birayên ciwan û xwendevan, ey xortên Kurdê comerd hûn baş dizanin ev çend sal in birayên me yên Cezayîrî xwîna xwe ya paqij dirêjin li hember dijminê xwînrêj, ji bo azadî û serbestiya welatê xwe. Û ez baş dizanim ku gelê Kurd miletekî azadîxwaz û xîretşînas e û dijminê imperyalîzm û kevneperesta ye, ji bo vê yekê gereke her yek ji we li gor karîbûna xwe her tim arîkariya wî miletî bike û her û her jî we kiriye. Gelê Cezayir îro bêhtir muhtacî çekû malê ji destên comerdên azadîxwaz.
Birayên xoşewîst! Ez bawerim ku hûn dizanin me îro sînema Şehrezad kirê kiriye da weko kara ku ji wê bê bidin ser a ku berê hatiye civandin ji we û dê û bavê we. Ev jî dîsa serbilindiya we ye, çiko careke din hûn tev beşdarî vê arîkariyê bûne.
Û bizanin ku ev arîkarî ne tenê li cem me, belkî li nav her miletê comerd û azadîxwaz çêbûye û çêdibe. Ji bo vê yekê ez hêvî dikim niha ku hûn diçin mal her yek ji we çarîk Lîre nirxê bilêta sînemê bi xwe re bîne û bê, da bi hevalên xwe re here sînemê. Ê ku neyne û neçe sînemê bira baş bizane ku ew êdî nayê dibistanê, eger ew kurê kê be jî.
Mamosta dîsa got: "Ma we sehkir?"
Xwendevanan bi hev re gotin:
-Belê mamosta me sehkir.
Lê mixabin ku mamosta di dawiya gotara xwe de zorkotekî da nîşandan ji xwendevana re ku ew çend gotin ne gerek bûn. Divabû mamosta wan gotinên dijwar û tal di wê babetê de negota. Lê em çi bikin ji xelkê re qenciyên me her û her winda ne!.. Nakevin ber çava û gelek caran qencî dibin xirabî.
Piştî gotara mamosta xilasbû, xwendevan belav bûn, her yek çû mala xwe bi lez û bez hin ji kêfa sînemê û hin ji tirsa gotina mamosta. . . Zarok bûn, wer bawer dikirin:
" Kesê pera neyne û neçe sînemê nema tê xwendegehê".
Dema gihiştin mal her yekî ji dê û bavê xwe re got:
Dayê... Babo divê hûn çarîk Lîra nirxê bilêta sînemê bidin min da ku ez jî bi hevalên xwe re herim sînemê.Eger neçim sînemê, mamosta wê min ji xwendegehê derîne. Ji ber vê yekê çûna min bivê nevê ye.
Gişa ev ji dê ij bavê xwe re gotin

AVAHIYA SÎNEMÊ

Dixwazim li vir hinek bi kurtî pesnê avahiya sînemê ji xwendevanên xoşewîst re bidim.
Bi rastî sînema ne sînema bû, rengê axurê dewara bû, tenê çend kursî, motor, elektrîk û şaşe tê de danîbûn û jê re digotin sînema. Eger ne ji van çend tiştan bûna ew bi kêrî axurê dewara dihat. Dîwar ji kelpîçê axê bûn, bane wê direk, texte û pûş bûn, herwekî avahiyên dewra berê yên gund bû. Kursî dar û qiram bûn, modêlê kevnare ji yê zemanê berê bû, her çar dîwar ji hundir ve bi telîsê rengîn bi boyaxê û bazotê perdekirî bûn.
Dirêjî 18 mêtre, firehî 6 mêtre, bilindî 4 mêtre bû. Deriyê wê yê yekane bilindî 2 mêtre û firehî yek mêtre bû. Cîgehê motorê herwekî dibêjin du mêtre nebû û di nava wî û banê sînemê de ew jî dep û dar û pûş bû. Lê dîsa ji her tiştekî gerektir divê em baş bizanin ji van tiştan re kî berpirsyar bû?
Çawa bihêlin xaneke dewara bibe sînema?
Gelo sûc û gunehê kê bû?
Nizanim...! Nizanim...!

VEGERA XWENDEVANAN JI MAL

Êvarê careke din kolan û cadeyên bajêr hatin dagirtin û pêl ketin wan ji xwendevanên dibistana Xezalî û Mutenebî. Bir bi bir kewt û gêş berê wan li dibistanê bû weke berê, ji wê de bi rêz û edeb wê herin sînemê.
Nêzîkî rojava, xwendevan giş li hewşa dibistanê li hev civiyan û ji wê, berê xwe dan sînemê. Dema dighîştin, rasterast berê xwe didan kuleka ku bilêt lê têne birîn, da ku her yek bilêta xwe bibire. Bi vî hawayî dem bû piştî muxribê; rê û rêgah li kolanan nema, bi şadî û xweşî li lîstgeha sînemê dileyîstin û çavnêriya seet şeş û nîvê êvarê; dema destpêka film dikirin.
Bi xoşxan û sirûdan diçûn û dihatin. Wê şevê çend kesên din ji xelkê bajêr jî ji bilî xwendevanan bi zarokên xwe re hatibûn. Lê mixabin wan jî nedizanîn, ku mirina sitemkar û bêbext konê xwe yê reş; konê ecelê li ser sînemê vegirtiye û di kûrangiha wê de li ber xortên ciwan kemîn daniye,daf û qoç û xefikên xwe di derî û pencere û şibakên sînemê yên teng de vedane.
Seet bû nêzîkî şeş hêja yek yekên xwendevanan ji çar aliyê bajêr dihatin, ta ku hejmara wan gihabû nêzîkî 500 kesî.
Navê film wê rojê; "Gunehkariya Nîvê Şevê" bû. Navekî bêqidoş bû, bêqidoşiya wî ji nav û nîşana wî dihate zanîn. Di wê seetê de xwendevan wek pêlên derya ji kêfxweşî û nêzîkahiya destpêka film li hev diketin. Lê wan jî qet bawer ne dikir, ku ber bi mirinê ve diçin û dawiya jîna wan e. Ji lewra wan jî xatirê dawî ji dê û bavê xwe ne xwestibûn mîna herdu zarokên sêwî. Ewan xatirê dawî ji diya xwe ya dilovan xwestibûn û ji nû ve hatibûn.

ZENGILÊ SINEMÊ

Saet bû heftê êvarê. Pir ne bûrî bi awaz û deng bû çingîn û zingîna zengilê sînemê. Xwendevan her yek ji cihê xwe êrîş bire sînemê. Di deriyê yekane re, deriyê teng û tirş, cote cot bi zor di ber hev re derbasî hundir dibûn. Êdî ne hewce ye ez careke din pesnê derî ji we re bidim.
Weharenge bi xir û cir xwendevan hemû ketin sînemê. Lê di hundir de halê wan bû çi, nizanim.
Di wê gavê de zana û bîrewer di nav wan de ne bûn ku nerazîbûna xwe ji berpisyarê sînemê re bidin nîşandan, ji ber wî cihê teng û tal. Eger dilsoj û xemxwarek hebûna, bê gûman ew ziyana mezin çênedibû.
Hikim berdî berdayî bû. Kesî guh li kesî ne dikir, berpirsyar ne dihatin naskirin. Tenê çend mamostên biyanî, ne yên dibistana Xezalî û Mutenebî û cilwazekî belediyê yê ku bi zarokê mudirê nahiyê re hatibûn, cihê wan xweş û fereh bûn.
Xwendevan dîsa di gel wê tengayî û nexweşiyê, bi dilşadî çavnêriya vemirandina ronahiyê li hilanîna perdê ji ser ruyê şaşa sipî dikirin.
Paşî derî hate girtin bi " çil hejê guhî jî" bi destê mirina bêbext û sitemkar.

DESTPÊKA FILM

Deng ji zarokan hate birîn, hêdî hêdî perde ji rûyê şaşa sipî hat hilandin û film destpêkir weke carên berê. Tîrêjên ronahiyê çûne şaşa sipî. Piştî ku hinek ji film kete ber çavan û derbas bû, ji nişka ve yekî bi dengê bilind kire gazî û got:
Hewar e gelî zarokan û xelkê sînemê, bazdin, birevin, sînema şewitî !
Pê re pê re dîtin, ku tîrêjên ronahiyê hatin guhertin bi tîrêjê sorî agirî. Ji nû ve hemûyan bawer kirin, ku sînema dişewitî û ew deng û gazî dengê peykê ecelê ye.
Êdî her yek ji cihê xwe rabû û êrîşî devê derî kir da ku bireve û xwe ji mirinê biparêze, xilas bike. Berî herkesî mamoste û cilwazê belediyê yê bi zarokên mûdir re hatibû, bê zehmetî di devê derî de derketin û ez bawer im wan qet agir nedîtin wek ên mayî. Çiko dema wan dengê şewatê bihîst, hêdî hêdî derî vekirin û bê zehmetî derketin. Li dû wan çi kesên kursiya wan nêzîktirî derî bû, ew jî bi xweşî derketin.
Dema agir hinekî dijwar bû, bi çavê tirsê, her yekî ji tirsa şewatê û agir dixwest xwe bighîne derî û xwe ji mirinê xilas bike. Bîste bîst dane ser hev, bi ser hev de bûn kom û derî hate girtin. Paşê hinekan xwe ji locê di pencera re avêtin û hinekan ji pencera yekane di dîwarê jêrî yê sînemê re xwe avêtin derve... Lê sed heyf û mixabin ku li wê jî mirina bextreş daf û qoçên xwe li ber dîwarê jêrî, li hember pencera nûvekirî veda bûn. Li ber wê bîr hebû û deriyê wê vekirî bû. Gelek zarok dema xwe di pencerê re davêtin derve, yekser diketin bîrê, ew bîra ku me go li ber dîwarê sînemê yê jêrî bû. Wan pê nizanîbû, ê zanîbû jî, çavê tirsê bû, nedihat bîra wî. Dema xelkê bihîst, ku zarok ji pencerê xwe davêjin derve û dikevin bîrê, ji çar aliya êrîş birin devê bîrê ji bo deranîna zarokan. Ji wan jî hin sax hin mirî tanîn der. Ên ku di sînemê de mabûn ji dûkel û pêtên agir, derî û pencere li ber wan winda bûn. Edî bazdan û rev bi dest wan nediket û ne dighan derî. Ê ku digha jî di derî de asê dima.
Pir nebûrî dengekî bi tirs û gurmîneke xurt ji hundirê sînemê hat. Bingeh û dîwarên wê hejiyan, te digo belkî bombeke atom di hundirê sînemê de teqiya. Li dûv teqînê agir girte ser û binê sînemê û ji pêlên dû hundir tarî bû... Pêtên agirê sor û şîn, çar alî, çep û rast zarok li hev vedigerandin. Çendî gazî hewar dikirin bê fede bû. Gelek dê û bavê bextreş ji wan bê guman bûn, newqî derya xefletê bûn. Di wê gavê de xeberdarekî dilsoj mîna Gurgîn nebû da ku xeberê bighîne Tacdîn. Ji lewra gelê Amûdê ta ebed sergerdan û jar û xemgîn maye:
Hin bi hin pêtên agîr dijwar û bilindtir dibûn, rengê şîpa aş di derî, kulek û pencerê re tavêtin. Kesî nema dikarîbû nêzîk bibe, yên dihatin, didîtin, ku agir

www.buyerpress.com
buyerpress buyerpress
buyerpresss@gmail.com
WhatsApp 00905368908545
bûyer PRESS
الخبر ... بكل شفافية

القضية الكردية في سورية
هل هي قضية شعب ... أم قضية أحزاب؟؟!

فريد كانو

" للإيضاح أسأل مثلاً : هل الإدارة الذاتية الديمقراطية مؤسسة وطنية تخدم الشعب ؟أم هي مؤسسة حزبية تخدم أجندات حزبية "؟!

إن الشّعوب في المجتمعات التي ترقى سلم التقدم والتطور هي من تقرر مصيرها، وتختار ما هو مفيد لديمومتها في العيش عبر مراحل تطور البشرية من عصر المشاعة وحتى يومنا هذا. فالشعب الكردي الذي ناضل عبر قرون طويلة وعانى من الظلم والاستبداد والدكتاتورية والذي حافظ على هويته القومية جديرٌ به أن يعيش بكرامة على ترابه الذي احتضن رفات الشهداء و الآباء والأجداد .
فالحركة السياسيّة الكرديّة أخفقت في بعض الأحيان، وكان الشعب ضحية تلك الإخفاقات والأجندات الحزبية. فتعثر نضاله في المسار الشاق من خلال تبني كل حزب أيديولوجية معينة لحل القضية الكردية تعددت بين المناداة بالفدرالية .. واللامركزية السياسية .. والتعددية .. والدولة الديمقراطية .
المتتبع للأحداث التي تجرى في المنطقة فاللوحة السياسية ضبابية لدرجة عدم الرؤية حيث التنافر والصراع بين الأجندات الحزبية وتفضيل المصلحة الحزبية، والشخصية و الأنا الذاتية على المصلحة القوميّة للشّعب الكردي، فالأحزاب اشغلتها الولادات المبكرة ودون عملية قيصرية وأحياناً بدون حمل لأنها تلد من نور بعضها البعض بوجود الأب الروحي الذي يتبنى المولود الجديد "ربي يسر ولا تعسر".
أقولها بمرارة وحسرة وغيرة .. بلغ السيل الزبى .. لا بل طفح الكيل فالشعب لا يحتمل كثرة الجروح في جسده ولم يحتمل ألم التشرذم والخوف على تشتت القضية الكردية .
والسؤال الذي يطرح نفسه: هل الشعب صاحب القرار؟ أم أنّ السياسيين هم المقررون نيابة عن الشعب وفق مقياس أيديولوجيتهم؟!
قد يقول قائل إن الشعب في وادٍ والأحزاب في وادٍ آخر ، فهذا انتقاص للحركة السياسية الكردية ودورها في هذا المسار والمرحلة التاريخية المفصلية الحساسة والبالغة الخطورة التي تمر بها روجآفاي كردستان .
فالحركة السياسية الكردية عليها أن تتجاوب مع استحقاقات المرحلة من خلال إيجاد استراتيجية سياسية وفكرية، ورص الصفوف وتوحيد الخطاب الكردي بما يتماشى مع متطلبات الشعب وتحقيق آماله وأحلامه.
و للإيضاح أسأل مثلاً : هل الإدارة الذاتية الديمقراطية مؤسسة وطنيّة تخدم الشعب؟ أم هي مؤسسة حزبية تخدم أجندات حزبية ...؟!
لا شك الاختلاف موجود في الرؤى. فهناك من يضعها تحت مجهر الوطنيّة، وهناك من يراها مؤسسة حزبية، وفي بعض الأحيان تختلط الأمور بين القبول والرفض، كلٌّ حسب الحالة الفكرية والثقافة والموروث الاجتماعي فهناك من يقرر بضرورة هكذا إدارة وفي نفس الوقت يقول بأنّها إدارة غير شرعية لا أدري من أين تأتي الشرعية طالما هناك ضرورة لوجودها. وهي تقدم الخدمات والحماية..؟ فالخدمات ضرورة ملّحة ويومية يستفيد منها عموم الشعب، وكذلك حماية المنطقة من الجماعات التكفيريّة الإرهابية من داعش وغيرها. فلولا وجود وحدات حماية الشعب، والمرأة. والذي لا يستطيع أحدٌ إنكار دورهم وتضحياتهم وبسالتهم. والكل يقر بضرورة وجود هكذا قوة تحمي المنطقة من الإرهابيين والمتربصين بالشعب في عموم روجآفاي كردستان لما أنعمت المناطق الكردية بهذا الأمان والاستقرار بالنسبة لعموم الخارطة السورية. فالحماية والخدمات أمرين أساسين للاستقرار في المناطق الكردية، فهناك الكثير من الجوانب الإيجابية في هذه الإدارة أتفق معها وفي نفس الوقت يوجد بعض الجوانب السلبية المرفوضة والممارسات الفردية من ذوي النفوس المريضة، لكن تجاوز النواقص والسلبيات وتطوير و حماية الإدارة نحو الأفضل واجب وطني يتطلب من الجميع، ليس بأسلوب استفزازي عبر التشهير بوسائل الإعلام والدّعاية والترويج. بل بأسلوب حضاري عبر جلسات الحوار وبروح من المسؤولية، ذلك يتطلب عملاً جماعياً يشترك فيه الجميع عبر مؤسسات الإدارة الذاتية .
فمنذ تأسيس أول حزب سياسي كردي في سوريا عام ١٩٥٧ كان برنامج الحزب يرتكز على أن يدير الكرد إدارة شؤون مناطقهم من النواحي التعليمية، الثقافية، والخدمية. وجميع الأحزاب تنادي بهكذا طرح الآن .. فالاختلاف موجود وليس في الجوهر بل في الأسلوب.
في الولايات المتحدة الأمريكية سيدة السياسة العالمية تدار الدولة عن طريق حزبين (جمهوري وديمقراطي) يختلفون في آلية معالجة بعض الجوانب من الأمور من ناحية الضمان الصحي، الضرائب، .... إلخ لكنهم متفقون في السياسة العامة للدولة وإدارة شؤون مصالح شعبهم .
يقول الثائر (تشي غيفارا): " أنا لست محرراً، المحررون لاوجود لهم، بل الشعوب هي من تحرر نفسها "
فالشعب يجب أن يتحرر من التبعية، وأن يكسر الحاجز النفسي وأن يتصالح مع بعضه ويضع مصلحته فوق كل المصالح و الاعتبارات و الولاءات السياسية. فعلى الشعب الكردي أن يقرأ التاريخ ويفهم الحاضر ويستشرق المستقبل، كي لا يقبل الواقع الأليم بل عليه أن يسترد كرامته وحريته وأن يكون صاحب موقف وكلمة وقرار وأن يقول كفى رسم خرائط و استراتيجيات حزبيّة ضيقة على جسد الشعب المنهك في هذه الأيام أسماء كثيرة من السياسيين يلعبون هنا وهناك لتكبر المأساة لهذا الشعب، فليلعن الشعب الدولار، والمال السياسي! الذي أصبح في يومنا هذا فوق كل الاعتبارات الوطنية والقومية .
رأفة بالشعب أيها السياسيون، فالفرصة سانحة قد لا تتكرر فأنتم أمام امتحان تاريخيّ كبير، فنحن من نملك الأرض والتاريخ، وشعباً ذا إرادة فولاذيّة يضحي بنفسه من أجل قضيته، ويحترم رموزه، فكونوا على قدر المسؤوليّة التاريخيّة.

الفدراليَّة هي الحل الأمثل سوريَّاً ....!!!!!

أكرم حسين

تعتبر معركة جالديران التي وقعت في ٢٣ آب عام ١٥١٤ بين جيش السلطان سليم العثماني والشاه إسماعيل الصفوي الذي هزم جيشه، انعطافة مهمة في تاريخ الأمة الكردية حيث قسمت كردستان رسميا عام ١٦٣٩ بين الامبراطوريتين؛ الصفوية والعثمانية إثر عقد الشاه عباس والسلطان مراد العثماني معاهدة بينهما، ثم تلاه التقسيم الثاني لكردستان "العثمانية "بموجب اتفاقية سايكس بيكو عام ١٩١٦، وألحق قسم منها بالدولة السورية، عرف هذا الجزء فيما بعد في الادبيّات الحزبية الكردية بـ" كردستان سوريا"، و نتيجة لهذين التقسيمين وزعت أراضي كردستان بين تركيا والعراق وإيران وسوريا واضطر الكرد إلى إعادة تعريف "هوياتهم" بدلالة الدولة التي ألحقوا بها والشّعوب التي تقطنها، وقد تجاهلت الدولة السورية الناشئة في مسار تقدُّمها وتطورها الشعب الكردي في سوريا كشعب أصيل يعيش على أرضه وفي موطنه التاريخي كثقافة ولغة وحقوق، خاصة بعد سيطرة الديكتاتوريات على دست الحكم، بلغت ذروة هذا "التجاهل" خلال حكم البعث الفاشي بإصداره العديد من المراسيم والفرمانات كالتمييز في الوظائف، واجراء إحصاء جائر، ومصادرة الأراضي، ومرسوم منع التملك٤٩،وممارسة التعريب والفصل من الوظائف لأسباب سياسيّة، والتي استهدفت الكرد في وجودهم وهويتهم رغم كل ما قدموه من تضحيات في سبيل استقلال وتحرر الدولة السورية وتقدمها الاقتصادي والاجتماعي والثقافي، برز منهم قادة ومثقفون أمثال إبراهيم هنانو ويوسف العظمة وأحمد البارافي ومحمد كرد علي ومحمد علي العابد وممدوح سليم وعلي بوظو وغيرهم الكثير. لقد خلقت اتفاقية سايكس بيكو وما تلاها من سياسات اقصائية وعنصرية تجاه الكرد والمكونات الأخرى، بلداناً هشّة وغير متجانسة وتفتقر إلى الانسجام والتماسك وتعاني منذ تشكلها وحتى اليوم مشكلات قومية ، ونزاعات حدودية(لواء اسكندرون مثالا)،وعدم اندماج وطني وخلافات داخليّة وخارجيّة، وبعد الممارسات البشعة للسلطان عبد الحميدالثاني وقوات الاتحاد والترقي ١٩١٥-١٩٢٣ شهدت كردستان تركيا حالة نزوح وهجرة من الارمن والكرد والسريان باتجاه مناطق كردستان سوريا(الجزيرة)تبعها حركة نزوح ثانية بعد توقيع معاهدة لوزان١٩٢٣ وانهاء ما تم منحه في اتفاقية سيفر ١٩٢٠للكرد والأرمن من حقوق، مما شكل مؤشرا لاحتمال أو إمكانية تكرار ما لحق بالكرد والارمن من أذى، وكانت الهجرة الثالثة من كردستان تركيا باتجاه كردستان والتي يفصل بينهما الخط الحديدي بعد فشل ثورة الشيخ سعيد١٩٢٥هربا من القمع والاضطهاد والنفي إلى مناطق الداخل التركي، كل ذلك أدى إلى قيام شخصيات كردية سورية وتركية وبعض الزعامات القبلية، التي تحمل إرثا نضاليا في مواجهة السلطات، الى تأسيس حركة خويبون (الاستقلال)القومية في صوفر بلبنان ١٩٢٧،ثم تأسس لاحقا الحزب الديمقراطي الكردستاني في سوريا ١٤ حزيران ١٩٥٧ كتمثيل سياسي يدافع عن المصالح القومية والاجتماعية لكرد سوريا بعد تجاهل وإهمال مصالح وتطلعات هذه الشريحة الواسعة من الشعب السوري في برامج الاحزاب الوطنيّة السورية (يسارية-قومية-دينية) وفشل الدولة في التعبير عن جوهرها كدولة محايدة وعمومية، دولة لا تنتمي إلى قومية أو طائفة أو طبقة أو دين، دولة يندمج فيها الكل الاجتماعي، أما اليوم ورغم كل ما جرى في سوريا وما أحدثته الثورة من تغيير وما أفرزته من وقائع على الأرض من عصبيات وتناحرات وصراعات وتفكك في بنية الاندماج المجتمعي، فليس لدى السوريين من سبيل سوى العودة إلى تكثيف اللقاءات والحوارات والاتفاق على شكل الدولة القادمة، وصياغة عقد اجتماعي جديد يحفظ للجميع الحرية والكرامة وتكافؤ الفرص، عقد يعترف بالجميع ويحفظ حقوق الجميع أفراداً ومكونات، وهذا لا يمكن أن يتم إلا من خلال إعادة النظر بالتقسيمات الإدارية للدولة السورية والاعتراف بحقوق المكونات المختلفة قومية كانت أم دينيّة، واعتماد الفدراليّة نظاما للحكم فيما لو أردنا أن تبقى سوريا بحدودها الراهنة، لأنّ الاندماج الوطنيّ لا يمكن أن يتحقق في ظل القمع والاستبداد والتمييز والاقصاء واضطهاد الآخر، فسوريا اليوم باتت مُقسَّمة في ظل سيطرة المجموعات المسلّحة على أجزاء من أراضي الدولة ولكلٍّ منها نظامها السياسي والاقتصادي والمالي وتتبع إلى جهات محددة خارج الحدود لا علاقة لها بالداخل السوري، فقد خضعت سوريا على مدى أكثر من أربعة عقود لهيمنة الفكر القومي والبعثي العنصريّ والسياسات الفاشيّة المتطرفة في دعايتها لأجيال مناهضة للشعب الكردي والقوميات الأخرى، وتحت شعارات " الانفصال "ومحاولة" اقتطاع "جزء من الأراضي السوريّة واتباعها لدولة أجنبية ،اعتقل العشرات من مناضلي الشعب الكردي وزج بهم في سجون الدولة السورية، ومؤخرا طلع علينا بعض المعارضين الديمقراطيين ممن أصبحوا "ملكيين " أكثر من نظام البعث الفاشي السابق ومعادين بالمطلق لفكرة إنشاء كيان كوردي في سوريا تحت عناوين "المواطنة" ووحدة سوريا "ارضا وشعبا "و "سورية الواحدة الموحدة" وإلى ما هنالك من اختزال ونفي للتعدد القوميّ وهي عودة إلى سياسات النظام السابق في نشر الكراهية والأحقاد بين الشعبين العربي والكردي، فقبل عام ٢٠١١ كانت مطالب الكرد بالاعتراف والمساواة بوجودهم والاندماج في إطار الهوية السورية تقابل بالرفض وعدم القبول من قبل غلاة شوفينيي القومية السائدة، أما الآن فهم من يلجؤون إلى طرح ما كانوا يرفضونه سابقا لخوفهم من إقامة كيان كردي بعد اختلال موازيين القوى و سيطرة القوات الكردية على معظم جغرافية كردستان، فحق تقرير المصير للشّعوب والأمم يعتبر اليوم أحد أهم المبادئ المتعارف عليها في القانون الدولي المعاصر وركيزة لتنظيم العلاقات الدوليّة وعلى هذا الأساس فإنّ الدول التي تقتسم كردستان اليوم مُلزمة باحترام حق الشعب الكردي في تقرير مصيره، بما فيه حقه بالانفصال وتأسيس دولته المستقلة، أو حرية الاختيار والانضمام إلى أية دولة أخرى باتحاد فيدرالي، شرط أن لا يخل ذلك بحقوق الأمم والقوميات الأخرى، لأنّ هذه الدول أعضاء في هيئة الأمم المتحدة!! وسيبقى طموح الشّعب الكردي في الوحدة وتأسيس كردستان الكبرى الحلم الأكبر بالنسبة له، ويجب أن يقف إلى جانب نضاله وطموحه وخياراته المشروعة، كل الديمقراطيين الحقيقيين المؤمنين بحق تقرير مصير الشعوب والمنصوص عنه بالإعلان العالمي الذي أقرته الأمم المتحدة عام ١٩٤٨.

روجافاي كردستان جيوغرافياً وتاريخياً

" أي مصطلح أخر غير روجافاي كردستان سيكون في خدمة أعداء الشعب الكردي وإنكارا لحقيقة كردستان الكبرى".

وليد جولي

بدون النظر في عمق الحقيقة الاجتماعية والتاريخية للشعوب وأوطانها، سيكون من المحال خوض تجربة النقد الاصطلاحي للواقع الجيوغرافي والديموغرافي لها، إذ أن أي نقد اصطلاحي غير معتمد على الحقيقة لأي شعب أو مجتمع كان، سيكون بمثابة فقاعة هوائية تخرج من بحر الحقيقة التاريخية لذاك المجتمع، ولن يغير في واقعها الاصطلاحي شيئا سوى إملاء الفراغ الذي أحدثته تلك الفقاعة؛ وهذا يشمل الواقع الجيوغرافي والديموغرافي لكردستان أيضاً، ومن خلال التفكير في تجليات المجتمع الكردي تاريخياً؛ نجد إن هذا الشعب كان جزئاً لا يتجزأ من ايكولوجية وجيوغرافية تلك الأرض التي عاش عليها آلاف السنين، وظل متشبثاً بها رغم ما تعرض له من ممارسات القمع والإبادة وإنكار للوجود، من قبل الأنظمة المتسلطة عليه أرضاً وشعباً؛ فأعلى نقيض الشعوب الأخرى، فقد دافع هذا الشعب العريق عن وجوده وثقافته ولم يستسلم؛ بل عمل على التكيف مع الواقع الإيكولوجي لكردستان، من خلال اعتماده على التنقل والترحال بين منطقة وأخرى داخل الوطن الأم، مستغلا بذلك المناخ المتنوع لكردستان، مما جعل هذا الشعب يعتمد مصطلح (germyan-sermyan) أساساً له في عمل الزراعة وتربية المواشي؛ ورجآفاي كردستان كانت بالنسبة لجبال طوروس الكردستانية؛ مناطقاً وسهولاً دافئة أي (germiyan)، وكان الكرد يستخدمون تلك السهول الخصبة في فصل الشتاء للرعي والزراعة، ويعودون للجبال صيفاً، مع بقاء بعض القبائل المستقرين فيها؛ وقد أبدع الكرد في هذا السياق؛ حيث كان لهم حساباتهم الخاصة المتعلقة بالأرصاد الجوية البدائية آنذاك، وكان امتداد تلك السهول تبدأ من ديريك شرقاً لتصل عفرين غرباً، بعرض خمسون إلى مائة كم، وأستمر الكرد في روجآفا على هذه الحالة حتى نهاية الحرب العالمية الثانية؛ مع تغير ديموغرافي مفتعل من قبل الأنظمة الشوفونية العربية والتركية في مناطقها التاريخية، كجرابلس، وكري سبي، وجبل كزوان ومحيطها، ولاحقاً الحزام العربي؛ أما الشيء الملفت للانتباه، فهو إن الكرد في روجآفاي كردستان، وبعد الاتفاقيات الدولية المشئومة التي كانت أهمها اتفاقية(سايكس بيكو)١٩١٦، والتي أدت إلى تجزئة كردستان إلى أربعة أجزاء؛ لم يكن يلتزم بتلك الحدود المصطنعة،بين الانتداب الفرنسي في سوريا وتركيا؛ حتى نشاطهم السياسي والفكري كان يميل إلى الجزء الأكبر الواقع تحت سيطرة الدولة التركية، فنجد إن فعاليات ونشاطات جمعية خويبون التي تأسست عام ١٩٢٧ عقب ثورة الشيخ سعيد البيراني في آمد كانت تتجه نحو الشمال أكثر، كون الجمعية لم تكن تضع بعين الاعتبار تلك الحدود المصطنعة، ولم تكن لدى الجمعية أي مشكلة سياسية مع العرب في سوريا حتى ظهور حزب البعث واستلامه لمقاليد الحكم في سوريا عبر انقلاب عسكري، ليبدأ معها المسألة الكردية في سوريا ويتأسس على إثرها أول حزب سياسي بقيادة العم أوصمان صبري.
حيث لم يلفظ الكرد أبدا مصطلح الحدود، فقد كان يعتمد مصطلح "binxet û serxt "، أساسا لتحديد تواجده في المنطقة، وهذا مثبت من خلال تعامل كرد روجآفا التجارية والاجتماعية مع المدن الكردستانية الواقعة تحت سيطرة الدولة التركية، ومنها مدن : جزره،نصيبين،ماردين،آمد،رها،عنتاب؛ لهذا لم يكن لروجآفاي كردستان وعبر تاريخه الاجتماعي والسياسي أي مصطلح يعرف به جيوغرافياً، غير مصطلح(serxet û binxet) ، وهذا ما لمسناه من أجدادنا؛ وإذا اعتمدنا مبدأ خطوط الطول والعرض لخارطة كردستان الكبرى،سنجد إن محورها يكون مدينة "موش"، وبناءاً على ذلك نكون في الجزء الجنوبي الغربي لكردستان الكبرى، ولن يؤثر شيئاً في الواقع السياسي للحركة الكردية إذا أختصر هذا المصطلح إلى غرب كردستان أو روجآفاي كردستان فقط؛ وأما مصطلح (باشوري بجوك)، فقد أستخدمه لاحقا الناشطون الكرد لمدة لا تتجاوز الخمسة عشرة عاما، أي من بداية التسعينيات من القرن المنصرم حتى بداية القرن الحالي، وكان من أبرز من يستخدم مصطلح باشوري بجوك هم مناصري حزب العمال الكردستانيpkk ، كون الأحزاب السياسية الأخرى كانوا يستخدمون مصطلح "كرد سوريا"، أو "كردستانا سوري"، وهذا مثبت في وثائقهم التنظيمية وتقاريرهم السياسية حتى الآن، مع العلم إن أي مصطلح آخر غير روجآفاي كردستان سيكون في خدمة أعداء الشعب الكردي وإنكارا لحقيقة كردستان الكبرى.

المقالات المنشورة لاتعبر بالضرورة عن رأي الصحيفة

www.buyerpress.com
buyerpress buyerpress
buyerpresss@gmail.com
WhatsApp 00905368908545
bûyer PRESS
Nûçe...Bi Zelalî

bi wî rengî ye, naçar disekinîn, mîna Zerdeştiyan li dor agir diçûn û dihatin û didîtin bê çawa pêlên agirê sor û şîn bîste bîst, çile çil xortên ciwan di kûrangiha sînemê de didin ber singên xwe.
Weke rifdek gurê Kanûna, birçî, bikeve koza berxa ya bê şivan û bê xwedî. Ji wan hin diketin û ranedibûn û hin radibûn dîsa diketin. Bi yek dengî digotin: Yadê. . . Yabo. . . Hewar e. . .Ez şewitîm, ez peritîm. Bi vî rengî qêrîn û hewara wan, di nav pêl û pêtên agir de bi rengekî mûsîqî awaz û deng dida. Lê yadê û. yabo, xwîşk û bira, metik û xaltîk, ap û xal, pismam û dotmam ji wan dûr bûn û dengê wê mûsîqa bi şewat nidikirin.
Metelok dibêje: ‘ ‘Xwediyê talanê dengê hewarê nake. “

GAZÎ Û HEWAR

Piştî ku sînema bû deryak ji derya agir, ji nû ve dengdar û dengbilindên bajêr ketin kolan û cadan, kirin qêrîn û hewar, gotin: Ey gelê Amûdê; hewar û sed hewar derkevin! Agir ket sînemê, agir ket koza berxan, koza berxên ciwan, sînema şewitî! Hey hewar dijmin talanê me bir; talanê bê his û deng.
Heçî yê ku ev deng û gazî bihîst, çi li mizgeft û çi li dêra, çi li qewhexana û mala, pîr û ciwan, jin û mêr, qîz û xort, zerî û pakîz, weke şêt û dîna, pêxwas û sertazî û bê perde, mest û sergerdan, bi lez û bez, bi qêrîn û hewar ketin kolan û cadan. Berê wan li sînemê bû, sînema bêqudoş û kambax. Pirê wan hê jî nizanîbûn çi bûye. Kî pergî kê dibû, digot;
Hey hewar ev çi agir û dûman e? Ev çi hewar li gazî ne?
Ê dizanî digot, “Agir kete sînemê, agir kete koza berxan.”
U yên din bê tirs ta dighan qada agir û didîtin, ku agir çiqas dijwar û bê keys e, ji agirê dojehê jî dijwartir e, ew jî wek ên mayî şaş diman sekinî û temaşeyî pêl û pêtên agir dikirin. Ne dizanîn êdî çi bikin, dûr dûr diçûn û dihatin bi ax û fîxan. Kesî nema êdî kes nas dikir û ne jî êdî deng dihat bihîstin ji bilî dengê; “Weled lawo!” û “Hewar e yadê!”
Ew ademîzad hemî di bin rohniya pêtiya agirê sor û şîn de bi kalîn û nalîn bûn. Bi rastî jî agirekî bê keys bû, tu hêz nebû, ku zora wî bibe û vemirîne. Tenê; “Eger peyalek ji wan fermîsk û ruhnîkê wê şevê ku ji çavên qîz û bûk û zeriyan hatin werandin û hin ji gufaştina dil û canê dayikên xemgîn bihata civandin û bi reşîneke sazkar û bi destekî dilsoj li wî agirî bihata reşandin, bê gûman ew agir di wê gavê de vedimirî.”
Seyda Mela Cizerî dibêje:
“Gazindeya ji kê kim, ji kê bikim şîkayet.”
Agir hin bi hin dijwartir dibû, di derî û ji pencera re weke şîpên aşa pêl tavêtin. Dayikên dilovan û xoşewîst bi kalîn û nalîn rengê totak û goyîna bê hêl û himet li nav kewt û geşê ademîzadan diçûn û dihatin. Te digo belkî dem axir zeman e. Sed pê li pêkî diket, kesî nema dizanî dinya şev e yan roj e.
Sitêrê azmana vajî digeriyan. Wer dixûye,di wê demê de pileyê germiya agir ji pileyê germiya oksicînê germtir û dijwartir bûn. Çiko me berê gotibû, ku tiştên di bingehê sînemê de ji wan tiştê pêxistina agir bûn. Ji bilî wî tiştî jî di oda motorê de teqîneke mezin çêbûbû. Ji xwe ta îro jî ne hate zanîn ka ew çi bû taqiya. Ji ber ku zanayê dilsoj û mêrxas nebûn da wekû bingeha van tiştan bikolin. Hin kesan bi gûman digotin ev agirê dijwar ne vala ye, ji hin tiştên kîmya û kîmyager li wir ne bûn û eger hebûna jî ne dikarîn rastiyê bibêjin.
Paşê yekî ji min re got: Piştî şewata sînemê bi rojekê muhendisekî kîmyawî hatibû û temaşa tîrekê sînemê yê hesin kiribû û gotibû:
Ev hesinê qalind ne bi rengekî hêsanî xwar bûye, xwarbûna wî ne vala ye ji hin tiştên kîmyawî.
Gotina muhendis ne vala bû. Lê weke me gotî, nikarîbû ji wê zêdetir bibêje. Ew jî wiha ye. Çilo pêl û pêtê wî agirî ji pêl û pêtên agirê Neron ê li Roma bilindtir û dijwartir û ji pileyê germiya agirê Nemrûd û Brahîm Xelîl germtir bû.
Dûkela agir ber bi jor de rûyê ezman bi rengekî reş î tarî nixûmandibû. Te digo belkî ewrek ji ewrê tavana heyva nîsanê ye, ji dûriya sed kîlomitrî xuya bû.
Ji nîvê şevê pê de di bajêr de kes nema. Jin û mêr, biçûk û mezin giş hilweşiyan dora sînemê, mest û sergerdan diçûn û dihatin, seyr û temaşa pêl û pêtiyê agir dikirin. Piştî ku şahneyê qedayê peykê ecelê penc û kulabê xwe yê tewend, nêçîra nirxgiran ji nişka ve ji xwe re bir û çû, ji nû ve dê û bav, dotmam û pismam newqî deryaya derd û xema bûn, herkes dismala wî li dest bû ruhnikên çavên xwe paqij dikirin. Ew ruhnikên mîna tavana ewrê heyva nîsanê diweriyan ser xakê sînemê.
Herçî te didî bi qêrîn û hewar bû, weke kesê ta girtî bi ricf û lerzîn mîna neya nav avê bê vîn li hev digeriyan û qêrîn û hewarên qîz û xort û zeriyan dighan çerxa felekê.

MIHEMEDÊ XWA LÊ XWEŞÎ

Dibêjin hêj destpêka agir bû, lê hin bi hin pêtiyên wî dijwar dibûn. Koma ademîzadan hewara agir, jin û mêr li hev sitûr dibûn. Me dî ji wê koma bêjimar xortekî ciwan li hêja, hunermend û canpola, mêrxas û xîretşînas; “Mihemedê kurê
Seîdê Deqorî” derket. Peywend û zincîrê jîne qetandin, weke şêrekî xeyidî û teyrekî bazî ku xwe berde ser nêçîrê, êrîş berda kûrangiha agir, kûrangiha mirinê; hundirê sînemê, ta ku gihîşt zarokan û ji wan dido dan bin

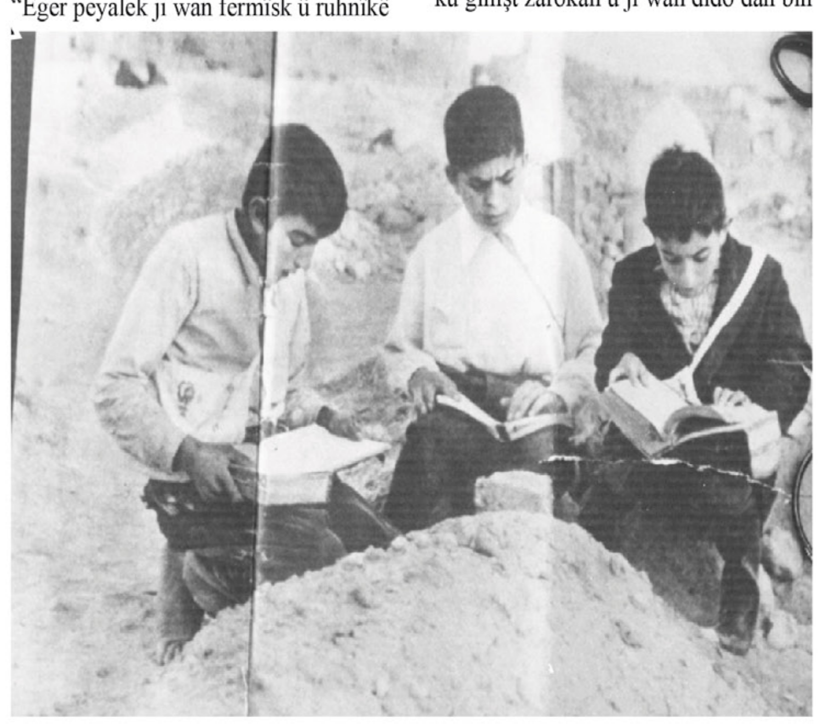

çengê xwe û anîn der. Cara duduwa dîsa êrîşî hundir kir û du zarokên din anîn der.
Bi vî hawayî êrîş li dû êrîşê ta ku donzde zarok ji kûrangiha mirinê, ji nav pêlên dojehê anîn der. Lê sed mixabin, di êrîşa cara dawî de agir girte cil li canê wî. Ji ser ta bi qedem ew jî bû pêtek agir û sînema bi carekê de hilweşiya, bi ser wî û zarokên mayî de hate xwar.
Hedan neket canê wî ta ku bû qurban ji bo lawanê miletê xwe.
Ji kevnare de dibêjin çi kesê mal û canê xwe di riya fedekariyê
de bide, her tim rûpelên mêjûyê jê re vekirî ne. Ey Mihemedê Xwa lê xweşî.
. . tû û hevalên xwe siparî dilovanî û mehrevaniya Yezdanê pak bin.

HATINA AGIRVEMRÎNÊ

Ji nû ve agirvemrîna Qamişlo gihabû Amûdê. Weke rasta li ber birkanê agir sekinî û narpêça xwe dirêj kir û av reşande agir. Lê piştî çi ? Her tişt derbas bû! Û sînema bûbû weke îtûneke bihurtî. ..
Xwezîka agirvemrînê ew alîkarî nekira, Bê gûman reşandina avê di wî wextî de li ser agir ziyan bû ne kar bû. Çiko dema zarok ji nav komira agir û heriyê derdixistin pirê wan goşt li ser hestiya nemabû û hin jî qalikê serê wan teqiya

bû û hin parçe parçe ne temam derdiketin. Ji vê dihate zanîn dema av li agir hate reşandin pilê germiyê zêdetir bûn. Berê şewat bû, paşê bi avê hatin kelandin.

DENGÊ ELLAH Û EKBER Û DENGÊ NAQOSA

Dengê Ellah û Ekber û dengê naqosa ji nîvê şevê ve nehate birîn. Dengdarê mizgeft û camiya bi bang û selawat û zengil û naqosê dêr û kenîsa bi çingîn û zingîn bûn. Bi awaz digotin
Şîn….şîn..
Ka şîna ji vê mezintir gelo?
Rojê peravê xwe avêtin dinê, avêtin ser serê koh û çiyan. Hêjî ew ademîzad mest û sergerdan bê hiş û bîr li dor birkanê dojehê wek heciya li dor Keebê û Berê Reş, yan jî wek agirperestên ku li dor agirê Zerdeşt diçûn û dihatin, heta roj hilatê; roj hilata çardehê çirya paşî ya sala 1960’î.
Ji nû ve herkesî bawerî anî bi cûdabûna ebedî û destê xwe ji delalên dilê xwe birîn.
Berî rojhilatê agir daixemirî, bi sedan otomobîl ji çar aliyê Cizîrê dihatin Amûdê. Û bê jimar însan siwar û peya di riyan re wek şopa gêrik û mîrowan ji gunda dihatin hewara agir û talana bê his û deng. Wisa bû, ku di kolan û cadeyên bajêr de rê nema.

VEDANA SÎNEMÊ Û DERANÎNA LAŞA

Piştî kûrha agir hinekî cemidî, dest bi vedana sînemê û deranîna laşê şehîdan, xortên ciwan û nû hatî kirin.
Leşker û serdar û rîsipî û berpirsyar, weharenge karker û cotkar li vedana kûrangiha sînemê û deranîna laşa peydar bûn.
Di demekî hindik de ji bilî ax û heriyê pê ve di hundirê kavilê sinemê de tu tişt nema, lê di nav çar dîwarê reş û şewitî de hê jî hilm û dûkel ji ax li heriyê bilind dibû. Di wî wextî de kesî nedikarî bihnekê xwe bigre ji bihna kizirandina goştê şewitî. Dîsa jî xelk bir bi bir diçûn û dihatin, di hundirê sînemê de li heriya ax û xwîn û goştê şehîdan temaşê dikirin û her yek li gor nazikiya dilê xwe tavek (tavanek) barana rondikan ji çavên xwe dibarandin û derdiketin derve.
Mego dema laşê şehîdan bi temamî deranîn, ji wan hin derdiketin û dihatin naskirin zû zû dê û bavê wan didane ber sînga xwe û dibirin mal. U hin jî dîsa derdiketin lê bi reng û nîşan nedihatin naskirin. U hin jî parçe parçe derdiketin mîna parçên komirê, yan jî weke parçên goştê berxa di firinê de bête biraştin, ewê wilo rast û rast dibirin mizgefta, dişûştin û kefen dikirin. Û hin hebûn laşê zarokê xwe nedidîtin, careke din dihatin û diçûne mizgefta û li nav laşa digeriyan. U hin jî bi sol û qondere, hin bi parçek cilê wan dihatin naskirin. Dîsa dê û bavê wan dibirin mal. Ên mayîn ku nehatin naskirin, herwekî me gotî ew ji mizgeftan rast û rê dibirin goristana mezin bi hevalên wan re bê kêmayî dihatin veşartin.
Lê ya ji her tiştî dijwartir dîtina wan perçe goştên biraştî bû. Aqil û sewda di serê mirovan de nedima. Pêtî û agir digirtin dilan, bê çare ji kerbê ziyana mezin û nerxgiran ruhnik mîna barana dijwar ji çavan diweriyan. Ez bawer im kêm mal man ku yadîgarek ji van yadîgaran neçûye.
Dema bû danê peza, piştî vedana sînemê qediya û tiştek
nema, hêj nîvro ne bûyî, gor bi temamî hatin kolan. Çiko ji rojhilatê ve bi hezaran ademîzad çûbûn ser tirba ji bo kolana wan. Piştî şehîd bi temamî hatin şûştin û kefenkirin û nimêj li ser wan hate kirin, ên li mala û ên li mizgeftan, ji nû ve herkes ma çavnêrî rakirina laşê şehîdan û çûna ser goristanê.

ÇÛNA SER GORISTANÊ

Roj bû nêzîkî nîvro. Serê darbest û tabûtên xemilandî çile çil ji bajêr derdiketin û di bin dengê Allah û ekber û dengê naqos û zengilê kenîsan de berê xwe didan goristana Amûdê ya mezin.
Wî çaxî te dinêrî kolan û cade ji însana pêl didan û darbest û tabût li ser serê ademîzadan weke gemiya di nav pêlên derya de diçûn goristanê. Dema te dinêrî li telp û komên mirova, bi çek û pêçên reş di ber darbest û tabûta re bi awaz û deng, mest û sergerdan rengê totak û goyîna bi nalîn û kalîn digotin û dibilandin.
Bûk û ciwan, perî û zerî, pakîz û nazdar ji rengê xwe yî gulî ketibûne rengê pîr û kalan... Çavên wan ji fermiskên xwînê tarî û sor bûn, nedikarîn êdî pê li pê bikin ji derd li êşa delalên dilê xwe xortên ciwan.
Wê rojê dihate zanîn û bawerkirin ku li Amûdê qiyamet rabûye... Sed pê li pêkî diket, ji qêrîn û kalînên ademizadan
pê ve tiştek ne dihate bihîstin. Û ew jî ji germiya dil û canê dê û bav û miletê wan bû. Ruhnik, hestirê xwînê co û cobar li rûdêmê herkesî, bi taybetî li rûdêmê keç û bûk û xatûna vekirîbûn.
Bi wî rengî gîhane goristanê di bin siya ewrekî tarî de
ku mîna ewrên tavana heyva nîsanê xwe berdabû ser bajarê
Amûdê.
Di demekî pir hindik de 280 xortên ciwan ên bi heyf û nestêle destê xwe ji dê û bavê xwe kişandin û her yek di cihê xwe yê dawî de serê xwe danîn ser balgihekî axî, razan bi razaneke bê hişyarî. Digel derd û êş û birînên xwe, dê û bav, pismam û dotmam bi şûn xwe de hiştin ku newqî deryaya derd û xeman bûbûn. Dayîk û bavê xembar her yek li ber tirba delalê dilê xwe rûniştine dikalin û dinalin, dibêjin û li xwe vedigerînin:
Ey ruhniya çeşm li dilê dayika pepûk û reben. Ew gazî û hewar ku te di nav penc û kulabê ejdehayê agir de digot:
Yadê heware, yabo heware! Nayên jibîrakirin ta ku bimrim û bostek giya li ser sînga min bê banî.
Ew deng û awaz ji guhê min dernayên.
Dayê gotinên te tev rast in derdê te derdekî pir giran e lê ji te re bîna fireh gerek e..Dayê tiştê çû.. çû..ji îro pê de min ne êşîne.
Kurê min pêtiya agirê sînemê di can û cegerê min de ye, derdê kezebê derdekî giran e, kezeb bê fedî û fihêt e, gazinan ji min mekin.
Dayê ez dizanim pêta agirê dilê te pir dijwar e ji pêta agirê sînemê hêj dijwartir e, heqê te ye gazin ji te nabe. Dayê birînên min gelek dijwar in, hedana min nayê. Beske negrî, dema tu digrî birînên min dişewitin û dilê min dibuhure, lew dibêm dayê negrî, bihêle da ku hinek derd û êşên xwe ji bîr bikim.
Kurê min, ruhniya çeşm û dilê dayika pepûk û reben. Kalîn û nalînên te, ber û latan dihelînin, te ez şêt û dîn û mest û sergerdan berdame cîhanê. Aqil û sewda di serê min de nemaye, gazina ji min mekin, çi bikim li min megrin.
Kurê min tu dibê dayê megrî! Çawa negrîm dayê bi gorî! Te diya kire evdal li derê dêr û mizgeftan heta mirinê û heqê min şev û roj ax û xweliyê bi serê xwe werkim. Delalê ber dilê dayê, bihnekî çavê xwe veke, meyzeke û baş binêre, li dora te hemî xwişk û bira, dotmam û pismam, heval û hogirên te ne û bi sedan pakîz û zerî, xatûn û perî,bi hezaran biyanî kal û ciwan, mamosta û xwendevan. . .Bi ser we de bi kalîn û nalîn in û fermiskên xwînê ji çavê xwe bi comerdî dibarînin. Û herçî dayikê, cîhana rojhilat û rojava bi dayika te re bi giryan û şîn in. Çawa negrîm kurê min? û tu dibê dayê tu negrî!!
Kurê min ez dê çawa sebirkim, cihê sebrê li cem min nemaye. Nema karim pêta agirê çûn û dûriya te hilgirim, xwîna dilê dayika te hatiye coş, can û cegerê min û ruhniya çeşm û dilê min.
Çi kesê ew hêvî û zarî û bersivên dayika dilovan dibihîst bê hemd wek ney û nay dihejiya, dikalî û dinalî. Û fermiskên germ ji çavê xwe paqij dikirin.

REWŞA TIRBA

Gorn bi vî hawayî bûn:
Ji hinan her yek di gornekê de û hin jî dido dido, ên ku birayê hev bûn di yekê de hatin veşartin. Paşî gorna mezintir 13 yan 16 zarok ên ku parçe parçe bûn û ji hev nedihatin nas kirin, piştî ku kirin çend kefenkîsan, têde veşartin. Paşê, ji bo çêkirina tirbên wan xortên ne nas çi gerek bû hate kirin da weku ew xort jî bê kêmayî bibin weke hevalên xwe yên bi xwedî. Çiko herkesî tirba zarokê xwe bi kevirê birî li kêlê şekirî çêkirin û li ser her kêlekê nav û nîşan û jîndariya wan hate nivîsandin.
Tu li kîjan aliyê goristanê bifitiliyayî hemî komên dayikên xembar bûn. Her yek li ber serê tirba delalê dilê xwe rûniştî bû dikewgirî bi nalîn û kalîn ruhnikên xwînê ji çavên wan diweriyan ser axa tirban. her roj wiha bû, weka roja heşrê kesî kes nas nedikir, sed pê li pêkî diket. Qêrîn û hewarên wan dighan çerxa felekê.

ÇI Ç Û Û ÇI MA

Li gor hijmar û gotina agadaran, ên ku ji sînemê derketin û ji agir hatin parastin du sed û hinek bûn. Mamosta û cilwazê belediyê û zarokên mûdîrê nahiyê ku nezîkê derî rûniştî bûn, ji wan bûn.
Û li dû wan hinên din di derî de derketin, paşê hinekan xwe di pencera re avêtin derve. Ji wan jî hinek ketin bîrê herwekî me berê gotî, hin jî birîndar, nîv şewitî derdiketin, zû zû pêre pêre dibirin xojxana Qamişlo. Ji wan jî hin mirî vegeriyan bi ser xwediyê xwe de. Û hin jî sax bûn û vegeriyan mala xwe weke nû Xwedê ew dane dinyayê. Û ên ku di kûrangiha sînemê de man û hatin biraştin
280 bûn. Ew bûn şehîdên arîkariya azadiyê û serbestiyê.
Eger em baş bifikirin, agirê sînema Amûdê, li welatê Japon bîrhatina serpêhatiya Hîroşîma ye. Çima?
Çiko gelê Hîroşîma bi tîrêj û çirûskên bomba atomî hate biraştin. Lê ziyana gelê Amûdê du mil bû: Şewat û temar bû. Ji lewra em dibên çîroka sînema Amûdê çîroka Hîroşîma tîne ber çavan û dide nîşandan.
Çi kesê li bingeha çîroka agirê sînema Amûdê agadar be, bê goman ewê ji ber arîkariya gelê Amûdê serê xwe ji wan re nizm bike. Çiko her tim arîkarî bi mal tê kirin. Lê wan arîkarî bi can û mal kir... Dû sed û heştê xortên ciwan kirin gorî û qurban ji bo gelê Cezayîr ê azadîxwaz.
Bira dîsa herkes bizane ku gelê Amûdê bi zendên pola ala comerdiyê li gumbita banê gerdûnê dan çikandin.

SERXWEŞIYA GEL

Piştî nîro herkes ji ser goristanê vegeriya bajêr, ji nû ve weke cejna qurbanê xelkê bajêr ketin kolan û cadan. Ji malekê diçûn malekê ji bo serxweşiya dê û bav û mirovên şehîdên agir. Û beşdariya xwe bi zirar û ziyana gelê Amûdê re didan nîşandan. Te dinêrî ser û binê kolana dagirtî bûn ji tirimbêla ên ku ji bajar û gundên Cizîrê hatibûn hewara agir.
Bi vî hawayî heta nêzîkî rojava bê sekin li mala digeriyan, çi kesê biyanî wê şevê vegeriyan malên xwe ên bi tirimbêl û ên bi piya yan siwarî.
Em jî hatin mal wê şevê. Bajarê Amûdê ma vala ji kesên biyanî... Bajarekî bê his û deng û xemgîn û xelkê wî bi giryan û şîn man di bin hesara leşkerê derd û xeman de, ta fecera sibehê.
Ji sipêdê pê de dîsa dengê Ellah û ekber û çingîn û zingîna naqos û zengilê dêran destpêkir.
Bi awaz û deng: Şîn...şîn...şîn...
Ne tenê bajarê Amûdê wê şevê di bin hesarê de bû, belkî bi hezaran dilê pîr û ciwan û zerî û periyan di bin hesarê de bûn.
Roja din, sibeha 15’yê çiriya paşî sala 1960, dîsa em hatin Amûdê di gel çend hevalan ji bo serxweşiya ên mayî. Ez bawer im wê rojê çûn û hatin di kolanê bajarê de bihtir bû ji roja berê. Wê rojê dîsa weke roja berê berpirsyarê dewletê hatibûn ji bo serxweşiya yên mayî, tenê gera wan wê rojê li malên xuyayî û dewlemenda bû. Dema perpirsyara dî ku bi vî hawayî kar naçe serî, çêtir ew e çend giregirek û rîsipiyên bajêr ên bijartî rûnên li ciyekî xuyayî û li wê pêşberiya kesê ku têne serxweşiya gel bikin. Bi rastî ev bîrhatin di ciyê xwe de bû. Û weke hat gotin çend rîsipî rûniştin û pêşberiya xelkê biyanî û ên dihatin serxweşiya dikirin bi navê hemû xelkê şehîdan.

HATINA BERPIRSYARAN JI BO SERXWEŞIYA GELÊ AMÛDÊ

Ji nû ve wê rojê berpirsyarên Cizîrê hatin ji bo serxweşiya gelê Amûdê. Piştî çend gotinên serxweşî û biratî, yek ji wan rabû ser xwe, gotarek bi navê xwe û hevalên xwe û bi navê gel ji bo serxweşiya civîna biyartî û gelê Amûdê yê dilbirîn pêşkêş kir û got:
“Ey birayên hêja û dilovan û dilbirîn. Ev ziyana mezin ne tenê ziyana we ye, belkî ziyana me teva ye. Bêhtir ziyana gel e. Ji ber vê yekê ez ji we hêvî dikim ku hûn bi çavê qederê li vê ziyana ha binêrin. Paşê bila serê yên mayî ji me re sax be. Ûji yezdanê mezin hêvîdar im ku xelefê li we vegerîne. Û rûnişt.
Ji gotinên wî mirovî yên dawî dihate zanîn ku çîrok ne vala ye lê wî camêrî dixwest perdekê bigre riwê çîrokê û nehêle bîn jê bê. Paşê di wê civînê de çend tişt hatin gotin û xwestin ku ew jî bîne cî û pêt bên:
1- Sînema û xakê dora wê bibe bustan û ziyaretgah ji
bo gel heta hetayî.
2- Herî û axa bi goşt û xwîna xorta hatiye hevîrkirin
li cî bimîne.
3- Mînakek (peykerek-heykelek) bi rengekî zanyarî bê
çêkirin û di nîvê bustanê de bê çikandin û danîn.
4- Çi arîkarî bê civandin, ew pere û arîkarî berî her tiştî wê li mînak û bustan bê xerc kirin da ku bibe bîrhatin ji bo gel ta roja dawî. Civîna roja didûwa bi wî awayî dom kir. Evarî careke din em vegeriyan mal. Roja sisiya 16’ê heyvê dîsa em hatin Amûdê, heta nîro em li mala geriyan û jê pê ve ez û çend hevalên xwe yên dilbirîn çûn cihê sînemê; sînema kavil û kambax. Mîna îtûneke daxemirî bi dûkel. Em li ber dîwarê wê sekinîn bi rêz û bê his û deng nixwîn û mest û sergerdan. Me li ziyana nerxgiran temaşa
dikir û em difikirîn.
Pir ne bûrî yekî ji hevalan got: Gelî hevalan bes in da em herin, ez nema karim xwe bigrim. Ji wê em vegeriyan piştî ku her yek ji me peyalek fermîskên xwînê ji çavên xwe barand bê vîn. Êdî me nema
dikarîbû ji wê bêtir em bimînin.

www.buyerpress.com
buyerpress buyerpress
buyerpresss@gmail.com
WhatsApp 00905368908545
bûyer PRESS
الخبر ... بكل شفافية

الكرد ودوّامة الأزمة السورية الائتلاف المعارض نموذجاً

بنكين وليكا

بدأت الأزمة السورية كحراك جماهيري وشبابي ثوري معبّر عن طموح وتطلعات الشعب السوري في تحقيق الحرية والكرامة.
جاءت هذه الثورة كنتيجة حتمية بعد نضوج الظروف الذاتية والموضوعية لها. فبالنسبة للظروف الذاتية كانت لطبيعة النظام الاستبدادي الذي دام أكثر من أربعين عاماً بعقلية وأيديولوجية ضيقة ومعتمدة على شعارات قومية لا تخدم سوى كيفية بقاءه واستمراره. من خلال نهج الحزب الواحد يقود الدولة والمجتمع بفكر شموليّ وفرديّ.
أما موضوعياً فكانَ للتدخل الأمريكي في العراق بالشكل المباشر وما رافقه من الأحداث في المنطقة دوراً مساعداً لنضج هذا العامل، أما العامل الأساسي فكان بدء مسيرة الربيع العربي في تونس وانتقاله لليبيا ومصر ووصولا إلى سورية.
بعد أن دغدغت هتافات وشعارات المتظاهرين في شوارع هذه الدول مشاعر السوريين أيضاً، وانتقال عدوى اللاخوف من هذه الدول إلى سوريا وبالفعل خرجت الناس للتظاهر مرددين شعارات هادفة ومعقولة ومطالبين بالإصلاحات الدستورية والإدارية والاقتصادية، ولكن لم يجدوا من يتجاوب مع مطالبهم في أجهزة الدولة، بل العكس، التجأت السلطة إلى أسلوب قمع التظاهرات أملا منها بالقضاء عليها بالطرق الكلاسيكية متناسية الظروف الإقليمية والدولية التي تمر بها المنطقة، فازداد عدد المتظاهرين وازداد وحشية التعامل معهم. وازدادت حدة الشعارات حتى وصلت لاسقاط النظام أو رحيله، وازدادت معها قمع الأجهزة الأمنية لها وبنزول الجيش إلى الشارع، سال الدم السوري في العديد من المدن، وبين هذا وذاك، وسيلان الدم في الشارع، وبوجود الجيش انشق عدد من عناصره وأخذ موقف معاكس للمهام الموكل إليه من قبل قيادته، ووقف في صف المتظاهرين وبدأت الثورة بالعسكرة. هذا ميدانيا أما في وسائل الأعلام ودهاليز دبلوماسية الدول كانت هناك أمور أخرى.
فكما فرض النظام العسكرة على هذه الثورة عملت تلك القوى الخارجيّة على "أسلمتها" وإظهارها بأيديولوجية دينية وكان ذلك واضحاً مع مرور الأسابيع الأولى من عمرها، وإطلاق أسماء دينية على أيام الجمع بعيدة عن ثقافة هذا الشعب والمساهمة في إنشاء كتائب وألوية مقاتلة بأسماء طائفية دينية ومذهبية سعياً منها لزيادة حدة استقطاب الشارع. وكلما ازدادت ضراوة المواجهات زادت معها الشحنات الطائفية.
تحولت هذه الثورة إلى دوامة عنف وازدادت معها التشدد الديني والمذهبي وبدأت ألاعيب السياسة الدولية تفعل فعلتها على أرض سورية. التي سهلت الظروف لإطالة عمر هذه الأزمة وتشابكت أحداثها وفقدت بوصلتها أو بالأحرى خرجت من أيدي أصحابها، وأصبحت سوريا وشعبها مسرحاً للتناقضات الدولية.
وفيما كان الشعب ينزف دماً، كانت دوائر الدول ذات المصالح تعمل على رسم خارطة مصالحها واستراتيجياتها.
هذه الظروف والأجواء التي كانت سائدة على الأرض وفي دوائر المطبخ الدولي، التأثير السيء على مسيرة المعارضة السورية، والتي هي أصلا تعاني من الهشاشة في بنيتها. فانقسمت المعارضة إلى صفين أو قسمين. فتشكلت هيئة الائتلاف السوري لقوى المعارضة والثورة والتي هي الجزء الأكبر والأهم والمعترف به تقريباً في أغلب دول العالم وهيئة التنسيق. التي لها محدودية الفعل والاعتراف وحتى القبول الجماهيري، أن هيئة الائتلاف تتألف من أحزاب وهياكل سياسية وبعض الشخصيات المستقلة.
تفاءلت الناس بداية خيراً بهذه الهيئة، ولكن مع ازدياد تعقيد الأمور على الأرض، ازداد وضعه سوءاً وأخذت التجاذبات والتنافرات والهزات تنتقل إلى بنيتها، مما ساعد في فقدان بوصلتها السياسية ومرجعيتها الشرعية واصبحت العديد من الكتل المكونة لها توابع للقوى الإقليمية والدولية، وبدل من أن ينقلوا هموم ومآسي الشعب السوري إلى هذه الدول اصبح العديد من أطرافها ينفذون أجندات هذه الدول. بغض النظر من انسجامها أو تناقضاتها مع المصلحة العليا التي هي مصلحة الشعب السوري. وحتى حاولت العديد من القوى الإقليمية إصباغها بصبغتها الإيديولوجية. فهذه كانت طبيعة العلاقة بين هيئة الائتلاف وحلفائها من الدول الإقليمية خاصة، زادت من انتشار الفساد والبيروقراطية والمحسوبية بين مكوناتها، وحتى قرار تعين رئيسها أو أعضاء هيئتها مرهون أو خاضع للقوى التي تسيطر عليها.
وبما أن المجلس الوطني الكردي في سوريا جزء مهم في هذا الائتلاف فأنه عانى الأمرّين، الأول هو ضعف وهشاشة بنية شركائه، والثاني ما يعانيه هذا المجلس أصلا من حالة استرخاء وجمود في أدائه.
إن الحالة البنيوية للمجلس ليست أفضل مما هو عليه حالة هيئة الائتلاف! وكانت النتيجة إرباك سياسي بين أعضاء المجلس من جهة وبين المجلس وبقية الأطراف المكونة لهيئة الائتلاف من جهة أخرى، فكما لم تستطع هيئة الائتلاف إقناع المجتمع الدولي بعدالة قضية الشعب والمساهمة في إيجاد حلول ومخارج لهذه الأزمة ووقف نزيف دمه المسال، لم يستطع المجلس الوطني الكردي إقناع هيئة الائتلاف بعدالة ومشروعية حقوق شعبه الكردي الذي يمثله، كما لم ينجح في إقناع حتى بعض الأطراف المكوّنة لهذه الهيئة، ولم يتمكن من فرض نفسه كشريك حقيقي له، لا حاضراً، ولا مستقبلاً، وحتى نكون منصفين لهذه القضية، والقصد كيفية تعامل هيئة الائتلاف مع الملفّ الكردي، علينا أن نوضح ما لنا وما علينا في هذا الجانب قلنا سابقا إن ضعف شخصية المجلس الوطني الكردي سياسياً وذلك بسبب معاناته من أمور عديدة أهمها: بنيته وعقليته في التعامل بين أعضائه. و إن لعمليات المد والجزر التي عانى منها المجلس منذ بداية تأسيسه وتعامله مع القضايا الأساسية التي تهم هذا المجلس بعقلية حزبوية كلاسيكية لا تستطيع أن تواكب تطور وتسارع الأحداث وانتقال الآفات التي أصابت هياكلها التنظيمية إلى أروقة هذا المجلس، وفقدان المصداقية والثقة بين أعضاء هذا المكون. أفقده السيطرة على نفسه وسياسته، هذا من جانب ومن جانب آخر، وما يتعلق بهيكلية الائتلاف فهو إن أغلب الأطراف المكونة لديها تشوّه فكري وثقافي، وهي أسيرة عقليتين أيديولوجيتين باستثناء بعض القلة القليلة منهم.
ومنهم من هم أصحاب الأيديولوجية الاسلاموية الضيقة همّها الوحيد تبديل رئيس سوريا من علوي إلى سني، وإظهار سوريا على أنها دولية إسلامية، وبنظرها ستحل كافة القضايا من خلال تطبيق الشريعة الإسلامية في البلاد، أما العقلية الثانية فهي بقايا اليسار القومي العربي وبقايا العلمانيين السوريين والذين هم بالأصل أسيرو الأفكار الشموليّة.
وهذا ما لاحظناه من خلال العديد من النقاشات والحوارات التي كانت تجرى بين هيئة الائتلاف والمجلس الكردي. وكان تهربهم للعديد من الاستحقاقات المرحلية التي كانت ستخدم سوريا عامة والكرد خاصة في المستقبل. كان دائماً التصادم مع هذه الجدران المتخشبة. وأحياناً كانوا يحاولون تزيين رفضهم لهذه الاستحقاقات بطرق دبلوماسية لبقة مثلاً: الإدّعاء بأننا غير مخولون بإقرار الحقوق المشروعة لهذا المكون، وأحياناً بأنه من المفروض أن تؤجل مثل هذه الأمور إلى ما بعد نجاح الثورة وبناء سوريا المستقبل. لكن كلها كانت حجج غير منطقية وأدلة واضحة على أنهم لا يفكرون بمنطق الشريك الحقيقي والموضوعي .
بين هذا وذاك فقد المجلس الوطني الكردي جزءً من فعاليته بين جماهيره ومؤيديه، نتيجة وجوده في جسم الائتلاف وأصبح هذا الوجود مدار بحث ونقاش وحتى سجال بين أغلب المثقفين والشباب وحتى الساسة الكرد وبين مكونات هذا المجلس نفسه.
لذلك ما يتطلب من المجلس في هذه المرحلة هو إما فرض نفسه كشريك حقيقي وانتزاع حقوق شعبه والاقرار به ضمن كافة وثاق وأدبيات هيئة الائتلاف وإما البحث عن وسائل وأدوات أخرى لإيجاد حل لهذا الوجود الهزيل داخل جسم الائتلاف.
من لم يستطع أن يتقبلك كشريك وهو معارض، لا يستطيع أن يعترف بوجودك وحقوقك وهو حاكم، والحل برسم المجلس الوطني الكردي!!؟؟.

القضية الكردية بين العقل التحليلي وجنون العاطفة

محمد سليم يوسف

في كل الأحوال من يوجه طلقة مسدس الى ماضيه فهو يوجه طلقة مدفع الى حاضره ومستقبله فالقضية الكردية قضية شعب دعائمه الجماجم والدم لو تحطم الدنيا.. لا يتحطم. وهذه حقيقة موثّقة بالأدلة والثبوتيّات في المراحل التاريخية. لقد غنى الشعب الكردي كثيراً وكتب عن آلامه بين الحرائق والغزوات والحروب وهرب إلى قمم الجبال خوفاً من الجيوش وجباة الضرائب وسهام الفاتحين وهذه المناخات لم تكن ملائماً لانتعاش حركة التدوين والتعليم والأدب المكتوب بل كانت وراء تشتت الأكراد التاريخي وتأخر وتبلور الوعي القومي لديهم. هذا الوعي الذي يعاني من الانفصال عن ضروراتها الاقتصادية ومركزية السوق وتبعيتها للشرعية الاجتماعية تلك الشرعية الظالمة بالتعاون مع الأرستقراطية الكردية. التي دونت بلغتهم المعاصر في صفحات التاريخ القضية الكرديّة وبعدها عن الحقيقة. وحتى لا نصيب بجنون العاطفة ونكتب ما نود كتابته في هذا المجال؛ فيمكن القول إنّ الوحدة التاريخيّة الحضاريّة للشعب الكردي كان في الألف الثاني قبل الميلاد في ظل الدولة الميدية. لكنها واجهت بالحديد والنار واندثرت آدابها واختفت تحت الانقاض ملتصقة بالرقم وألواح الحجر ورغم تأكيد العلماء على غنى محتواها. وهذا ما أدى الى فصل جديد وفتح أبواب جديدة. فحكم الاسكندر المقدوني والروم البيزنطي والفرس الساساني حتى الفتوحات العربية الإسلامية. في ظل هذه المرحلة ترسخت المعارف الإسلامية كثقافة ثم كأيديولوجية للإقطاعيات الكردية وأصبحت حالة استقرار على الصعيدين الاقتصادي والاجتماعي وبقيت عدة قرون لكن المدارس الدينية والمساجد لم تكن كافية لاستيعاب الحركة الثقافية وعلى إبراز خصوصية هذا الشعب. فنهبت واتلفت العديد من الدواوين والمخطوطات بالمعارك المحلية المفتعلة بين الامارات الكردية والإمبراطوريات الاستبدادية في كل من ايران وتركيا . واستمرت المواجهات - رغم التقسيم الجغرافي بعد انهيار الإمبراطوريتين- بين مناطق النفوذ الاستعماري وبقيت منطقة هكاريا هذه الولايات الخصبة لكردستان والتي تقع جغرافياً في المثلث الحدودي بين تركيا والعراق وإيران وحتى حدود نهر دجلة وأقصى شمال شرقي سوريا. فحافظت على استقلالها النسبي الثقافي والتي كانت أقل عرضة لهجمات الحكومات المركزية وسيطرتها.. وهذا أدى إلى تدفق الدم في عروق الشعب الكردي وأهتمت بقضاياها المبدئيّة كحقها المشروع . وخاصة بعد انتصار الثورة الروسية على النازية الألمانية من جهة وظهور الحركات التحررية العالمية من جهة أخرى ومن بينها حركة التحرر الكردي التي تشكلت منذ أوائل القرن الماضي والتي رافقتها عدد من الثورات والانتفاضات في تركيا والعراق وايران ثم أخمدت بدموع العاطفة والمفاهيم التقليدية لقيام الثورة وهنا لا بد أن نشير إلى دور الأدباء والكتاب والشعراء الذين لم يكفوا يوماً عن العطاء لانتشار الوعي القومي وتغلغلها في وجدان الإنسان الكردي للحفاظ على هويته وثقافته بالإضافة الى الدور البارز للأحزاب الشيوعية والقوى اليسارية وحركات التحرر الوطني التي وضحت في أدبيّاتها حق الأمم في تقرير المصير للشعوب وفضحت النظام الرأسمالي الفاسد بكل تجلياته وإنه لم ولن يقدم للشعوب يوماً إلا الخراب والدمار واستمر حتى النصف الثاني من القرن الماضي. ثم انتقل مسار الحركة الكردية الى النهوض من جديد فتشكلت الكتل والأحزاب السياسية وحملت معها صبغة سياسية مشتركة بين العلاقات الاجتماعيّة القديمة ذات الطابع الضيق والتفكير السياسي المعاصر للقضية الكردية تحت شعار سمة العصر الجديد واستمرت حتى الثمانينات من القرن الماضي. وبدايات انهيار المنظومة الاشتراكية وبروز القطب الواحد بقيادة الولايات المتحدة الأمريكية والتي كشفت عن أنيابها للشعوب فكان الحرب على العراق وافغانستان خير دليل مما أدى إلى نهوض فكر وثقافة المقاومة من نوع جديد وبرؤية جديدة لأن القطب الواحد لا يمكن أن يوجد لا في الطبيعة ولا في المجتمع ففي الطبيعة لا بد من القطب السالب وفي المجتمع هو قطب الشعوب التي لا تغيب عنها ضوء الشمس فتشكلت خلايا كردية باسم حزب العمال الكردستاني في تركيا ورسمت كفلسفة مشبعة بالعلم والمعرفة اعتماداً على التحليل العلمي ضمن مسار العقل التحليلي وحدد مسار الخط السياسيّ كنظرية لهذا الشعب من خلال الدراسة العميقة لتجارب الشعوب وكان للقائد الكردي عبد الله أوجلان دور بارز في قيادة هذه الحركة الثورية وفي التوجيه ورسم السياسة والإبداع لهذه الفلسفة وإسقاطها على الواقع الكردستاني وهذه هي المرة الأولى في تاريخ الشعب الكردي تندمج النظريّة الثورية مع العملية الثورية في النضال من أجل الحقوق المشروعة لهذا الشعب.

بورتريه فشة خلق

روجآفا ... تظاهرات ... احتجاجات ... ديمقراطية سوبر

" ليس للكردي إلا الريح ... صدقت محمود درويش فها هم الأخوة الأعداء ينتظرون الريح لترميهم إلى نهاية الطريق".

زاوية يكتبها: حسن اسماعيل

بالتأكيد ما يحدث في ديرك و جل آغا ليس مجرد مسرحية استعراضية يسعى كل فريق من خلالها إلى إظهار حجمه و مدى شعبيته الجماهيريّة ... بل هو واقع حتمي لحالة الاحتقان و الضغط التي يحسها المواطن الكردي في كردستان سوريا.
المجلسان الموقران يتحملان من الناحية الأخلاقية و الاجتماعية وزر أي دم كردي يهدر و السلطة القائمة تتحمل من الناحية القانونيّة المسؤولية الكاملة عن أي صدام و ما قد ينتج عنه من ضحايا و إصابات..
المجلس الوطني الكردي الموقّر الذي يعيش حالة سبات و خمول من عهد الثورة السورية و يتباهى بانتمائه إلى الائتلاف السوري المعارض و يعيش في حالة تخبط و لامبالاة نتيجة عدم قدرته استيعاب هذا الائتلاف و الكثير من سياساته العنصريّة.
هذا المجلس الذي أهدر كل طاقاته و جهوده في قمع الحركات الشبابيّة والتنسيقيّات الثوريّة لتنفرد أحزابه و التي لا تتجاوز أغلبها أن تكون افتراضيّة و ذلك لتنفرد بالقرار و المكاسب.
هذا المجلس الذي يعيش - منذ عهد ولادته و حتى يومنا هذا - على عطايا و صدقات أربيل أو بعض الغنائم التي تقاسمها مع الائتلاف السوري المعارض و لا يخفى عنّا ما نتج عن ذلك من تهم فساد و لعل جوازات الائتلاف وسماسرتها في أربيل و المبالغ المتصاعدة دون رقيب أو حسيب الأخيرة.
هذا المجلس الذي أزاح كرديا من منصب في الحكومة المؤقتة رغم كونه يحمل شهادة بروفيسور و كان مدرسا في أرقى الجامعات السورية ليعين مكانه شخصا فقط صفته الولاء و التبعية لأحزاب المجلس
هذا المجلس الذي تغاضى عن كل الويلات و الأزمات من التجنيد الاجباري و تجنيد القاصرين و التحكم بالمعبر الحدودي و سياسات القمع و الضغط و مجزرة عامودا و غدا كالنعامة التي تغوص برأسها في الرمال و فجأة تعود له النخوة أمام سياسات المناهج الكردية و تعميمها بالقوة
وفي الطرف الثاني الإدارة الذاتية التي لبست ثوب الديمقراطية لتخبئ خلفه كل سياساتها التسلطية و القمعية و جمعت تحت رايتها أحزاب و تجمعات حتى الافتراضية كلمة كبيرة عليهم وأعلنتها جهارا إما أن تكون معي أو تطع أمري مرغما ... و مع ذلك تتباهى بالديمقراطية اسماً و أعلاما
نعم هذه الإدارة التي تغافلت بأنّها قسمت المجتمع إلى قسمين؛ مجموعة تتبعها و تناصرها و تعتبرها الشرعية الثورية التي أوجدها الدم و مجموعة ثانية لا حول لها و لا قوة و ترى بالإدارة شراً لا يمكن رده أو الوقوف بوجهه
هذه الإدارة التي فشلت خلال حكمها أن تمتلك قلوب الناس و محبتهم بل كانت حافزا لنشر العداوة و البغضاء وفي النهاية حشدت جماهيرها و مناصريها لتواجه المظاهرات و الاحتجاجات السلمية و دعمتهم بالقوة و السلاح و الإعلام الذي استهتر بعقول الناس و الواقع و أخذ ينشر الحقائق مقلوبة، لولا الآسايش لكانت الجماهير الثائرة قضت على من يحارب اللغة الكردية، و تجاهلت بأنّها كانت على وشك تكرار خطئها الكبير في عامودا دون أن تعتذر يومها للشعب الكردي الذي تتباهى بتمثيله.
نعم إيتها الإدارة الموقرة القصة ليست بالمناهج و اللغة الكردية و ليست وليدة الساعة و ليست الديمقراطية شعارا نرفعه و نتاجر به ... هي ممارسة ووسيلة ضامنة لشرعية السلطة و قبولها جماهيريّاً.
الشعوب تحكم بالمحبة و السلام و العدالة لا بالقمع و نشر الرعب و لا يمكن للدم أن يجلب معه سوى الدم و على المجلس الكردي أن يدرك بأن تخاذله و ضعفه لم يكن رغبة منه في الحفاظ على السلام و منع أراقة الدم الكردي بل كان أملا و رغبة في الشراكة و الحصول على المناصب و الموارد و لاسيما معبر سيمالكا ... و هو يشارك مع الإدارة المسؤولية عما صارت إليه حالنا.
ليس للكردي إلا الريح ... صدقت محمود درويش فها هم الأخوة الأعداء ينتظرون الريح لترميهم إلى نهاية الطريق.

الحرية الاقتصادية بوابة الحريات العامة

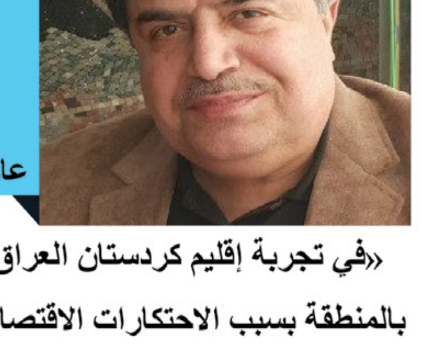

عامر الشيخ علوش*

«في تجربة إقليم كردستان العراق في العقدين الأخيرين فشلت الحياة السياسية كتجربة رائدة وجديدة بالمنطقة بسبب الاحتكارات الاقتصادية التي تمارسها منظومات إدارية محددة تحتكر العمليات الاقتصادية والتجارية البينية وخاصة مع الجوار التركي مثله كمثل كل دول محيطه العربي»

العلوم الاقتصادية هي مجموعة من النظريات والتجارب البشرية وركن أساسي في العلوم الاجتماعية التي تهتم بترتيب وتحليل النشاطات التجارية والاستثمارية وفهم كيف تتم عملية الإنتاج بكافة مراحلها وحالة السوق ومزاج الجماهير وحاجاتهم إلى عمليات الشراء والبيع وتحقيق فائض ربحي أي الاهتمام بدورة رأس المال كاملة ومترابطة، وكلما تسارعت عمليات النمو الاقتصاديّ للمجتمع تحسّنت مستويات المعيشة فيه وارتفعت سويّة الفرد فيه، ولتحقيق هذا النمو يجب زيادة الموارد الانتاجية من خلال البحث عن المزيد من الموارد الطبيعية، وابتكار تقنيات جديدة من خلال نظام رأسمالي يكون بوسع الفرد فيه من حرية التملك المادي والمعنوي والعقاري من مصانع، معامل، سكك حديد ومشاريع كهرباء وغيرها. حيث تشجع الرأسمالية حرية العمل التجاري الفردي وتسمح للناشئ أن يباشر أنشطته الاقتصادية بصورة مباشرة ومتحررة إلى حد كبير من التدخل والتحكم الحكومي حيث تلعب الأنظمة الاقتصادية دوراً مزدوجاً في تأسيس مجتمع حر، لأن الحرية بمفهومها الأوسع هي الجزء المهم من الحرية الاقتصادية التي هي وسيلة لا يستغنى عنها لتحقيق الحرية السياسية، وإن الدليل التاريخي يتحدث بكلمة واحدة عن العلاقة بين الحرية السياسية والسوق الحرة وخاصة مع بدايات الثورة الصناعية والتطور المهني للآلة ميكانيكياً في مطلع القرن المنصرم ولقد أظهرت الأحداث منذ نهاية الحرب العالمية الثانية وبداية مشروع ماريشال التنموي والإعماري لما هدمته الحرب علاقة جديدة ومترابطة بين الحريتين الاقتصادية والسياسية حيث أن التخطيط الاقتصادي الجماعي قد تعارض فعلاً مع الحرية الفردية وأحدث نقلات متذبذبة في السوق وأن التغيير الأقرب لهذه النقلات في السياسة الاقتصادية هي النجاح المحدود للتخطيط المركزي أو فشله الكامل في تحقيق الأهداف المعلنة وأن المشكلة الأساسية للنظام الاجتماعي هي كيفية تنسيق النشاطات الاقتصادية لأعداد كبيرة من البشر فحتى المجتمعات الرجعية نسبياً لا بد من تقسيم شامل للعمل والتخصص في الوظائف من أجل الاستغلال الأمثل للموارد المتاحة، لذلك يمكن للتبادل التجاري الحر إحداث ذلك التنسيق دون ضغط وكنموذج عملي ومنطقي لمجتمع منظم من خلال التبادل الطوعي المتوازن وهو اقتصاد تبادل المشاريع الحرة الخاصة والتي يطلق عليها الرأسمالية التنافسية وطالما تمت المحافظة على الحرية الفاعلة في التبادل التجاري، فأن السمة الرئيسية لنظام السوق المفتوح للنشاطات الاقتصادية هي منع الفرد من التدخل بشؤون الآخر، وأن معظم الآراء المعادية للسوق الحرة مبنية على عدم الإيمان بالحرية ذاتها من الأساس أن وجود السوق الحرة لا يلغي بالطبع الحاجة إلى الحكومة بل على العكس من ذلك فأن للحكومة دور أساسي كمنبر يحدد قواعد اللعبة وحكم يفسر ويطبق القواعد المتفق عليها ومن أجل أن يقوم البشر بتأييد أي شيء لا بد أولاً أن يكونوا قادرين على كسب لقمة العيش ويقدم معهد فريزر الكندي للدراسات الاقتصادية مؤشراً للحرية كمعيار عالمي واسع عن الحرية الشخصية والمدنية الاقتصادية ويستخدم المعهد ٧٦مؤشراً مستقلاً لقياس الحريتين الشخصية والاقتصادية في ١٥٢ دولة من حيث سيادة القانون والأمن والأمان وحرية الحركة ومن حيث الحرية الدينية والمجتمع المدني والجمعيات الأهلية وعن حرية التعبير والعلاقات وحجم الحكومة والنظام القانوني وحقوق الملكية والعملة المستقرة، وعن حرية التجارة دولياً وتنظيم العمل وسوق العمل والتسهيلات الائتمانية، ليستخلص بالنتيجة أن الدول ذات النظام الاقتصادي الحر الرأسمالي هي أكثر تطوراً وازدهاراً للحياة السياسية والحريات العامة للفرد من الدول ذات الاقتصاد الموجه والذي تديره الدولة المركزية.
وفي الحالة السورية الراهنة مازال الصراع الاقتصادي قائماً على أشده بين السلطة المركزية القابضة عليه من جهة وحاجات الشعب الأساسية والملحة من جهة أخرى وربما يفوق هذا الصراع شراسة نظيره الصراع السياسي المستطير بأحادية الاقتصاد ضاربة بأحلام وآمال الشعب عرض الحائط غير آبهة بمعاناته فمعدلات البطالة مازالت بارتفاع وفرص العمل في شحّ مستمرّ وهجرة الأيدي العاملة والكفاءات إلى خارج الوطن على أشدّه وجميع العاملين في الحقل الاقتصادي بالداخل والخارج مجمعين على أن هناك أزمة بنيوية في الاقتصاد السوري بما فيهم أقطاب السلطة وخبراؤها، وهي جزء من أزمة البلد الديمقراطية لن تفرج ألا بالحلّ السياسي المنتظر.
أن المجتمعات العربية بأغلبها مكبوتة سياسياً بسبب الاحتكار الاقتصادي الذي تمارسه السلطة أو من يمثلها عموماً باستثناء تجربة دولة الإمارات وبالخصوص حكومة دبي ونتيجة للانفتاح الاقتصادي وحرية العمل والتجارة وغيرها. تنتفي المطالبة بحياة سياسية مثلى وذلك بسبب البحبوحة والنعيم الذي يعيشه أفراد الدولة هناك، وتنتفي الحاجة الى نظام برلماني يكون في شكله الصوري نوع من الفنتازيا السياسية، وبالمقابل وفي تجربة إقليم كردستان العراق في العقدين الأخيرين فشلت الحياة السياسية كتجربة رائدة وجديدة بالمنطقة بسبب الاحتكارات الاقتصادية التي تمارسها منظومات إدارية محددة تحتكر العمليات الاقتصادية والتجارية البينية وخاصة مع الجوار التركي، مثله كمثل كل دول محيطه العربي وبالمحصلة أن الأنظمة الشمولية، تنتج اقتصاد فاشل يقود إلى دولة فاشلة والعكس صحيح ويبقى مشروع ماريشال للتطوير الاقتصادي والتنموي بعد الحرب العالمية الثانية خير دليل على أن الاقتصاد الحر والحرية الاقتصادية هما البوابة الرئيسية لكل الحريات العامة والخاصة في المجتمعات البشرية.

*باحث وناشط مستقل

Hejmara Bûyerpress Taybet

www.buyerpress.com
buyerpress buyerpress
buyerpresss@gmail.com
WhatsApp 00905368908545
bûyer PRESS
Nûçe...Bi Zelalî

Wê rojê baranek xurt bariya. Bê goman ew baran wê rojê fermîsk û ruhnîkên

asmana bûn bi rengê rehmetê bariya ser tirbên şehîdan.

DADESTÎ Û XWEDÎ Û HOSTAYÊ SÎNEMÊ

Roja pêşî ku sînema şewitî, berpirsyarê bajêr şeş kes girtin
û danîne derbendîxanê. Sisê jê xwediyê sînemê bûn weke: Xidirê Ezîz, Silêmanê Remezan û Ehmedê Hesenat. Û sisiyê din hosta û şagirtên sînemê bûn weke: Ehmedê Ibrahîm, Mihemedê Mehmûd û Ehmedê Şerîf. Roja dawî her şeş li dadgehê pêşberî dadestî kirin rêz û sekinandin. Dadestî ji wan re got: Hûn gunehkar in û tawanbar in ji bo vê ziyana mezin.
Çima?
1- Çawa hûn dihêlin 500 kes bikevin cihê 170 kesî?
2- Çawa hûn sînemê bê agirvemrînk dihêlin?
3- Çima dergehê sînemê yek bû û çima biçûk û teng bû?
Gerek bû bi hindikayî 2 derî di sînemê de hebûna ji bo çûn û hatinê û derketinê. Ji ber ku sînema ne bi rengekî rast hatibû avakirîn ew bixwe avahiyeke ku kêmehiyê wê pir bûn. Her tiştê di avahiyê de giş ên şewatê bûn, heta bi kursiyê wê ango ji dar û dep û pûş bûn. Ev kêmayîyên hebûn bûne gunehkarî ji we re. Lê divê hûn dîsa bizanin ku beledî jî beşdarê gunehkariya we ye. Çima?
Çiko her tim divabû beledî we gerek bike ji bo pêkanîna kêmahiyên wê her dem û çax.
Gunehkarên berpirsyar li hember serekê dadgehê sûc û guneh ne dane ser xwe û di bersiva xwe de gotin:
Ezbenî, ustad û mamostayê qanûn û dadestiyê; tiştê bûyî
ne sûc û gunehê me bû. Yan emê bêjin qeder bû, yan gunehkar û tawanbar xeyrî me ne. Tenê em perîşan û jar in, newêrin ji hewqas zêdetir bibêjin. Ji ber vê yekê em hêvîdar in ji dilpakiya we, ku berpirsyarî hê ji vê firehtir bike, bê goman hingê wê rastî di riya xwe re serbest bibûre. Dîsa em hêvî ji serekê dadgehê dikin ku bi dûrbîna heqiyê li me û vê ziyana nerxgiran hûr û kûr meyzeke û bi
şahîn û peyana dadestiyê bikêşe û bipeyive. Çiko di gelek ji van tiştan de zor li me hatiye kirin û em di kirina wan de bivê nevê bûne. Nêzîk ne dûr, rastî wê bê eşkere kirin, Xwedê arîkar be.
Ev bûn gift û goyên dadestî û tawanbaran...

GUNEHKAR Û TAWANBAR KÎ NE ?

Li her civat û civîn û qehwexanên bajarê Amûdê gotin
û mijûlî ev bûn:
Ev şewat ne bê sebeb bû! Lê gelo sûc û gunehê kê bû? Û berpirsyar kî ne?
Hinan digot sûc li gunehê mudirê nahiyê bû; çiko berpirsyarê
mezin di bajêr de ew bû. Her tiştê dixwest karîbû bike. Ji ber vê yekê gerek bû agadarê her tiştî biwa. Çawa dihişt sînema ku ji 170 kursî pêkhatî bû, bihêle 500 kes bikeviyê.
Wer xuya bû her kursiyek du yan sê zarok tê de rûniştibûn. Ên mayî şipiya mabûn. Di cihê wilo de çawa çend polîs nebin da ku gohdariya nîzamê bikin. Bi rastî eger çend polîs li wê hebûna ew ziyana mezin nedibû. Û hinan digot: Na, sûc û guneh ê mamosta û mudirê dibistanê bû! Çima ji herdû dibistanan çend mamoste di nav hewqas xwendevan de ne bûn?
Belkî bi wî rengî û tengayiyê razî nebûna. Belê çend mamosta hebûn di sînemê de wî wextî, lê ne mamosteyên dibistana Xezalî û Mutenebî bûn, ne xemxwar û dilsojê xwendevanan bûn. Ji lewra xemxwarî li wî tiştî nekirin. Dema agir girte sînemê ewan berî herkesî bazdan û xwe xilas kirin, hay ji hevalan neman û bê şerm û fihêtî li agir temaşa dikirin.
Ez bawer im eger ew çend mamostayên di sînemê de dilsoj bûna, dikarîbûn nîvê zarokên mayî jî ji penc û kulabê mirinê biparêzin. Û hina jî digot:
Sûc û guneh ê hosta û xwediyê sînemê bû. Çima ?
Ji ber ku diva bû her tim guhdarî motora sînemê bin. Dema dîtin ku motor germ dibe, gerek zû zû vemirandana. Û hin jî dibêjin hosta û xwediyê sînemê hêj bi roj bi germiya motorê hisiya bûn. Dîsa jî heta êvarî kar pê kiribûn. Ji lewra xelkê digot, sûc û guneh ê wan e. û ji ber vê yekê mudirê nahiyê zû ferman da bi girtina wan û xwedî û hosta û şagirt kirin berpirsyar heq ne heq, di hebisxana Amûdê de razandin. Pir ne bûrî sipartin dadgehê. Ev bûn gift û goyên xelkê wan roja di her civat û civînan de. Her yek li gor zanebûna xwe tiştêk digot, rast ne rast.

GOTINA RAST

Lê pir ne bûrî ez baş bi wî tiştî agahdar bûm. Roja diduwa ku ez çûme Amûdê, berî nîro em li malekê bûn. Me dî dîsa xelkê civatê, behsa sûc û gunehê sersebeba dikin. Me jî guhdariya wan dikir. Hinan digot sebeb mudîr e û hinan digot xwedî û hostayê sînemê ne. Me dî ji nişka ve xwedîyê malê berê xwe
da civatê û got:
Gelî civatê, ez vî tiştî baş dizanim. Belê xwediyê sînemê
û hosta zanîbûn germ dibe. Lê di şuxulandinê de bivê nevê bûn. Çima?
Wê rojê roja yekşembê piştî nîro nêzîkî êvarî ez li malê bûm, min dî xwedî û hostayê sînemê hatin cem min. Piştî ku rûniştin ji min re gotin:
Bavê Şêrgoh, em di bextê te û Xwedê de ne,mudîrê nahiyê niha şiyandiye dûv me û dibêje, gereke sînema dîsa bişuxule
ta ku xwendevanên dibistanan xilas bibin. Tenê xwendevanên
dibistana Xezalî û Mutenebî mane. Û motor gelek germ dibe em jê bi tirs in. Ji ber vê yekê em hêvî dikin tu herî cem mudîrê nahiyê û jê hêvî bikî îşev dev ji me berde. Sibehê emê fermana
wî bi temamî pêk bînîn, çend caran bixwaze. Min ji wan re got baş e ezê herim.
Piştî ku ji cem min çûn, ez çûme cem serokê polîsa li bajêr û min çîroka hatina xwediyê sînemê û hostayê wê û germbûna motorê jê re got. Min jê hêvî kir ku ew here cem mudîrê nahiyê û jê hêvî bike da ku xwediyê sînemê bivê nevê neke wê şevê ji ber gerbûna motorê.
Camêr ne go “na” û hêviya min qebûl kir, çû cem mudîrê nahiyê, jê re got:
Ez hatime hêviyekê ji te bikim. Hêviya min jî ev e; tû xwediyê sînemê bivê nevê nekî îşev. Çiko min bihîstiye ku motorê sînema wan gelek germ dibe û ew ne baş e. Bila îro motora xwe sazkar bikin paşê sibehî tû çawa bixwazî bira wilo bikin.
Dema wî gilehê xwediyê sînemê bihîst, gelek enirî û xeyidî. Piştî serekê polîsa ji cem çû bi hêrs bakir polîsekî û jê re got:
Zû here cem xwediyê sînemê û jê re bibêje, mudîr dibêje gereke vê carê û careke din jî û careke din jî sînemê bişuxlîne û eger neke ezê karê wî bidim dîtin, paşê bira gazina wî ji wî be.
Ê polîs bi lez û bez çû û wilo ji xwediyê sînemê re got. Pepûk xwedî ji naçarî gote ê polîs; Belê ezbenî ezê bikim ! Emrê min ji Xwedê re be.
Û herwiha ta ku ev ziyana nerxgiran jî çêbû!!
Ev li cem min heye min ji we re got. Paşê civat sekinî
û kesî dengê xwe nekir. Vî wextî zor zane û bes... vaye niha xwedî û hosta û şagirt berpirsyar in di hebisxanan de, dawî em nizanin wê halê wan çibe.
Gelo ji gilî çi derdikeve eger dadestî nebe.
Ez bi xwe yek ji wê civatê bûm û min guhdariya gotinên xwediyê malê dikir. Gelo îcar berpirsyar kî ne?
Dîsa jî em nizanin çiko rastî nayê gotin û tirs heye. Ez
xulamê wî me yê ku zengil bike stûwê pisîkê. Çîroka berpirsyariya agirê sînemê weke çîroka pisîkê û zengil bû. Lê bi rastî hindikayî ve divabû çîrok hinek bê hilwejartin û bikeve ber çavê xwendevanan û beyhûde neçe. Dibe ku hinek berpirsyarên dilpaqij û welatperwer ên ku her tim li daxwazên gel û welatê xwe meyze dikin, nobedar in ji xweşî û serfiraziya miletê xwe. Ku carekê ev deng bikeve guhê wan û pê agadar bibin.
Çima metelok û herwekî Seydayê Cizerî dibêje:

“Gazindeya ji kê kim
Ji kê bikim şikayet”
Gelo em li hêviya kê mane ku xemxwariyê li me bike?
Li gilih û derdê me bipirse û ji destê zorkotek û zordaran
biparêze. Qey metelok nabêje:
‘Xwerha laşê te bi destê biyanî naşkê ku ne bi destê te be.

HATINA ŞANDIYAREKÎ MEZIN

Çend roj bûrîn piştî şewata sînemê, hinek berpirsyarên mezin hatin Amûdê ji bo serxweşiya gelê wê. Xelkê Amûdê jî pêşberiyeke mezin ji wan re kirin. Dema gihîştin bajêr û bihnekê rehetiya xwe standin, serekê şandiyar rabû ser xwe û çend gotinên bi şewat û bi dilekî zîz û xemgîn pêşkêşî civînê kir û got:
“Gelî xuşk û birayên dilovan û xemgîn, ev ziyan ne tenê ziyana we gelê Amûdê bû belkî ziyana me gişan e, çiko 280 xort şehîdên agir leşkerek ji leşkerê welêt ê demê tê bûn. Û ez ji Yezdanê gewre û mezin hêvîdar im ku ev ziyana ha ziyana we ya dawî be, ji niha û bi şûn de dem û dewrên we tim bi şadî û xweşî bin û serê wê ên mayî ji me re xweş be.
Ey xwîşk û birayên xoşewîst û dilgîr, we çend tişt ji berpirsyarên
welêt daxwaz kiribûn. Ew tişt bi tevayî li cem me xuya bûne û hatine zanîn. Xwedê arîkar be, ew daxwazên we bi kêmayî wê bêne cî. Xakê sînemê weke we xwestî û hinek ji xakê din jî hawîrdorê wê bidin ser. Û mînakî jî weke we gotî tê de bê danîn, da ku bibe seyrangeh ji we re heta heta hetayî, bustanekî bi dar û gul, ango cîgayê şadî û xemrevînê.
Birayên dilovan ji niha nêzîk ne dûr, hin arîkarî wê ji we re bên ji me û ji hin miletên dost û azadîxwaz jî. Berî her tiştî 25 hezar lîre nerxê mînak wê ji wan pera bê dayîn. Her wekî berê jî me li cem xwe ev daye zanîn çiko me gotina xwe bi dewleta Italya re kiriye, ku mînak weke me xwestî çêkin û rêkin. Dest bi çêkirinê hatiye kirin. Ji niha û nêzîk wê bighê. Dema bighê me emê ji w re zû rêkin. Hin ji wan pera wê li çêkirina bustanê seyrangehê bê xerçkirin. Perê mayîn li gor zanebûna berpirsyaran û rîsipiyê bajêr wê li xelkên şehîdan bêne parkirin.
Birayan; dîsa bawer bin ez îl hevalên xwe beşdar in di xem û şîna we de, êdî bixatirê we.”
Piştî xatirxwazî careke din berê xwe da civîna mezin, civîna jin û mêra û got:
“Ey xwîşk û birayên bi rêz, eger tiştek ji we re gerek e ji me re bêjin bê şerm û fihêtî da ku daxwazên we ji we re pêkbînin, zû ne dereng, Xwedayê mezin arîkar be.”
Dema serek ev tişt got, yekî ji wê civîna mezin. . . civîn xemgîn û dilbirîn rabû, berê xwe da serokê şandiyar û jê re got:
“Ey serekê serbilind û dilpak û dilovan, eger hûn dixwazin
derd û xemên me bêne guhertin bi xweşî û şadî, 35 xortên me girtî di zindana Mezê de hûnê wan ji me re berdin. Bê goman bi berdana wan derd û êşên me wê bêne jibîr kirin û weke ku we du sed û heştê xortên mirî ji me re rakirin. Daxwaza me ya mezin ji te û ji hevalên te ev e. Paşê saxiya te û hevalên te ji Yezdanê pak dixwazim.”
Pêre pêre serek lê vegerand û got:
“Ser sera û ser çva. Dema bighim payîtextê, emê wan xortan ji we re berdin ku gunhê wan çi be.”
Bi vî hawayî û li ser van peyman û sozan guft û goyên wan qediyan. Serek û hevalên xwe ji Amûdê vegeriyan Qamişlo û ji wê suwar bûn û çûne Şamê.
Bi wan gotinên bûrî herkesî bawerî anî û çavnêrî berdana girtiyên hebisxana Mezê man. Lê sed heyf û mixabin tiştek ji wan gotina derneket, herkesî gomana xwe birî û bê hêvî bû ji wan peyman û sozan û girtî mane di zindanê de.

PARKIRINA PERÊ ARÎKARIYÊ

Piştî perê arîkariyê gihane hev, nerxê mînak ji wan pera hate dan û hin jî hiştin ji bo çêkirina mezargehê, rastkirina hundurê wê, çandina gul û çîçekan tê de bi rengekî sipehî û xweşik her wekî wilo di civîna me gotî de hatibû gotin.
Û perê mayî, ez bawer im bi hawayê jêrîn hat parkirin di bin çavdêriya hinek berpirsyaran de:
1- Çi kesê yek zarok ji mala wî çûbû û bavê wî kal bû ango emrê wî zêdeyî 60 salî bû û bê pîş û kar bû “1000” lîre dan wî.
2- Kesê yek yan dido ya sê zarok ji mala wî çûbûn û bavê wan ciwan û xwedî pîş û kar bû, her serê zarokê “600” lîre didanê,ew jî dilxweşî bû ji dê û bavê wan re.
Ez baş ne agadarê vê parkirinê bûm,çiko ez wan roja ne li Amûdê bûm, ev jî min ji xelkê bajêr bihîstibû. Gerek e destê parkirinê bawer pê bê. Ji ber ku parkirin bi destê civata rîsipiya û hinek berpirsyarrên bawerpê bû. Bi vî rengî û hawayî pere hatin parkirin.

GULISTANA MEZARGEHÊ Û ÊREWŞA MÎNAK

Me go civîna du mil ku ji berpirsyaran û rîsipiyên gelê Amûdê hatibû girêdan, di roja pêşî de têde hatibû gotin: Gereke cihê sînemê bibe bustan û mezargeh, mînak têde bê danîn û hundurê wê bi hawakî hendesî bê rast kirin. Gul û çîçekên reng reng tê de bên çandin. Da weku rojên cejn û şahiyan xembarê xoşewîstê gelê Amûdê, qîz û xort, kal û ciwan lê bicivin û derd û êşên xwe bidin ji bîr kirin.
Bi rastî di wê civînê de soza xwe birin serî û bê kêmayî tiştê gotin pêk anîn .Cihê sînema bêqudoş û parçek ji xakê din jî pêve hebû,
ew jî berdane ser ta ku dirêjî rojhilat û rojava bû 50 mitir.
Ferehî jor û jêr bû 35 mitir. Surhek dîwar ji bilokên çîmento dan dorê, bilindaya wê mitrek yan pitir bû û sûrhek ji diryê hesinî li bilindiya dîwarê berê ê kevirî zêde kirin.
Paşê dema mînak ji Italya gihişt, wê gavê rêkirin û şandin
Amûdê. Tenê hinek li Amûdê danîna wî bi şûn ket ta ku karê bustan pêk hat. Paşê birin cihê wî li mezargehê û li ber dîwarê bustan ê jêrî hate danîn û hate çikandin.
Dema dixwazî herî hundurê bustan hêj li ber devê derî mînak dikeve ber çavê te.Mînak bi vî rengî ye:
Sê xortên dibistanê di nav pêl û pêtên agir de pişta wan li hev, ala Cezayîr di destê yekî ji wan de ye û sekinîne.
Mînak ji kanê paxir li Italyayê hatiye çêkirin, nerxê wî 25 hezar lîre ye. Eger hin bêjin çima ala Cezayîr di destê wan de ye, bersiv
ev e:
Çiko sebebê şêwata sînemê arîkarîya gelê Cezayîr bû. Hersê xort û hevalên wan bûne şehîdên arîkariyê, azadiyê û serbestiyê. Her wekî hundurê sînemê bi rengekî hendesî par kirin û kirin malik ji bo çandina gul û çîçekan; mîna sosin û beybûn û rîhan û jîle û binefş û nesrîn û nêrgiz û lale.
Çend kursiyên kevirî li hember malikên gula danîn. Tenê di nav malika de rê ji bo çûn û hatinê hiştin. Ev car me zanî ku cihê sînema bû mezargeh û seyrangeh ji bo gelê Amûdê ta roja dawî û bû gulistan û guzara tek tenha û civîngeha gel di cejn û Newroz û seyran û şahiyan de.

CIVÎNA ROJA PÊŞÎ

Civîna roja pêşî li bustan civîna bîrhatina derd û xeman e, bîrhatina pêtên agir e. Ez bawer im ku ew civîn wê gelek dijwar û zehmet be, çiko cara pêşî ye herkes wê bi dilgîrî û çavên giryan, dê û bav, xwîşk û bira, dotmam û pismam, pîr û ciwan û cegersoj wê bicivin li bustan, li mezargehê; cîgayê bîrhatina şewata 280 xortên ciwan.
Nemaze dema ew ademîzad li hember mînak herin û bên. Naçar wê çaxê, deryayê derd û xeman wê bête coş û herkes wê bi gazî û fîxan û hewar û mest û sergerdan be. . .
Bê hijmar peyalê ruhnik û fermîskên sor wê li ava bustan û mezargehê bêne rijandin. Çavên qîz û zeriyan, ciwan û kalan bê his û deng di nav malikên gul û çîçekan re li hev bigerin, bi dismalên xwe hêstirên çavan paqij û ziwa bikin.
Ji nû ve yek yek, dido dido, sisê sisê wê rûnin li ber masên kevirî û maze; mêlak û can û cegerê sotî ne. Di wê civînê de Namî yê jar û birîndar peyalek ji fermîskê xwe yî sor pêşkêş bike ji gelê civîna pêşî re.
Dîsa jî ev ne cara pêşî ye ji sitemkariya felekê re ji bo vî miletê xemgîn. Paşê, piştî vê civîna xemgîn û bi giryan û şîn ew roja
ku gulistana mezargehê bi hêstir û rohnikên qîz û bûka û hûr û perîya hate avdan û ji wan xunafek hûr girte riwê gul û jîle û sosina.
Bê guman ew civîn wê 5 deqîqe bimînê sekinî ser nixwîn, şîn li ser xortên ciwan... Şîn...şîn...şîn...
Dîsa Namî yê dilgîr dibêjî:
Ey xwîşk û birayên dilgîr,
Ji Yezdanê gewre û mezin hêvîdar im ev ziyan ziyana we ya paşî be û li dûv vê ziyanê xweşî û şadî rêber û hemneşînê we bin û her tim serfîraz û bextiyar bin.
Hûn ên mayî sax bin.
Ên çûyî spartî dilovanî û mehrevaniya Yezdanê pak bin.

CÎGAYÊ ŞADÎ Û XWEŞÎ

Bustanê mezargehê ji îro pêve wê bibe gulistana şadî û xweşî ya bi nav û deng û tek û tenha û cîgayê xemrevînê ji bo xembaran.
Bustana mezargehê ger çî bi pîvan û li ber çav biçûk e, lê dîsa ji gulistanên cîhanê ên mezin tê hijmartin.
Çiko ji tovê 280 xortê ciwan hatiye çandin. Ji lewra me gotiye gûlistana tek û tenha û bosîtana xemrevîn.
Paşê wê demek bê ku rojên cejn û şahiyan û sersal û Newrozan dema jîle û jale û kulîlk û gul perda ciwanî ji ser riwê xwe yî sor bidin alî û pêşkêş kin, hingê gulistana Amûdê wê bibe cîgayê geşt û seyranan.
Her şev û êvar, qîz û xort xeml û xêzê xwe wergirin û dest li dest, berê xwe bidin bustanê xemrevîn, bustanê şadî û xweşî, li nav malikên gul û kulîlkên reng reng herin û bên, bigerin. Hin caran bi awirên çavan li mînak meyzekin û rûnên li hember hev, bi şadîmanî li ber tewînê naz û zerî û horî û periyan.
Saqî kas û cama li ser desta bigerîne, perîzad û zerî û mîrza û cûwan şekir ji lêvan birevînin û gula li rewan bicivînin.
Paşê her yekî ji destê gulfîroşan gulekê ji gulê bustan bistîne û bide ber pozê xwe da ku ew jî bibe hemdemê bilbil û hevrengê sorgul.
Hejar û Goran mest û sergerdan û gift û goyên şêrîn
mîna Cegerxwîn.
Bi vî hawayî naçar leşkerê derd û xeman wê di bin piyê
leşkerê şadî û xweşiyan de bê pelaxtin û bimre.
Dawiya şevê, şevbiwêrk diqede, disa herkes cote cot gul
bi dest, mîna hatin wê vegerin malên xwe serbest û azad
û bi şadî û kamiranî.
Naçar ev geşt û seyran û sersal û Newroz heta hetayî
wê bibin adet ji bo gelê Amûdê.
Dîsa hêvîdar im ji Yezadnê pak û dilovan ku şadî û xweşiyê
bike rêzan û rêber û hevrê û heval ji bo gelê Aûmdê,
şevên wan roj bin û rojên wan cejn bin û heta hetayî cejn
û seyran û sersal û Newroz li wan pîroz bin.
Dîsa Namî seyran û Newroza nû ya gelê Amûdê bi dilşadî li gulîstana xemrevîn pîroz dike û dibêje:
Her sal vi çaxî cejna we pîroz
Cejna welatê şadîman Newroz
Xweşi li zaxa xweşî bilbil
Xweşî li baxa xweşî sorgul(l)
Hewbû... bi arîkariya Yezdanê pak û dilovan.

www.buyerpress.com
buyerpress buyerpress
buyerpresss@gmail.com
WhatsApp 00905368908545
bûyer PRESS
الخبر ... بكل شفافية

عضو القيادة العامة لقوات سوريا الديمقراطيّة، والناطق الرسمي باسم قوات سوريا الديمقراطية لـ "Bûyerpress"

- أنا من المؤيدين لفكرة وجود النظام بالحسكة، لأن هذا الوجود يساهم في تقديم خدمات للمواطنين، نحن نعتبره منظمة خدميّة.
- من غير المعقول أن يكون لخالد خوجة الذي لا يجرؤ على الدخول متراً إلى الأراضي السوريّة دور في المستقبل.. هذا أمر مستحيل.
- مثلما انضممنا نحن إلى قوات سوريا الديمقراطيّة، بوسع أخوتنا البيشمركة أيضاً الانضمام إليها في حال قرّرت القيادة ذلك.
- لدينا استقلاليّة تامّة وقيادة خاصّة نتبع لها، وليست لنا علاقة بوزارة الدفاع في الإدارة الذاتيّة الديمقراطية.
- نعتبر تركيا دولة جارة وصديقة، ولا ننظر إليها الآن أو حتى في المستقبل كدولة عدوّة لنا.
- الغاية من تشكيل هذه القوّة توحيد مكوّنات الشعب السوري من عرب وكرد وتركمان وآشور.
- كل اهتمام قوات سوريا الديمقراطيّة ينصبّ في محاربة الارهاب المتمثّل بتنظيم داعش. أما النظام فأننا لم نتطرق له حتى ضمن الاجتماع التأسيسيّ أيضاً.
- يستحيل العودة إلى حالة العيش المشترك قبل الثورة، حصلت هناك دماء وفتن طائفية ومئات الآلاف من الشهداء، وهذا لن يمر مرور الكرام.
- الضابط الذي خدم الثورة ومرّ بظروف قاسية، من غير المعقول أن يحرم من رتبته التي يستحقها، ولا بدّ من مكافئته.
- وحدات حماية الشعب والمرأة لها دور كبير وأساسي وهو التعداد الأكبر من بين قوات سوريا الديمقراطيّة،
- يجب أن نقوم بطرح وجهات نظرنا للخارج، ولا بد للقادة من ارسال موفد خاص بالأمر

أجرى الحوار: قادر عكيد

{{العقيد طلال علي سلو قائد لواء السلاجقة التركماني في منطقة ريف حلب الشمالي، قائد جيش الثوار في منطقة الجزيرة، عضو القيادة العامة لقوات سوريا الديمقراطيّة، والناطق الرسمي باسم قوات سوريا الديمقراطية }}

- بداية نود أن نتعرف عن قرب على التشكيل العسكري الجديد (قوات سوريا الديمقراطية) والغاية من تشكيله؟

تتألف قوات سوريا الديمقراطية من جيش الثوار، وحدات حماية الشعب، وحدات حماية المرأة، قوّات الصناديد، تجمّع ألوية الجزيرة، غرفة عمليات بركان الفرات، والمجلس العسكري السرياني.
تم التشكيل وإعلان البيان التأسيسي لقوات سوريا الديمقراطية في العاشر من شهر تشرين الأول عام ٢٠١٥ والغاية منها توحيد مكوّنات الشعب السوري من عرب وكرد وتركمان وآشور، إضافة إلى العمل على بناء سورية تعددية ديمقراطية ينال فيها المواطن السوري حقّه في الكرامة والعدالة والحريّة.

- هل نسب القوات المنضوية تحت لواء "قوات سورية الديمقراطية" متساوية أم متفاوتة؟

طبعاً، النسب متفاوتة كلٌ شارك بالتعداد الذي يملكه، بالنسبة لجيش الثوار تواجدنا الأكبر في منطقة الجزيرة هو في مدينة كوباني، والتشكيل الأكبر بالنسبة لنا هو في منطقة عفرين، لأن بداية تأسيسه كان من هناك، في المنطقة بين اعزاز وميمين، والمالكية حتى أطراف عفرين مثل كفر جنة. وبالنسبة لعدد قوات سورية الديمقراطية لا نذكره كونه من الأمور السريّة العسكريّة، ولكنه بعشرات الآلاف، وعلى سبيل المثال يبلغ تعداد جيش الثوار فيه حوالي٥٠٠٠ خمسة آلاف مقاتل، طبعاً أنا أصرّح بهذه المعلومات العسكريّة لأنه هناك معلومات سابقة عنه، أما الباقي فكل فصيل يقدّم الامكانيات المتوفرة لديه ولكن ليست هناك نسبة دقيقة، لأنه ليست لدينا تعليمات بالإفصاح عن النسبة.

- أفهم من كلامك أن نسبة جيش الثوار أكبر من نسبة وحدات حماية الشعب والمرأة؟

لم أقصد ذلك، لكني ذكرت نسبة جيش الثوار لأني قائده في منطقة الجزيرة وكذلك كنت أقوده في المنطقة المتواجد فيها الآن، بالنسبة لتشكيل قوات سوريا الديمقراطية لم يتمّ تفعيل المكاتب بعد، حاليا وبالتزامن مع الحملة الحالية وتحرير ريف الحسكة نقوم بتجهيز المكاتب، والمبنى ضمن الحسكة وهو قيد التجهيز.
تقرر أيضاً أن يكون لقوات سوريا الديمقراطية أيضا قيادة عامة من تسعة أعضاء، وتكون النسبة كالتالي:
وحدات حماية الشعب (٢)
وحدات حماية المرأة (١)
جيش الثوار (٢)
غرفة عمليات بركان الفرات (٢)
الصناديد (١)
والمجلس العسكري السرياني (١)

- عادة لا تحمل أسماء القوات العسكرية مصطلح الديمقراطية، لماذا استخدمتم مصطلح الديمقراطية؟

عدا عن أن قوّات سوريا الديمقراطيّة فصيل عسكري، سيكون له فصيل رديف هو فصيل سياسي، ويتم العمل عليه حالياً، وحين ننادي بسورية ديمقراطية تعددية فأننا ننادي بأفكار سياسية، والفصيل السياسي - يقينا - سيتبع الفصيل العسكري.

- ما هو المغزى من تشكيل هذه القوة العسكرية في هذا الوقت بالذات؟

مثلما ذكرت، هو موضوع محاربة الإرهاب المتمثّل بداعش وتحرير أراضينا المحتلة من قبل هذا التنظيم، والظروف مواتية حالياً، كونه يوجد اتفاق دولي للقضاء على داعش إضافة إلى أن قوات التحالف رأت فينا الوجه الأمثل لمحاربة داعش بعد تجربتهم الخاسرة والقاسية بتشكيل الفرقة ٣٠ في الريف الشمالي لمدينة حلب، وتسليم الرائد المسؤول الفصيل كاملا مع كامل عدتهم لجبهة النصرة، الأمر الذي أدى إلى فقدان الثقة بأي فصيل آخر سوانا.

- هل هناك خطة عسكرية لتحرير الرقة بعد الحسكة والهول والشدادي؟

هناك خطّة لتحرير المنطقة بالكامل، سواء الشمال، أو الشمال الشرقي، أو الشمال الغربي، وأية مناطق يتواجد فيها داعش سوف يتم تحريرها من قبلنا بمشيئة الله، لكن لم يتمّ تحديد الخطوة اللاحقة بعد مرحلة تحرير ريف الحسكة، قد تكون الرقّة، أو منطقة شمال حلب إضافة إلى مدينتيْ منبج والباب، لكن حالياً القوّات متفرّغة لهذه الحملة، ولا يلوح في الأفق غيرها، لكن "كل شيء ممكن". ستجتمع القيادة العامّة لقوات سوريا الديمقراطيّة وتقرّر إما الانتظار أو القيام بحملة أخرى، والحملة الثانيّة بالتأكيد ستكون بحاجة إلى دعم.. طبعا في العرف العسكريّ لا يوجد توقيت محدّد لتاريخ انتهاء أي حملة عسكريّة، أحيانا تكون بعض المناطق عديمة المقاومة وبعضها الأخرى تكون ذو مقاومة متوسطة، بينما نلقى في بعض الأماكن الأخرى مقاومة شرسة وعنيفة من قبل تنظيم داعش وهذا ما يحدّد توقيت انتهاء الحملة.

- لأي إطار سياسي تتبع قوات سوريا الديمقراطية؟

لا نتبع حالياً لأي طرف سياسيّ، لكن سيتم التشكيل مستقبلاً.. تواصل العديد معنا حتى الآن، وطُلب منّا مؤخراً كقوات ترشيح أشخاص سياسيين للعمل باسم القوّات، لكننا حاليا لا نتبع أي جهة سياسيّة.

- هل كانت الجهات المتواصلة سياسيّة؟

التواصل كان داخلياً بيننا، هو مقترح القادة أن يكون لنا رديف سياسي لعملنا، وتواصلنا نحن القادة لاختيار مرشّح سياسيّ ضمن المشروع السياسيّ القادم.

- كيف يتم تأمين العتاد العسكري لهذه القوة العسكرية لا سيما أنكم اعلنتم عن معركة كبيرة ضد داعش؟

سابقاً، كانت كل قوة تعتمد على مصادرها الخاصة، وليس هناك فصيل جديد، جميعها فصائل موجودة سابقاً، لديها تجهيزاتها العسكرية الخاصة بها قبل الانضمام لقوات سوريا الديمقراطية.. شكّلنا حاليا غرفة عمليات خاصة للحملة الحالية، وشاركت فيها كل القوات بعدد قواتها إضافة إلى تجهيزاتها العسكرية، عدا ذلك كان هناك دعم من قبل قوات التحالف منذ حوالي شهر، وكانت الكمية مثل ما أعلنتها وسائل الإعلام العالمية حينها حوالي خمسين طناً.

- هل ما تمّ إنزاله من سلاح وعتاد من قبل قوات التحالف الدولي كانت حصراً لقوات سوريا الديمقراطيّة؟

طبعاً، هي كانت حصرية لنا، وتمّ الاتفاق حينها أن يستخدم حصراً لمحاربة داعش، وحاليا الدّعم وطيران التحالف والتجهيزات العسكرية، وحتى الخبراء الذين سيصلون قريباً، كل هذه الجهود تنصبّ في مكافحة الارهاب المتمثل بتنظيم داعش، وسيصل قريبا حوالي خمسين مختصا مابين خبراء ومدربين، وخبراء اتصالات من دول قوّات التحالف.

- أين دور قوات حماية الشعب والمرأة في الخريطة العسكرية الجديدة؟

لهما دور كبير، وهما من القوى القوية والعاملة والأساسية في قوات سوريا الديمقراطيّة، إضافة إلى تعداد مقاتليهم الكبير، وهو التعداد الأكبر من بين القوات.

- هل تم التواصل معكم من قبل دول وقوات دولية بخصوص التنسيق معكم في هذه المعركة الكبيرة؟

حاليا لا يتم التنسيق مع أية جهة عدا التحالف، ولا نعمل على التنسيق مع أي جهة عدا التحالف.

- أي دولة من التحالف هي الأكثر تنسيقاً معكم حالياً؟

بالتأكيد أمريكا هي الدولة الأكثر تنسيقا من بين دول التحالف، والتحالف لديه لجنة خاصة في هذا الموضوع، ولكن الدولة الأكثر تعاملا هي امريكا.

- هل فكرتم بإيفاد موفد خاص لقوات سوريا الديمقراطية إلى الخارج لشرح ماهية تشكيل هذه القوات؟

حاليا لا نفكر بالأمر، كوننا حديثي التكوين، وحتى ننهي الحملة قبل بدء الشتاء وقسوة الظروف الجويّة، لذلك فضّلنا إنهاء موضوع تحرير ريف الحسكة، بالتأكيد سنتدارك هذا الأمر في حينه، وأوافقك الرأي في أنه يجب أن نقوم بطرح وجهات نظرنا للخارج، ولا بد للقادة من إرسال موفد خاص بالأمر.

- كيف تم التنسيق مع قوات التحالف الدولي في هذه المعركة، هل كان كلاسيكيا مثل الأول، التحالف في الجو، وقواتكم على الأرض؟

طبعاً، نحن نعطي الإحداثيّات وقوّات التحالف تقوم بالقصف، إضافة إلى أن قوّات التحالف حين تشاهد رتلا، أو تعزيزات متحركة من قبل تنظيم داعش فأنها تقوم بقصفها مباشرة، دون الرجوع إلينا.

- ماتزال تركيا تحاول وتهاجم القوات الموحدة للدفاع عن المناطق الكردية، كيف ستتعاملون مع تلك الهجمات والتصريحات الجديدة للقيادة السياسية والعسكرية التركية؟

أستطيع وصف هذه التصريحات بالإعلاميّة، بالنسبة لنا كقوات سوريا الديمقراطيّة نعمل للقضاء على الإرهاب المتمثل بداعش، وتحرير أراضينا، لم نتطرق في تصريحاتنا أو في بياننا التأسيسي لموضوع تركيا، لم نظهر أي عداء تجاهها، نعتبر تركيا دولة جارة وصديقة، ولا ننظر إليها الآن أو حتى في المستقبل كدولة عدوّة لنا، أما بالنسبة لهم، فسياستهم تعود لهم، وأي تصرّف شخصي هم يتحمّلون مسؤوليته.

- لكنهم قصفوا قوّات وحدات حماية الشعب في الآونة الأخيرة مرّتين، والصديق لا يقصف قوات صديقة.!

نحن نعتبرها دولة جارة، وبالنسبة لهذا العمل فهم يتحمّلون مسؤولية عملهم، أعني أننا لم نعتبرهم دولة عدوّة بالأساس، ولم نعادهم بالأساس، بالنسبة لنا مضى فقط عشرون يوماً على التأسيس، ولم نتطرّق إلى موضوع تركيا البتّة، أما ماذا يعتبروننا، فهم أحرار، سواء اعتبرونا أصدقاء أم أعداء، فهم يتحمّلون وزر عملهم.

- من يترأس عملياً قوات سوريا الديمقراطيّة؟

ليس لدينا رئيس، لدينا قيادة عامة تتألف من تسعة أعضاء هم الذين يتخذون القرارات، وقد ذكرتهم لك مسبقاً.

- ما هي أهم الرتب العسكرية ضمن قوات سوريا الديمقراطية ؟

ما أعلمه ليس هناك ضابط سواي في جميع قوات سوريا الديمقراطية ، بالتأكيد ستكون هناك توسعة مستقبلا، لأننا دعونا جميع الأطراف والفصائل المقاتلة للانضمام لقوات سوريا الديمقراطية، من الممكن انضمام ضباط ذوي رتب، وفي هذه الحالة ربما تقرر القيادة ترفيعه أو احتفاظه بالرتبة السابقة.. سابقا في الجيش الحر، وكوني كنت ضابطا - قائد لواء - في الجيش الحرّ، أنا أحد الذين تركوا الخدمة برتبة، وكنت حينها برتبة مقدّم، وأثناء انضمامي إلى الجيش الحر، قررت قيادة فرقة الفتح الأولى الآتي: كل ضابط ترك الجيش النظامي، يتساوى مع رفاقه في الرتبة الأخيرة التي حصلوا عليها، أي أنه لا تفوته أي رتبة عسكرية، وبعض من زملائي كانوا برتبة عمداء وعقداء، وتقرّر منحي رتبة عقيد. سيكون الأمر نفسه بالنسبة لنا في حال انضم إلينا ضباط، فالضابط الذي خدم الثورة ثلاث أو أربع سنوات وتعب ومرّ بظروف قاسية وتعرض لمواقف عديدة، من غير المعقول أن يحرم من رتبته التي يستحقها، ولا بدّ من مكافئته، وهذا الشيء يقرر من قبل مجلس القيادة وأنا أحد الضباط الذين جرى معهم ما أسرده الآن، بالنتيجة أنا ضابط ضمن هذه القوات وليس ضمن فصيل آخر سواء أكان الجيش الحرّ أم النظام.

- المجلس الوطني الكردي لديه قوات بشمركة روجآفا، هل ستوافقون انضمام هذه القوات إلى قوات سوريا الديمقراطية، سيما وأنه سبق أن رفضت وحدات حماية الشعب وجود قوتين عسكرتين قبل الآن؟

هكذا قرار لا بد من البتّ فيه - حصرا - من قبل القيادة العامة لقوات سورية الديمقراطيّة، انضمام أي فصيل أو عدم انضمامه يقرّر من قبل القيادة العامة المؤلفة من تسعة أعضاء.

- رأيك الشخصي في وجود قوتين عسكريتين في روجآفا؟

لا أفضّل وجود قوتين في الوقت نفسه، إلا إذا كان هناك اتفاق وتوافق، مثلما انضممنا نحن إلى قوات سوريا الديمقراطيّة، بوسع أخوتنا البيشمركة أيضاً الانضمام إليها في حال قرّرت القيادة ذلك..

- هل تتبع هذه القوات عمليا إلى وزارة الدفاع في الإدارة الذاتية الديمقراطية؟

كلا، نحن لدينا استقلاليّة تامّة وقيادة خاصّة نتبع لها، وليست لنا علاقة بوزارة الدفاع في الإدارة الذاتيّة.

- هل أولوية هذه القوات هي محاربة الارهاب وتنظيم داعش، أم محاربة النظام؟

حالياً لم نتطرق إلى النظام نهائياً، وكل اهتمام قوات سوريا الديمقراطيّة ينصبّ في محاربة الارهاب المتمثل بتنظيم داعش. أما النظام فأننا لم نتطرق له حتى ضمن الاجتماع التأسيسيّ أيضاً.

- بعد الانتهاء من داعش هل ستحاربون النظام أيضاً؟

هذا ماستقرره القيادة، حين تجتمع القيادة ستقرر الوقوف على الحدود التي وصلنا إليها من ناحية العمل العسكري، أو ستقرر الاستمراريّة، وهذا عائد إلى مجلس القيادة.

- ماهي دور قوات النظام المتواجدة في الحسكة أثناء هذه الحملة العسكرية ضد تنظيم داعش في ريف الحسكة؟

حالياً ليس له أي دور عسكري، وأنا من المؤيدين لفكرة وجود النظام بالحسكة، لأن هذا الوجود يساهم في تقديم خدمات للمواطنين، نحن نعتبره منظمة خدميّة يقدّم خدماته للمواطنين لا أكثر، فالمواطن الذي يحتاج اليوم إلى إبراز وثيقة، أو جواز سفر، للعلاج أو السفر إلى خارج القطر، يحصل عليها من النظام الذي ليس له دور سوى تأمين الخدمات للمواطن.
بدليل أن كل دول العالم التي تسافر إليها، ستطلب منك وثيقة من النظام حصراً، وهذا يعني أن كل دول العالم لا تزال تعترف بالنظام، فمن واجبنا نحن أيضاً أن نريح المواطن من الضغط الذي يتعرّض له.

- أفهم من جوابك أن هناك تنسيقاً بينكم وبين النظام؟

لا يوجد أي تنسيق أو تواصل أو اجتماعات غير معلنة بيننا وبين النظام. صحيح ليست هناك حربا معلنة بيننا، ولكن هذا لا يعني أننا في خندق واحد، بل كلّ منا في طرف.

- هل ستتجه تلك القوات إلى تحرير مارع وطرابلس باتجاه كانتون عفرين مستقبلا؟

مثلما ذكرت، إما سنتوجّه إلى الرقة، أو ريف حلب الشمالي المتمثل بمنبج ومارع والباب واعزاز حتى الوصول إلى عفرين، من هذا الطرف سيكون عبر كوباني وجرابلس وصولا إلى اعزاز، والمحور الثاني منبج عن طريق جسر قراقوزاق والباب.

- ما هو تصوركم لمستقبل سوريا الآن وبعد سقوط النظام؟

حاليا لم يسقط النظام، منذ خمس سنوات ننتظر سقوطه، لكنه لا زال قائماً، ولا زال يحظى باعتراف دولي، وكل ما نسمعه هو كلام إعلامي لا أكثر، حتى الآن لا زالت له سفارات بالخارج، ومنها تركيا التي تعتبر العدو الأول للنظام السوري، ما زال للنظام فيها قنصلية وبحراسة الأمن التركي ضمن مدينة اسطنبول، لو كان للغرب والعالم الخارجي نية في إسقاط النظام، كان من المفروض أن ينهار قبل أربع سنوات من الآن، هناك ترتيبات دولية بين القوى العالميّة، لم تحصل اتفاقات على اسقاط النظام.. بدليل دخول الجيش الروسي إلى الحرب بشكل مباشر مع طرف النظام يؤدي إلى العمل على عدم اسقاط النظام.

- برأيك، لم يتمّ الاتفاق على اسقاط النظام، أم لم يتم الاتفاق على تقاسم سوريا؟

لن يتم تقسيم سوريا، هذا أمر غير وارد، ربما تكون هناك إدارات ذاتيّة، يستحيل العودة إلى حالة العيش المشترك قبل الثورة، حصلت هناك دماء وفتن طائفية بين طبقات المجتمع السوري وأطيافه ومئات الآلاف من الشهداء، وهذا لن يمرّ مرور الكرام، سيؤدي هذا مع الأيام أن تبقى سوريا موحدة مع إدارات ذاتيّة لنوع الحكم في سورية.

- ماهو عدد الإدارات وأين ستتوزع برأيك؟

ستكون هناك أربع إدارات ذاتية، إحداها في الشمال وستكون فيها نوع من التقاسم في السلطة ما بين الفئات الأربعة في قوات سوريا الديمقراطية وهم يمثلون مكوّنات المجتمع السوري في المنطقة، الثانية ستكون خاصّة بالدولة العلوية في الساحل، وكذلك السنّة وتشمل حلب وحماة وجزء من ريف حمص ودمشق، والدروز في السويداء، إضافة إلى درعا كإدارة ذاتية للسنّة.
من غير الممكن عودة الحياة لطبيعتها وتعايش السنيّ مع العلوي، والشيعيّ مع السني، لكن مع الأيام وبعد عشرات السنين قد تنسى الناس هذه الأمور، أما الآن وفي فورة هذا الأمر فمن المستحيل تحقيق ذلك.

- هل سقط شهداء لقوات سوريا الديمقراطية في الحملة العسكرية الأخيرة؟

يقيناً، لأن التنظيم الذي نحاربه ليس بالسهل، إنما هو تنظيم مدرّب عسكرياً، وذو خبرة بالمعارك العسكريّة، إذاً لا بدّ من أن يرتقي بعض الشهداء، وهناك بعض الجرحى أيضاً، لكن مقارنة بقتلاهم فأن عدد شهدائنا قليل جداً، هم بالعشرات وأغلبهم عن طريق القصف الجويّ، كما أن التفخيخ يفقدهم بعضاً من عناصرهم، فقبل أيام تعرضت قواتنا لخمس سيارات مفخّخة جرح على إثرها عنصرين فقط من قواتنا، لآنه تمّ استهدافهم قبل الوصول إلى الهدف. على سبيل المثال أمس فقط قتل منهم ١٩ عنصراً في موقعين أحدهما عند البحيرة (١٣ قتيل) وقرية قريبة من أبو حيدر (٦ قتلى). تبقى جثثهم بأيدينا حتى يتمّ التبديل أو ما يصدر عن القيادة من أوامر.

- ذكرت بعض وسائل الإعلام ومنها (الشرق الأوسط) أنكم استوليتم في الأيام القليلة الماضية على ستة معابر حدوديّة، ماذا قصدتم بذلك؟

هناك التباس في الأمر، نحن لم نصرّح عن تحرير أية معابر حدوديّة، وبالأحرى ليست هناك أية معابر حدودية في هذه المنطقة، نحن صرّحنا أننا استعدنا ست مخافر حدوديّة، وليست معابر.

- كيف تقرؤون عموم تصريحات رئيس الائتلاف الوطني السوري لقوى الثورة والمعارضة السوريّة خالد خوجة حول سوريا الجديدة؟

نحن بالنسبة لنا كقوات سوريا الديمقراطيّة، وكجيش حرّ أيضاً لا نعترف بأي ممثل خارج سورية إذا لم يكن موجودا في الداخل على الأرض، وخالد خوجة حينما يتحدّث اليوم لا يعبّر إلا عن رأيه الشخصي.

- لكنّه رئيس ائتلاف، ومعترف به من قبل العديد من الدول!

ولو كان الأمر كذلك.. لكن أغلب الدول وحتى أمريكا تبحث عمن هو موجود في الداخل، فقوات سوريا الديمقراطيّة تملك اليوم عشرات الآلاف من المقاتلين ، وهذا نوع من القوّة على الأرض، فالمنطقة الشماليّة والشماليّة الشرقية، والغربية كلها - تقريباً- بأيدي قوّات سوريا الديمقراطيّة.. إذاً من غير المعقول أن يكون لخالد خوجة الذي لا يجرؤ على الدخول متراً إلى الأراضي السوريّة دور في المستقبل.. هذا أمر مستحيل.

هل تعتبرون معارضة الخارج معارضة حقيقيّة؟

بالتأكيد لا نعتبرها معارضة حقيقيّة، لأنها معظمها تمثّل أجندات خارجيّة إضافة إلى أنّها منتفعة بما يحصل داخل سوريا، ولهم مصالح شخصيّة، فلو ألقينا نظرة على مستوى الائتلاف سنرى أن كلّ مجموعة تابعة لدولة ما، وتؤتمر بأمرها، وحتى ضمن الائتلاف نفسه توجد تكتلات.
كنت هناك، وشاركت بالمجلس الوطني التركمانيّ، كان هناك نوع من الاختلاط مع الصفوف السياسيّة التركيّة، وحضرنا اجتماعات مع قادة سياسيين أتراك، وأصبحنا مطلعين على الوضع هناك، وهو كالآتي: إنّ مجلس الائتلاف غدا مثل (الورثة)، مناصبهم ثابتة لا تتغير، وحتى حين يتمّ تغيير شخص ما، فأنهم يطلبون من الجهة التي يتبع لها ذاك الشخص أن يأتوا ببديل له. نحن -كتركمان- كانت لدينا ثلاثة مقاعد، وحينما بقي اثنان منها شاغراً طُلب منا تعبئته بشخصين آخرين، المقاعد ثابتة لا تتغير..!

- بكم تقدّر مساحة الأراضي تحت سيطرة قوات سوريا الديمقراطيّة الآن؟

في حال أنهينا تحرير ريف الحسكة ستغدو الجزيرة وتل أبيض، وجبل عبدالعزيز وكوباني، إضافة لمنطقة عفرين كاملة تحت سيطرة قوات سوريا الديمقراطيّة.

- هل هناك تنسيق بينكم وبين القوّات الروسيّة سيّما أنكم الاثنان تقاتلان داعش؟

ليس هناك أي تنسيق بيننا وبين القوّات الروسيّة، لكن الهدف واحد، وهو محاربة الارهاب، تنسيقنا فقط مع قوّات التحالف الدوليّة، هم يقصفون مواقع خاصّة لداعش، ولم يتمّ الاقتراب حتى الآن لأية مواقع تابعة لقوات سوريا الديمقراطيّة من قبل الطيران الروسيّ. وأسباب عدم التنسيق معهم تعود إلى كوننا ننسق مع قوات التحالف حالياً.

- كلمة أخيرة توجهها للشعب السوريّ.

نتمنّى أن يعم الأمن والسلام والازدهار في سوريا ولصالح جميع الشّعب السوريّ، ونعود لنعيش أيام سوريا السابقة في ظلّ الوحدة والوئام والتوافق بين جميع أبناء الشعب السوريّ، ويتمتع المواطن السوري بالحرية والعدالة، وتحصل جميع المكوّنات في سوريا على حقوقها كاملة.

www.buyerpress.com
buyerpress buyerpress
buyerpresss@gmail.com
WhatsApp 00905368908545
bûyer PRESS
Nûçe...Bi Zelalî

HDP`ê Bi Ser Ket

Hilbijartinên Tirkiyê di 1ê mijdarê de li Bakûrê Kurdistanê di nava şer û pevçûnên dijwar de birêve çû, lê dîsa gelê Kurd bi biryarek mezin û berxwedanek bêhempa partiya xwe hilbijart û HDP`ê cara duyemîn piştî hilbijartinên 7ê hezîranê ku di dîroka komara Tirkiyê de partiyek Kurd dikeve parlemanê. Ev e serkeftinek mezine û ev serkeftin di heman demê de serkeftina berxwedana Rojavayê Kurdistanê ku çarenivîsa Kurd li Bakûr û Rojava bi hev ve girêdayî ne.

Gava mirov hilbijartinên Tirkiyê şîrove bike nabe mirov encamên hilbijartinan wek 7ê Hezîranê û 1ê Mijdarê de weku serkeftin yan binkeftina aliyekî binirxîne!? Bi dîtina min pêwîst e em berê xwe bidin dîroka Komara Tirkî ku li ser înkar û tunekirin û çewsandina gelê Kurd berdewam bûye heya roja îro û cara yekeme ku Kurd weku partiyek bi nasnameya xwe diçe parlemana wî welatî. Rast e dema mirov dibêje çawa di navbera 5 mehan de HDP'ê milyonek deng winda kir û ji 80 kursî gihêşte 59 kursiyan û hinek weku binkeftin binav dikin lê kiryarên desthiladarên Tirkiyê û êriş û şerê li hemberî vîna gelê Kurd liberçav nakirin, bi baweriya min di vê hilbijartinê de AKP bi tang û top û teqînan jî biser neketiye û rexmî hemû êrîşan û operasyonan û sextekariyan carek dinê HDP'ê, û îradeya gelê Kurd biser ketiye.

Tişta ku bala mirov dikşîne esas AKP'ê dixwaze li hemberî encamên 7ê Hezîranê encamên 1ê Mijdarê wek serkeftina xwe ya herî mezin nîşan bide û HDP weku bi binkeftî nîşan bide, lê encamên 1ê Mijdarê 2015 li gorî encamên hilbijartinên sala 2011 ku AKP 326 kursî bidest xistibûn carek din di vê hilbijartinê de binkeftiye ku 20 kursiyên xwe winda kirine. Erdogan 400 kursî dixwest daku sîstema seroktiyê li Tirkiyê bipejirîne lê bi vê encamê AKP bi tena xwe ne dikare desturê biguhere û nejî sîstema serokatiyê li parlemanê pesend bike dîsa jî pêwîstiya wê bi partiyên opozisyonê heye. Li hemberî vê jî ku HDP`ê di sala 2011an 36 kursî weku parlementerên serbixwe ketin parlemanê û îsal cara yekem e ku HDP`ê rêjeya %10 derbas kir û serkeftina xwe li hemberî êrîşên desthilata AKP'ê ku dixwest HDP`ê barajê derbas neke, ragihand.

Weku tê zanîn hilbijartinên 7ê Hezîranê de gelê Kurd ew encama ku HDP'ê ya %13 çaverê nedikir û weku suprayz bû, tenê hêviya Kurdan ew bû ku partiya HDP'ê bikare rêjeyê derbas bike, jiber ku yekemîn tecrûbe bû, gelê Tirkiyê û Bakûrê Kurdistanê jî li hemberî siyasetên AKP ên li dijî Kurdan li Bakûr û Rojavayê Kurdistanê (Kobanê) û sîstema serokatiyê ku serokomarê Tirkiyê Erdogan dixwest ji bo xwe tenê bike got؛ Na. Civaka Tirkiyê û Bakûrê Kurdistanê di wê baweriyê de ye ku pêwîstiya wî welatî bi HDP'ê û AKP`ê heye. Istiqrara Tirkiyê bi çareserkirina pirsa Kurd bi rêya pêvajoya aştiyê heye. Lê belê siyasetên hikûmeta Tirkiyê ya herêmî û navdewletî û ya li hemberî Rojavayê Kurdistanê, hişt ku gelê Tirkiyê jê re bêje na.

Piştî ku AKP'ê dît ku nikare dengê Kurdan qezenc bike vê carê bi siyaseta li dijî Kurdan li Bakûr û Rojava û êrîş û kuştina Kurdan û teqînên li dijî HDP'ê li Amed û Enqerê û Pirsûsê û navçeyên din ên Kurdistanê karî dengê nijadperestên Tirk MHP`ê qezenc bike û hemû tişt kire qurbanê berjewendiyên şexsî yên Erdogan. Bi van êrîşan jî peyam da gelên Tirkiyê ku bi bê AKP`ê pêşereoja Tirkiyê wê tarî be, yanê got: "Hûn min hilnebijêrin wê Da'iş were Tirkiyê jî". Helbet li hemberî ev rewşa AKP'ê tu partiyekî alternatîf tune. CHP`ê û hêzên din nikarin bibin alternatîf. Li hemberî vê rewşê jî HDP'ê dikare ji nû ve li xwe vegere û bikare li gel rastiya heyî tevbigere û bi siyaseteka defekto tev bigere ku bixwaze pêvajoya aştiyê carek din aktîv bibe. Lê eve wê heya çiqasî û bi çi awayî ji nû ve ew pêşveçûnên li Dolmabaxçeyê sekinîn destpê bike û wê çi guherînên nû derkevin, her kes bendewarê wê ye û eve jî tenê bi helwesta serokê Partiya Karkerên Kurdistanê (PKK) Abdulah Ocalan wê zelal bibe. Çavê her kesî li Îmralî`yê ye.

Hin şîrovekar yan siyasetmedar encamên hilbijartinên 1ê mijdarê û kêmbûna dengê HDP bi rewşa şer û tenê bi êrîşên PKKê ve girê didin û ew siyasetên AKP ên li dijî Rojavayê Kurdistanê û Kobanê û Girê Sipî û her weha li şûna şer li dijî "Da'iş" şerê li hemberî PKK û PYD û kantonan û ew êrîşên AKP û teqînên li pêş û paş hilbijartinên 7ê Hezîranê nabînin. Dema Tirkiyê dît nekarî li Rojava pêşî li pêşkeftinên Kurdan bigre û siyasetên wê pûç û vala derdikevin rabû pêvajoya aştiyê xira kir û şerê bi temamî li dijî gelê Kurd ragihand.

Bi baweriya min belku ne weku dihat çaverêkirin be jî lê HDP'ê bi derbaskirina benda %10 serkeftinek mezin bi dest xistiye û barekî giran dikeve ser pişta HDP`ê ku bikare pêvajoya çareseriyê zindî bike û ew ne tenê nûnerên Bakûr, belku nûnerên Rojavayê Kurdistanêne jî li parlemana Tirkiyê û parastina doza rewa a gelê Kurd bikin.

Dawud Çîçek

Destdirjiya Bi Navê Xwedê û Pêxember

Guharên bi guhê wê ve daliqandî, gerdenî û desmala serê wê û kirasê li bejna wê sîmayê zaroktiya riwê wê nikarîbû veşêrin, tevî ku zikê wê mezin jî bibû, pêstê dêmê wê zerbibûn û dengê henasê wê dihat mirov dîsan jî zaroktiya wê ji hemî van hêmayan bêhtir bû. Zaroktiyê xwe bi xurtî ji rû û sîmayê wê nîşan dida.

"D" keça 16 salî ye dugiyan e, berî 6 mehan xwazgîniyê wê hatin, dê û bavê wê û hin kesûkarên wê wisa gotin: "Nesîbê wê hatiye wê bidin..ma hûnê bihêlin heta kengî!"

"D" jî bê deng ma dê û bavê wê biryar dan ku wê bidin mêr. Daweta wê lidar ket, kirasê bûkaniyê li ber xwe kir dengê lîlandina jinan bilind bû …ev hevjînî bi navê Xweda ye û li ser sineta pêxemberê wî ye.! Çi keça ku berî 18 salan têkiliya sêksî ligel were kirin, ev nav wê destdirêjiya sêksî ye, heger di bin çi navî de be.

"D" zarokekî di zikê xwe de dihewîne, hîna ew ji zaroktiya xwe têr nebûye…. gunehê wê çi ye? Gunehê wê ew e ku sînga wê zû girover bû û qama wê dirêj e…..ji qewla dê û xaltîkên wê ve êdî bûye jin "Ji min dirêjtir bûye."…tu dibêjî qey jin bi sînga girover û bejna dirêj e.!

Dema "D" li gel hevjînê xwe hat xestexanê (Navenda Tendurûstî) ya Kampa Gewîlan cihê ku ez lê kar dikim, bi kotekî dimeşiya, zilamê wê bi destê wê girtibû, destekî "D" li ser milê zilamê wê bû û destê din di newqa wê de bû, mîna jinên dugiyan, zarokek dimeşiya li ber çavê min.

"D" ji ber ku biçûk e û dugiyan e, gelek kêşeyên tendurûstî lê derketine, ew bi zor henasê xwe dikşîne, gêj dibe bi zor dimeşe û gelek tiştên din. Dibe ku kesekî derûnnas ji min bêhtir zanibe behsa wê bike…..ne "D" dizane bi çima wilo bû, û ne jî hevjînê wê dizane bê çima ew giha vî halî.

Piştî ku min hinek derman û şîretên tendurûstî dan "D" û hevjînê wê, ku heta çendî girîng e ku ew xwe li cem pizîşkekî pispor derman bikin û rewşa "D" bê şopandin, ew bi rêka xwe ve çûn.

Piştî demek kin hinek xelk bi lez û bez bi tevgerek tirsonek, destê keçekê di nav destê wan de ye, keçik ne li ser hişê xwe gihandin xestexanê, tirs û girî di gewriya wan de ye, histir jî ji çavê hinan têne xwarê! Min keçik li ser textê nexweşiyê dirêj kir, min dî du jinên bi temen mezin digrîn, rûyê wan zer bû ye, li dervî odeya nexweşan jî du sê mêr jî şelişîne!!

Piştî ku min hin tişt kirin û ez dilniya bûm ku, dil, henas û zexta wê normal in min ji wan re got: "Netirsin û bera yek ji we bimîne da ku ez hin pirsan ji wê bikim" diya wê hin bersivên pirsên min da. Keça nexweş "Ş" 17 salî ye, berî 5 rojan daweta wê bû, bûka nû ye, ev du car ji hişê xwe diçe, diya wê histirên xwe paqij dike û dibêje: "Ev du car keça min ji hiş dikeve..bextê min ê reş e, bûk e ji bo Xwedê hîn bûk e"! piştî min dilê wê xiste cî û jê re got keça te rehet e xwe netirsîne wê baştir bibe, min xwest bi zave re rûnêm, zave ji min re got: "Min bi evînî ev keç anî jiberî 6 mehan ve min jê hez kir, cîrana me ye ..çend rojên pêşî ez neçûm cem … lê ev du car e dema ez dixwazim herim cem.. ew ditirse û ji hiş dikeve….tev ku ez dixwazim bi hêmenî û bihna fireh vê meselê xelas bikim."

"Ş" ji têkiliya sêksî ditirse! Çaxa ku hevjînê wê, dixwaze têkiliyê pê re bike, ji tirsa ku ew gelekî biêşe ji hiş dikeve!! diya "Ş" gelekî digrî û hema dibêje:"Qey bextê min î reş e.." û diya zave jî matmayî ma ye û hema dibêje:"Kurê min ev keçik ne nexweş e, ne!!?"Çîroka " Ş" û "D" yek ji dehên çîrokên penberê Kampa Gewîlan ku hevjîniya sîpeyan di nav wan de bûye wek diyardeyekê.

Sedemên vê diyardeyê çi ne?

Jiyana di konan de jiyanek zehmet e, mirov di cihekî gelekî teng de dijî, ne zarok, ne xort ne dê û bav dikarin hest bi rehetiyê bikin di cihekî teng de wek kon, beramberî vê yekê dema keç û xortek hevjîniyê pêktînin, konek ji bo wan tê dan, wate ew dibin du kes bi tenê di bin konekî de her yek ji wan ji qerbalix û tengbûna di mala xwe de rizgar dibe lê di toreke mezin ji pirsgirêk û arîşeyan werdibe bêyî ku zanibe.

Duyemîn hokara vê diyardeyê ku bi dehan keçên ku berê girêdayî xwendin û dibistanan bûn û bi hêvîbûn ku biçin zanîngehan lê ji nişkê ve xwe di binê konan de dîtin. Lewma ji aliyê malbatên xwe ve têne handan bo hevjîniyê, nemaze ku xwendin çû, êdî li gor ku di civatê de tê gotin: "Bera herin ser nesîbê xwe!!."

Sêyemîn hokar dibe ku ew be koçberiya bi dehan xortan bo dervî welat û dûrbûna wan ji pêkanîna hevjîniyê bi taybet ew xortên ku asta xwendinê li cem wan bilind e, despêka kampa Gewîlan hate vekirin derdora 500 gêncî yên bê xêzan lê hebûn.. niha belkî 10 xort nemane! bêhtirê wan li dervî welat in!.

Çaremîn hokar rewşa derûnî ya xirab ji xelkê kampê re bi giştî û nebûna derfetên baş bo kar …hd

Helbet ev ne hemû pirsgirêk in, lê belê em dikarin bêjin ev amajeye bi diyardeyek gewre ku gelek keç û xort dibin qurbaniya wê!! heger mirov di nav xelkê kampê de bigere bo demek kin û li çîrok û serpêhatiyên xelkê guhdarî bike û bibhîze, wê bizanibe êdî çima "D" û "Ş" bi zaroktî wê bibn dê.

Gewîlan 22.10.2015

Idrîs Hiso

"Viyêna" Destpêka Çareseriyê Ye

Temenê qeyrana Sûrî nêzîkiyê li pênc salan dike, û hîn tu çareserî ji vê qeyranê re nehatiye dîtin, lê danûstandinên Viyêna yên dawî bingehên çareseriyê yên pan danîn, ew jî di asta giştî de ne dûrî perensîpên Cinêv1 bûn, dewletên beşdar di Viyêna de li ser çend xalên sereke û yên giring lihev kirin, ji wan: Yekbûna Sûriya, dewletek zanistdarî , guhertina rêjîmê.

Di baweriya min de, Viyêna destpêka çareseriyê ye ji qeyrana Sûrî re, wê karibe şerê navxweyî yê li Sûrya tê gerandin rawestîne, lê ev yek bi pêwîstî demekê ye, heye ku çend salan dirêj bike, û di encamê de, dewleta Sûriya hew vedgere sîstema ku berî 15.3.2011an hebû, û yek ji du riyan li pêşiya Sûriya ya paşerojê ye, yan wê Sûriya parçe bibe û di encamê de, sê an çar dewlet li şûna wê dê bên sazkirin, û yan jî wê sîstema fîdralîzmê bête çespandin, û eva dawî ji pêkhateyên Sûrya ve û herwisa dewletên herêmî bêtir tê pejirandin.

çiku bawerî di navbera herdû aliyên şer de (rikberî û rêjîm) nemaye, û çespandina qunaxek veguhêz li Sûriya tiştekî pir dijwar e di bin sîwana van nîrên ku li ser xakê hatine sepandin, herwisa piştî danûstandinên Viyêna rêjîma Ba'as ya ku bi giştî di bin kontrola tîreya Elewî de ye, ji Şamê ragihand ku tu hikûmetek veguhêz li Sûriya nayê avakirin, û qunaxa hikûmeta veguhêz qediya.

Em ê çawa vê daxuyaniyê ji bal rêjîma Ba'as bixwînin ?

Di baweriya min de, rêjîm tu hikûmeteke veguhêz bi rikberiya Sunnî re ava nake, û wê yekê napejirîne ku Sunne bibin hevparê desthilata Sûriya li Şamê, û wan bixwe jî biryara xwe ligel hevalbendên xwe standine ku Sûriya parçe bikin û herêmeke Fîdral ji xwe re bidest bixin, li Şamê û Hums û Berava Sûrî (cihê niştecîbûna tîreya Elewî) , û bi vî awayî Sunna jî dehf didin ku herêmek cuda ji xwe re bigrin, û dûv re di danûstandinên aştiyê de, wê ev herêmên têvel bên civandin di bin sîwana dewleta Sûrya ya dîmokrat û fîdral, û ev piroje bi xwe ya Amêrîka ye.

Hin agahî jî tên gerandin ku dewletên: Emêrîka, Rûsya, Îran, Îsra'îl, Yekîtiya Ewrupî, gihiştina rêkeftinekê li ser mana rêjîma Ba'as (desthilata Elewîyan) li Sûriya, û ev xal yek ji bengehên çareseriya siyasî ye, ya ku wê li Sûriya bête çespandin, lewra jî destêwerdana Rûsya di Sûriya de bi vê armancê bû, û bi erêkirina Emêrîka, bi mebesta parastina rêjîmê û çespandina rêkeftinek siyasî di navbera rêjîm û rikberiyê de, û danîna sînoran di nav wan de, ji ber vê yekê jî wek ku rêjîm dibêje rast e: ((qunaxa hikumeta veguhêz qediya)), û niha divê ku rêjîm û rikberî li ser rêkeftina siyasî û danîna sînoran di nav xwe de guftûgo bikin, û ev şêwe yê çareseriyê wê Emêrîka û Rûsya bi hêza xwe li ser hemû aliyan biçesipênin, lê bingeha sereke di Viyêna de ew bû parastina yekbûna xaka Sûriya, lewra wê formê Fîdralîzmê li Sûriya nû bête çespandin, û dê dewletek fîdral ji van herêmên nû bête sazkirin.

Gelo cihê Kurdan di vê nexşeya nû de li herêmê çi ye?

Kurd niha di şerê li dijî tîrorê li navçeyê bûne hêza sereke û yekem, û bûne cihê baweriyê ji hemû hêzên navnetewî û bi taybet Emêrîka, ku îroj hevkarekî xurte ji Kurdan re di rûbirûbûna rêxistina Daiş a tîrorêst, ev hemû jî di bin xalên bihêzkirina Kurdan li Rojhilata Navîn wek hêzek serekî, eger ev pirojeyê çareseriya siyasî li Sûriya bi vî şêweyî hat çespandin, dê Rojavayê Kurdistanê bibe herêmeke fîdral di hundurê Sûriya ya Fîdral û dîmokratîk de, bi vê mîkanizmê dê sê herêmên Fîdral li Sûriya ya nû ava bibin, herêma Elewîyan, herêma Sunna, û herêma Kurdî, û her sê herêm dê bibin yek di Sûriyaya nû de, bi şêweyê çespandina sîstema Fîdralî, û wekû ku Emêrîka pilana vê dewleta nû nîgar kiriye, û bi hevkariya Rûsya, wê vî pirojeyî bike temezê Sûriya ya nû, û wê li ser pêkhateyên Sûriya bête sepandin, jiber ku ev pilan bi tenê dikare sînorekî ji şerê navxweyî re li Sûrya deyne.

Salar Salih

Hilbijartinên Tirkiyê - Çi Hişt Ku AKP Partî Biser Bikeve? ..

DewletaTirkiyê, di rewşek tevlihevî û nearam, di hilbijartinan de derbas bû, û taybetmendiya van hilbijartinan, ew e ku pêşbaziyek dijwar di navbera AKPê, û HDPê de diqewimî.

Gelek tevlihevî di navbera rêjîma Tirkî û Partiya Gelan a Demoqrat HDPê de diqewimîn, û bi taybet ji dema hilbijartinên 7 Hezîrana bûrî de, hatibûn lidarxistin.

Tê zanîn ku di wan hilbijartinan de, HDPê 80 kûrsî, û %13 ji dengan di parlamentoya Tirkiyê de bidest xistin, û bi vê yekê, rola AKPê ya ku ji berî 13 salan ve, desthilatiya Tirkiyê birêve dibe, qels bû.

Di axaftinekê de, Demîrtaş dabû diyarkirin, ku serokê Tirkî Receb Teyîb Erdoxan, serokê dewletekê ye ku kuştinê dike, û ew birêve dibe, û tewana Erdoxan kir, ku ew xwe wek "Xelîfe" dibîne.

Ji aliyê xwe ve, Erdoxan û serokwezîrê wî Ehmed Dawod Oxlo yê berê, tewana HDPê dikin, ku ew piştgiriya Gerîlayên PKKê dike.

Şerê ku hikûmeta Tirkî li dijî Kurdan dike, her car di riya hilbijartinan de bêtir zelal dibe, û di vê salê de, di 7 Hezêrana bûrî de, dema ku hêviyên Erdoxan hatin binpêkirin, û wî nikarîbû bi tena xwe hikûmetê ava bike, daxwazek girîng li ba AKP'ê çê bû, ku HDP'ê ji rê derxîne.

Di 1ê, vê Mijdarê de, sebetên "sindoq" hilbijartinan hatin vekirin, da ku endamên parlementoya Tirkî yên hejmara wan 26 in, werin hilbijartin, herweha hejmara sebetan 175 Hezar bûn, di nav wan de 358 sebet li zindanan hatin vekirin.

Rojnameya "Lastamba" ya Îtalî ragihand, ku AKP'ê alavên ragihandinê yên ne alîgirên wê rawestandin, wek Kenalên Turk, Bûgûn û ya zarokan a bi zimanê kurdî tê weşandin, û ji aliyekî din, polîsê Tirkî kamîre û alavên nûçegihanên hin kenalan ji destê wan birin.

Di heman mijara ragihandinê de, rojnameya Zeman a Tirkî, ragihand, ku di 25 rojên bûrî de, Erdoxan 29 s'etan li ser ekranên telefezyonan derket, di heman dema ku ragihandin bo AKP'ê 30'î, s'etî bûn!!.

Li aliyekê din, AKP'ê û di riya Erdoxan re banga gelê Kurd kir, ku dev ji HDP'ê berdin, ji ber ku ew nûnertiya terorê dike, û beriya çend rojan ji hilbijartinan, Erdoxan li Enqerayê ragihandibû, ku eger hûn aniha li hemberî terora PKK'ê nesekinîn, hûnê kengê bisekinin ?

Di heman mijara hilbijartinan, û rewşa Tirkiyê de, rojnameya Zeman Today ya Tirkî ya bi zimanê Ingilîzî tê belavkirin ragihand, ku ji hêla leşkerî ve, Tirkiyê şerê PKK'ê dike, û ji hêla aborî ve, hilbijartinên bûrî bandorek nîgatîv li ser aboriya Tirkiyê kir, herweha ji aliyê ewlahî ve, herdu teqînên Enqerayê, tirs kirin civaka Tirkî bi tevahî de.

Hevdem Zeman Today ragihand, ku deynên li ser Tirkiyê yên welatên derve, bi rêjeya ji %30 bêtirî yên sala 2014-an de ne.

Di rapirsînên rojnamegeriya Tirkî de, tê diyarkirin, ku asta MHP'ê gihaye yê 4'ê, û ev tê wateya ku ew ber bi paş ve diçe li gorî hilbijartinên bûrî, û eger AKP'ê yan HDP'ê nikarîbana bi hevdu re destûrê ava bikirana, dihat texmînkirin, ku her çar partiyên sereke, wê hikûmetek hemahengî ava bikirana.

Lê hilbijartinên Tirkî bidawî bûn, û şerê aliyên siyasî nerawestiya!, herweha Oxlo bi ser ket, û Demîrtaş bi dijwarî derbasî parlamentoyê bû, lê bê bandor.

Lê .. çi hişt ku 21 Kursî ji destê HDP'ê herin!!??

Li gorî jimartinan, ku ji 25 Melyon kurd li Tirkiyê tenê 4 Melyon û 700 Hezar kes dengên xwe dan HDP'ê, herweha û li gorî hin jêderan, ku sedema vê yekê lihevkirina HDP'ê bi CHP'ê re bû.

Li aliyekî din, nerxa biserketina AKP'ê bilind bû, wek dijwariya rewşa ewlehî, teqîn, şer, kuştin, şewtandina hin nivîsgehên HDP'ê, û nearamiya rewşa abûrî.

Herwisa derbarê rewşa abûrî, li gorî siyasetmedaran, ku Oxlo û di riya hevdîtin, civîn û axwaftinên xwe de, nameyên abûrî digihandin gelê Tirk, ku tenê AKP'ê kare rewşa welatiyên Tirkiyê baş bike, û ji ber vê yekê, piraniya dengên AKP'ê bo pariyekî nan bû.

Îro AKP partî wê bi tena xwe hikûmetê ava bike, û li gorî ragihandina Tirkî, ku encamên hilbijartinên Tirkî ew bûn :

AKP'ê 316 endam, CHP'ê 134 endam, HDP'ê 59 endam, û MHP'ê 41 endam cihê xwe di parlamantoyê de digrin.

Di vê rewşa ewlehî ya dijwar de, nîvê kûrsiyên MHP'ê ketin destê AKP'ê, Lê çima Kurdan dengên xwe dan AKP'ê ?

Li gorî çavdêran, ku hejmarek mezin ji Kurdên Tirkiyê, li rewşek aram digeriyan, û ji roxandina rewşa abûrî ditirsiyan, û ji ber vê yekê wan dengê xwe dan AKP'ê.

Lê li aliyekî din, hin alî dibêjin, ku di encama van hilbijartinan de, PKK'ê wê asta şer bilindtir bike, û şerekî navxweyî wê li Tirkiyê çê bibe. Lê di zûtirîn dem de PKK'ê daxuyaniyek derxist ku ew şer ji aliyê xwe ve radiwestîne..!

Li gorî çavdêran, ku Kutleya Kurdî ya herî bi hêz, ew kesên ku nûnerîtiya 10% yên HDP'ê di hilbijartinan de kiribûn, û yên din, aliyên ku rewşa abûrî dikin yekemîn xwestekên xwe li Tirkiyê û Kurdistana Bakur bi cih anîn.

Pirsa ku di civaka Kurdî li her çar perçeyên Kurdistanê de tê kirin ew e, dema ku HDP'ê şerê AKP'ê dike ji ber ku ew nûnertiya riwê cîhadiyan e, ma çima HDP'ê bi CHP'ê re, di heman dema ku ew jî partiya Etatork e, lihevkirinê çê dike?!!

Helwestên Rojnameyên Emerîkî û Ewropî derbarê encamdanên hilbijartinên Tirkî, ne li gorî helwesta welatên wan bûn, wek rojmaneya Waşinton Post ya ku di 3'ê vê mihê de ragihandibû, ku biserketina AKP'ê Lêrabûna Erdoxan a siyasî bû.

Herweha rojnameya NewYork-Times da diyarkirin, ku serokê Tirkî Receb Teyîb Erdoxan bi riya Tirsa ku di nav civaka Tirkî de çandiye, bi ser ket, û ew ê di dîktatoriya xwe de berdewam be, û ewê heyf an tola xwe ji rikberiyê vede.

Indibindint a Berîtanî ji aliyê xwe ve ragihand, ku Tirkiyê ketiye riya şaş de, û Ewropa erê li ser van şaşiyan dide wê, herweha roja hilbijartinan rojek reş li ser Tirkiyê derbas bû.

Gotina dawî ew e, ku AKP'ê bi ser ket, û pilana Erdoxan bi ser neket, û hinek mabû ku Kurd jî li derveyî nexşeya siyasî ya Tirkî .. bimana.

Riyad Elî

bûyer PRESS
الخبر ... بكل شفافية
www.buyerpress.com
buyerpress buyerpress
buyerpresss@gmail.com
WhatsApp 00905368908545

هل على مرضى السرطان انتظار انتهاء الحرب لتنتهي معاناتهم ؟؟.. سؤال برسم المعنيين..

انقطاعها عن أخذ الجرعات الكيمياوية نتيجة ظروف الحرب والحصار، ساهم في انتكاس المرض.

- أكثر الصعوبات التي واجهتنا هي غلاء أسعار الأدوية وصعوبة تأمين بطاقة السفر بالطائرة.

- لم يتواصل معي أحد سوى بعض الجمعيات الخيرية وكذلك الهلال الأحمر، ولكن لم أرَ منها سوى وعود بدون تنفيذ.

- عيّنتُ مسؤولة مباشرة عن تسيير أمور المرضى في مركز خدمة مرضى الأورام الذي لا زال مفتقراً إلى المستلزمات الأساسية.

- عندما أجد بأن إمكانيات مريضي المادية لا تسمح له بتلقي العلاج هنا، أرسله إلى كردستان لتلقي العلاج المجاني.

تحقيق:

[illegible]

زاوية يكتبها:

طه خليل

وحشة «لا أصلح للسياسة»

كعادة أهلي / المسلمين / أزور أضرحة الشهداء كل يوم خميس.. أمر بداية بأبنتي الراقدة هناك، انحني لأقبّل التربة الباردة، وأمرر يداً ترتجف على شتلات الريحان هناك.. لأتراجع خطواتٍ للوراء.. وأجلس القرفصاء أراقب زوار الشهداء. وأرقب الرسولة كيف تحزن وكيف يحزن معها التراب.. ويمام الثكنة العسكرية هناك.! أمهات يفترشنَ الأرض، يغطين أفواههنَّ بهبارياهنَّ، يطأطأن ويبكين بصمت، أو يرددن بعض أغاني الحزن، وزوجات يقضين الوقت بين قبر الزوج وصنبور الماء على بعد أمتار وهن يجلبن الماء بقناني (كوكا كولا) ليرطبن تربة اللحد الحارة تحت شمس تموز، حركة وألم ،عيون حزينة هناك.. كل خميس.... بجانب كل قبر تكوم عدة نساء وأطفال.. (أغلب الزوار هم من النساء والأطفال) ترى ألا يشتاق الرجال كذلك.. أم تراهم مشغولون.. فلا يأتون.؟ لفت نظري في المكان عدة قبور لشهداء في الطرف الجنوبي.. تظل وحيدة لا يؤنسها أحد.. ولا يمر بها أحد.... ومذ عدة أشهر قررت أن أجلس هناك.. وكل خميس حين أقترب منهم أسمع من تحت التراب من يقول لي: شكرا.! في الطرف الآخر أجد قبرا، توقف الأهل عن زيارته شيئا فشيئا، ولم يعودوا يلتزمون بزيارات الخميس، وحدها الصبية ذات الشعر المجعد، والحزن الشفيف تأتي اليه وحيدة.. تقف هناك لأكثر من نصف ساعة، وهي تمسك بقلبها.. كثيرا ما رأيت قلبها كيف ينبض بيدها. وتقف رسولة الأرض هناك.. تساقط عيونها كل هذا اللؤلؤ الذي لا يعرفه أحد سواي.. الرسولة وحدها تؤجلني للحياة.! حنين: قضيت ردحا من عمري راع لأغنام ابي وعندما جاء من « يبشرني » بنيل البكالوريا وكان الأمر وقتها بشرى، كنت على ظهر حماري وخلفي قطيع غنمي اتجه به للسقي من جدول « موتور آل ترزيباشي » جنوب قريتنا، الحقيقة عندما سمعت خبر نجاحي لم أشعر بفرحة بل نظرت إلى نعاجي اللامبالية والتي قد طأطأت رأسها اتقاء للحر وهي تسير وراء الحمار بغريزتها المعروفة، شكرت المبشر واتممت سيري، في العشاء حين عدت إلى البيت لقيت أهلي فرحين منتظرين، فكانت أول كلمة قلتها لهم : يبدو أنكم ستحتاجون راع آخر بعد اليوم، وحصل ذلك.. سجلت بجامعة دمشق.. ودرست اللغة العربية وآدابها، وسارت مياه كثيرة في ساقية آل ترزيباشي.. وابتعدت وتنقلت في الكثير من البلدان والأعمال.. وكان حنيني الأعمق وحتى هذا اليوم العودة لرعي الغنم.. بدليل حتى الآن ورغم أنّني « تأوربت » لسنوات طويلة، وسافرت وتعبت واحببت وكتبت.. وحاربت.. فما زلت أتذكر وجوه « مرابيعي من النعاج» أكثر من وجوه النساء اللواتي احببتهن أو اللواتي احببنني.. أو وجوه سياسيين يعدون الشعوب بالحرية هو حنيني القديم يستفيق من جديد.! لا أصلح للسياسة.. ولا لتلفزيون يقدمني منقذا في المساء « للمواطنين المتعبين »، ولا حتى لمعارك الكرد ضد بعضهم.. ولا حتى لرمي حجرة في الماء الراكدة.. هي وحشتي التي لا تنتهي. سأعود للغنم.. ولرائحة الصوف الحريف أثناء المطر.. سأعود لمراقبة الصعو وأعشاشها أسفل شجيرات الخرنوب و« العرن »، أعود كقياف أتتبع أثر أصابع القطا على تربة البراري للوصول إلى أعشاشها.. أعود لروحي التي ظلت هناك مخبأة تحت أكوام القش كطيور السمان « المريعي» وأعود حراً مثل كبش يحرس النعاج من هجمات الذئاب.

افتتاح مركز للتصوير الطبقي المحوري في مدينة قامشلو..

فنصة تمو

تقرير:

افتتحت هيئة الصحة - التّابعة للإدارة الذاتيّة في مقاطعة الجزيرة- مركز روجآفا للتصوير الطبقي المحوري، في ٥-١١-٢٠١٥، في مدينة قامشلو.

جاء هذا المشروع حسب ما أكده المعنيين في الشأن الصحي؛ تلبية للحاجة الملحة لأهالي المدينة لجهاز التصوير الطبقي المحوري بغية التخفيف من العبء المادي والصعوبة التي يلقاها المرضى الذين تحتاج تشخيص حالاتهم إلى تصوير طبقي محوري، عوضاً عن أجور المركز التي ستكون رمزية مقارنة مع أجور المراكز الخاصة، وتوج هذا المشروع بعد عدة أشهر من الدراسة والعمل الجاد من قبل القائمين على القطاع الصحيّ.

المركز مزود بجهاز CT scan- multi slice حديث ثلاثي الأبعاد وذو تقنية عالية.

في هذا السياق كانت لصحيفة "Bûyerpress " وقفة مع القائمين على مركز روجآفا للتصوير الطبقي المحوري وبعض المرضى من زوار المركز.

الطبيب غمكين سليمان - اخصائي اشعة ومدير المركز: هدفنا من إنشاء هذا المركز هو الحاجة الملحة لجهاز طبقي محوري نتيجة معاناة الناس في المدينة من هذه الناحية، فأغلب الأجهزة الموجودة في المدينة سواء في المشافي العامة أو الخاصة معطلة، وواجهنا فترة صعبة حيث لم يتوفر التصوير الطبقي المحوري في معظم المقاطعة، ولضرورة هذا الجهاز قامت هيئة الصحة بدراسة المشروع وقد نفذ وتم تزويد المركز بالجهاز الطبقي المحوري، و سيزود قريباً بجهاز رنين مغناطيسي متطور، وسيتم استقبال المرضى من الساعة التاسعة صباحاً وحتى الثانية ظهراً، ومن الثالثة عصراً حتى العاشرة مساءً، وبإمكان المركز استقبال ٥٠ حالة مرضية في اليوم الواحد.

نواف حسين- مراجع: حين علمنا أن هيئة الصحة أمّنت جهازاً متطوّراً للتصوير الطبقي المحوري في مركز روجآفا، قصدت وزوجتي المريضة فدوى محمد المركز لأخذ الصورة اللازمة، وقدّم القائمين على المركز قاموا خدماتهم على أكمل وجه، فلهم الشكر".

دلشاد عبدو - مراجع : قصدتُ المركز بغية الحصول على صورة طبقي محوري خاصّ بالظهر كوني أعاني من آلام فيه، بصراحة الخدمة فيه جيدة من الناحية التقنيّة والحداثة، فالأجهزة كانت مُعطّلة في المراكز الحكومية ولم تكن جاهزة في أيّ وقت؛ وهذه كانت بالنسبة لنا معاناة، لأننا كنّا نضطر للانتظار عدة أشهر وأحيانا بعد هذا الانتظار لم نكن نستطيع أخذ الصورة المطلوبة، واليوم افتتاح هذا المركز في مدينة قامشلو خطوة جيدة ومتقدمة ونحن سعداء لهذا الانجاز، لأنّه سوف يقدم خدمة نحن بحاجة إليه ولاسيما في هذه الظروف".

سليمان أحمد - نائب رئيس هيئة الصحة في مقطعة الجزيرة: أقدمنا على تنفيذ هذا المشروع لحاجة المقاطعة إلى تطوير الوسائل التشخيصيّة والعلاجيّة، كون تطوير القطاع الصحي واجب يقع على عاتق هيئة الصحة، نحن نعمل على تنفيذ هذا المشروع منذ عدة أشهر، حيث تعاقدنا مع الشركة توشيبا اليابانية، وقد واجهنا الكثير من الصعوبات والعراقيل إلى أن تم إدخال الجهاز إلى البلد وإيصاله لمدينة قامشلو، وكذلك عانت الشركة أيضاً نتيجة الحصار العام على سوريا، فحالها حال جميع شركات الأجهزة الطبية لأن جميعها تعاني من صعوبات أثناء عملية إدخال الأجهزة والمعدات الطبية.

وأضاف أحمد: بأنّ التكلفة الإجماليّة للمشروع، بلغت تقديرياً ٤٠٠٠٠٠ دولار، وسوف [illegible]

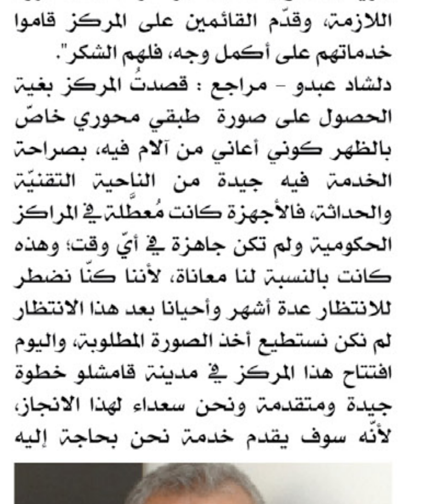

Rojnameya "Bûyerpress" Dosiya Kuştara Malbata Remezanê Kabreş Vedike (1+5)..

Bi Çi Gunehî Hatin Qirkirin..?!

Kuştara Winda?.

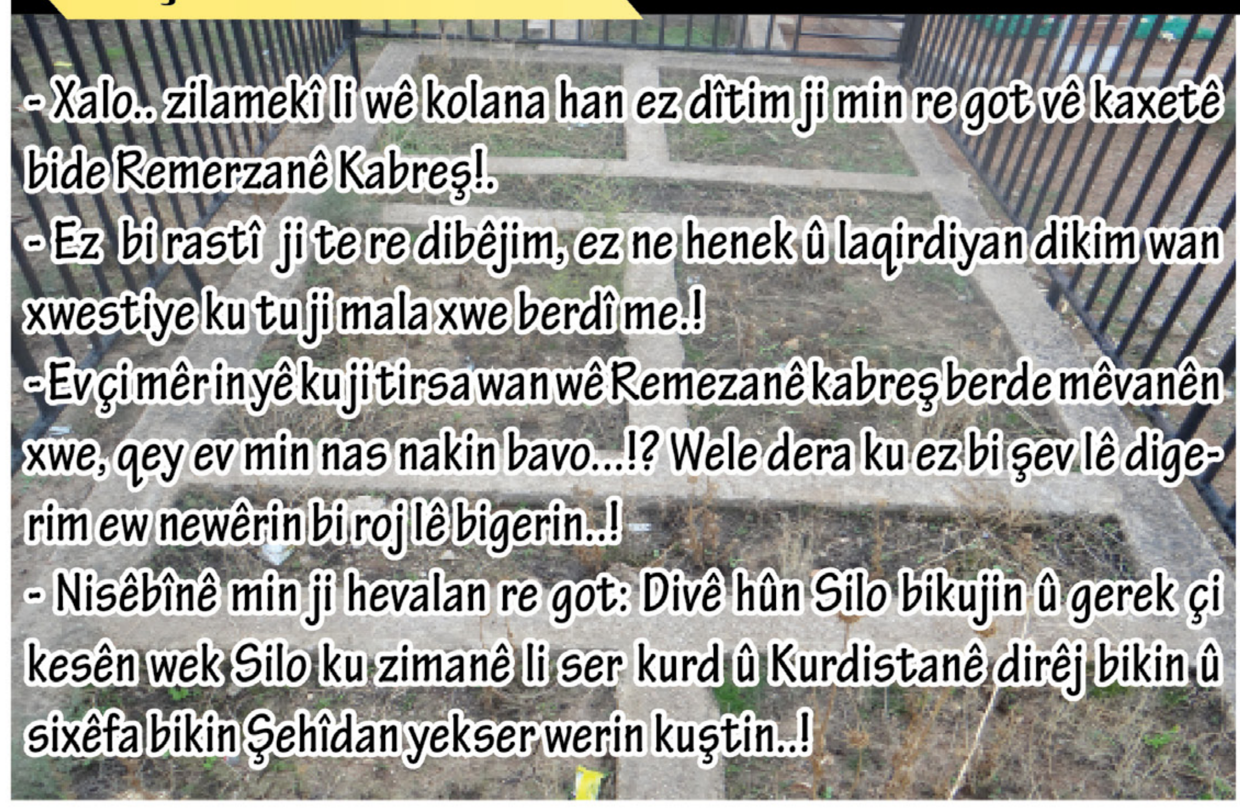

Diyarî

Û ew dîwarê ku bejna te ya nazik diporisan, min di girava gumanan de tarûmar dikir, geh mîna awirekî şikestî di sikakên tenêtiyê de, min belawela dikir, û geh jî min diyarî zaroktiya te dikir.

Û ew zarokên ku dibine lehengên gunehekê winda, navê te di kêlîkan de şiyar dikin.

Ji te re... neviyê kezeba min ya şewitî, berxikê raketî.. Arî.

Zarokên bêguneh, yên hîn çavên xwe li jiyanê venekir bûn, hîn xweşî û nexweşiya jiyanê nedîtibûn, hîn pîlan û ger û fenê jiyanê neketibû nava xwîna wan. Zarokên li ser destê dayikan di landikan de razayî, zarokên xwenasnekirî, zarokên salê yên dev li ken wek kulîlka, kulîlkê nû bişkivîn li buhara Qamişalo, Qamişloka evînê, evîna dilê keç û xortan, pîrekên por sipî, xortên nûhatî, qîzên çavkilkirî, bûkên salê, di şeveke tarî bê ronî hemî dane ber gulleyan!! Gelo, ma bi çi rengî û bi çi gunehî ew zarok, jin, xortê nûhatî û keçên çavkilkirî hatin kuştin…!? Ma gelo bi agirê ku girte xênî şewitîn, yan bi gulleyan hatin kuştin?!! Yan ji tirsa gulleyan mirin?!! yan jî ji dû û dûmana agirê xiyanetê xeniqîn?!! Gelo van zarokan çi kêferat di mirina xwe de dîtin? Ew bê eşkence mirin yan bi eşkence...! Ma gelo rast e wek ku musilman dibêjin: (Zarok dibin teyrikê buhşitê)!? Gelo malbata Remezanê Kabreş çawa û li ser çi hatin kuştin …!? Yan ji ber çi û çi gunhê wan hebû heta ku ew bi vî rengê kirêt hatin qirkirin…? Di destpêkê de werin em bizanin ka gundê Cirnikê li kû dikeve?

Gundê Cirnikê li Rojhilat û Bakurî bajarê Qamişlo dikeve. Taxa ku bi navê Meyselûn ya ku dikeve di navabera bajêr û gundê Cirnikê de, ne bi vî rengê niha bû!, çimkî niha herdû gihane hev û bûne du tax ji taxên bajêr. Îro gundê Cirnikê û bajar bûne yek û gundê Cirnikê bûye taxek ji taxên mezin li bajarê Qamişlo. Ji ber ku bajar ji rexekî ve û gund ji rexê dî ve roj bi roj fireh dibin. Li hêla Bakurî gundê Cirnikê gundê Mihetê heye. Gundê Mihetê li ser sînorê Serxetê ye ew bi wî hesinê weka marekî mirî ve ye. Û berê, Miheta tirênê lê hebû ji wir tirên derbasî erdê Tirkî dibû û dizîvirî diçû Şam û Helebê.

Beriya ku Sûrî Miheta tirênê ya nû ava bike, di wê demê de tirên (Tometirêz)ji Sûrî ji gundê Mihetê derbasî Serxetê dibû û dizîvirî, diçû Heleb û Şamê, lê îro ew tirên nemaye. Li Bakur û Rojava yî gundê Mehmeqeya heye li hêla Rojhilat û Bakur gundê Cirnikê gundê Sêgirka heye. Ew gund cihê polîsê Sûrî tê de ye. Mala Remezanê Kabreş dikeve Rojava û Bakurî gundê Cirnikê, bergihê wî fireh bû, di wî bergihê fireh de du ode û eywanek ava kiribûn, deriyên herdu odeya wek piraniya xaniyê wê demê dihatin avakirin- dihatin ser eywanê û yê eywanê jî li ser hewşê bû. Odeyek ya mêvanan bû, û yek ya maliyan bû. Odeya mêvanan çar Mitir bi pênc Mitiran bû, û deh beşt ji vanê stûr yê darê tuya di odeyê de bûn, lê hin ji wan şeqşeqî bûn, mirov dizanî ku ew beşt di nav salan de çûne, lê tevlî wilo têra dehê salan jî dikirin. xuya ye ku ew beşt ne yê Sûrî bûn, ew ji Serxetê anîbûn lê gelo kî ew beştê wisa stûr û giran li ser milê xwe kiribûn û ji Serxetê daxistibûn biniya Xetê? Dibe ku bi dewaran anîbûn yan bi milê qaçaxçiya hatibin!?. Di odeyê de yek pencere hebû berê wê li Başûr bû yanî li hewşê dimeyizand. Wêneyekî mezin bi xênî ve daleqandî bû, xwediyê wêne bi rextan pêçayî bû û xencerek di ber piştika wî de çikilandî bû, simbêlên mezin li ser bûn kom û kolozekî Botanî li serê wî bû, wek xelkê devera Batmanê bû. Wêne ji kevin de hatibû kişandin, lê xuya dikir wênekêş di karê xwe de hosta bû... Ji lewma dema ku mirov li ber wênê disekinî, û lê temaşe dikir, mirov digot qey wê niha biaxive. Wêne bi dîwarê Rojava ve daleqandî bû, li deriyê odê dimeyizand. Pencereyek dep mitrek bi mitrekî, û hin boyaxa kesik lêdayî bû, "digotin ev reng xweşiyê bi ser malê de tîne". Pencereyek çil santîm bi mitrekî li destê çepê yê deriyê eywanê û yek wek wê li ser destê rastê berê wan jî li hewşê bû. Di hewşê de li ser destê çepê kozikek ji mirîşkê xwe re çêkirbûn bi qasî şêst santîmî bilind bû... ji ber ku dema mirîşkê wa hêka tê de bikin, zarok karibin herin hêkan ji kozikê derxin. Malên xwedî mirîşk kozik ji mirîşkên xwe re çê dikirin, ji bo pisîk hêkê wa nexwin. Bergihê wan fireh bû, du textê depî yên razana havînê li ber dîwarê Başûr danîbûn.

Li ser kozikê hin firax-miraxê bê hacêt hatibûn danîn. Berê kozikê li hêla başûr dimeyzand, deriyê kozikê qeteke teneka zingargirtî bû diyar e ku gelek çewalên genim bi wê tenekê hatine pîvan û çar qet depik pê ve bizmar kirbûn, da ku êvara derî li mirîşkê xwe bigrin rûvî û torîk û pisîk wan nexwin. Helbet ji bo mirîşk zivistana tê de necemidin, hebûna mirîşka li her maleke gundî pêwîst bû. Cihê conîkê kevin bi qasî çar gava ji derê kozikê dûr danîbûn û tim dagirtî av bû da ku mirîşk avê jê vexwin li dora conî hin savara kevin ya êvara bûrî ku jiber mêvanan mabû ji mirîşkan re. reşandibûn. Conî bi xwe ji kevirê reş bû lê xuya dike ku conî ji kevin de hatibû kolan û gelek dan û savar di wî conî de hatine kutan, û gelek mêkut li nava conî ketine û gelek kurê camêra mehîra danê wî conî xwarine.. Li rexê dî yê hewşê li ber dîwar, du dîwar lêkirîne û du rot di nîvê dîwêr de danîne, û denekî avê li ser wan herdu dara danîne çiwalek lê pêçane dema ku havîn bi giraniya xwe bi ser wan de digrê çend lib genim û çend lib ceh davêtin dora wî çiwalî ew libê ceh û genim şîn dibûn û ava denê pê dicemidî. di ser wê re jî avayî heye, Hacî Reşika hêlînê xwe tê de çêkirine....(keleşêrek) Dîkekê Elmode ji qirikê ve rût weka qirika li ber sêdarê di nav mirîşkan de ye, nahêle dîkê gund nêzîkî hewşê bibin hingî ew dîk şerûdî ye, cirr ne xweş e, bê şênc e, dîkê gund newêrin nêzîkî mirîşkê wan bibin. Oda malê jî wek ya mêvana ye, lê beştên wê ne ji darê tûwan e, hin ji wan darê biyan e, û hin yê sipîndaran e, ew ode ji ya mêvanan biçûktir e. Hin koxik di hewşê de hene ew yê firax miraxê zêde ne. Biskilêtekî bê refref, tekerê wî li erdê ne, li bin textê li hewşê ye, Azad û Xorşîd carê yek lê siwar tê û pê karê xwe diqedînin, çimkî zivistana li gundê Cirnikê ji heriyê piskilêt nagerin ji lewma ew danîne bin text li benda havînê ne da ku piskilêt ji bin text derxin û pê herin bajêr. Li nîvê hewşê bîrek avê heye, bîr bi destan hatiye kolan û xweşik bi kevirê reşê birî hatiye reqifandin û hûnandin û bi qasî mitrekî bi bilokê deh li dora wê lêkirine, û çîmento jî kirine. Da ku carê jin firaxê xwe li ber bîrê li ser wê çîmentoyê bişon.. Li pêşiya xênî çolek vekirî û erdekî sorê rût e, lê li Rojavayî xênî çemekî piçûçik ji hêla Serxetê ve dihat zivistana av tê de heye lê havîna diçike!. Di zivistana de dema ku baran dibare, pêlê avê bi ser hev de diqulibin himîn û gumîna pêlê ava çêk bi ser hev de dîn û har dibin.. Remezanê Kabreş bavê pênc kur û sê keçan e, wî pir ji zarokên xwe hez dikir ji mala xwe re kêrhatî, zîrek, can sivik, û kezeb kerr bû...

Remezan mirovekî dil fireh bû, deriyê mala wî ji mêvanan re vekirî bû, nandayî bû wek ku tê gotin: "Nanê wî dihate xwarin". Remezan mirovekî xwedî peywendî bû peywendiyê wî fireh bûn ji lewma mala wî kêm cara bê mêvan dima, keyfa wî ji çûn û hatinê re dihat... Remezan mirovekî ne kin û ne dirêj bû, esmerî zehîf bû. Lê gelek mêr bû çavê wî ji kesî nedişkest, çavê wî ji mirinê nedişkest, mirinê ji ber baz dida, bi şev ne bi roj. Di jiyana xwe de pir geriya bû. Binxet û Serxet Rojhilat û Rojava li hev xistibû!, û dibêjin li herçar parçê Kurdistanê geriya bû, hin bi şev û hin bi roj dibêjin gelek îza, feqîrî, birçîbûn, û perîşanî dîtibû!!

Ji ber ku karê wî kirîn û firotina çekan (sîlah) bû Tucarî Remezanê Kabreş hesab ji dijmin nedikir ji lewma bi sedê cara Remezan li sînorê Tirkiyê dida û bi ser kozik û çeperê eskerê Turkan de digirt û esker di kozik û çeperan de girê didan, û sînor derbas dikir bê ku wan bikuje! Karê Remezan qaçaxî bû, wî pir ji vî karî hez dikir. Ji ber karê wî û peywendiyên wî yên fireh rêbarî li ser mala wî hebûn, carnan cî nedima ku zarokên wî lê razin. Gelek cara di şevê ku pozê mêvanan li ber deriyê wî lihev diketin, û rê nedima ku zarokê wî lê razin, di şandin malê cîranan.! nexasim zarokên piçûk çimkî tenê du odeyên wî hebûn, û şeva ku mêvan pir dibûn nemaze di salên dawî de zarokê wî yên piçûk diçûn malê cîranan dirazan da ku rê ji mêvanan re çêbibe. Remezan di nav salan de çûbû, nema dikarî qaçaxçiyê weka berê bike, ji lewma di kosera bergihê hewşa xwe de 'embarek piçûk çêkiriye û mirîşkan tê de xwedî dike û difroşe.

Ji alîkî ve bergihê wî fireh bû û ji aliyê dî ve hin zarokên wî lê gihabûn û tim zarokên wî jê re digotin: "Bes e! gerek tu nema kar bikî, li malê rûne va em li te gihan em ê kar bikin, wê her tiştê te were ber destên te tenê tu ji xwe re li malê rûne û nimêja xwe bike. Tu têra xwe westiyayî. Bes e te em mezin kirin, dora me hat, ku em te xwedî bikin tu têra xwe bi me re westiyayî niha dora me hat!!. Lê ma ji ku tebata yekî wek Remezan li mal tê!. Temenê xwe di şeq û deqa de derbas kiriye. Tebata wî bê kar nedihat tim ji zarokên xwe re digot: Madem hûn naxwazin ez kar bikim naxwe ez ê xwe li ber vê dikanê mijûl bikim, lê wek ku ew di hebsê de be çimkî dikan bi xwe jî ne bi dilê wî bû. Wî ji gerê hes dikir û ger ne bi dilê zarokên wî bû, û herdûka ew ji mecbûrî qebûl kirbûn.

> **Hisên jê re got: Mala we ava, ev çend roj in em di ser çavê we de ne me aramiya we xirakir û em nehatine serêşiyê ji we re çê bikin, em ê îşev ji vir herin çêtir e em ji we re bibin bela, û armancek me heye em ji ber armanca xwe di vir de derketine.**

Destek tizbiyê qoq ê reşê sî û yek lib di destê Remezan de bûn, û li ber dikana xwe dirûnişt. Tim civata wî digeriya, Remezan ji wa kesên civatxweş bû, mirov ji civata wî têr nedibû mirov dixwest her li civata wî be. Remezan diniya dîtibû, geriyabû, çîrok û çîvanok serpêhatî di civatên xwe de ji mêvanên xwe re digotin, û di ber re mirîşkên xwe jî difrotin. Lê di dilê xwe de ji wî karî ne razî bû û tim ji xwe re digot: Ez û ev kar ez û mirîşk!! Dilê Remezan bi vî karî ne xweş bû, û heger ku ne ji civata li dora wî ba tucarî wî nikarîbû li ber dikanê bimîne, sebra wî li karê rûniştî nedihat wî ji çûn û hatinê hez dikir da ku rojê li cihekî be û tivinga wî li milê wî be, li ser têlên sînoran be!!. Wî wisa xwe dîtibû wisa fêrî jiyanê bûbû jiyana xwe bi vî awayî derbas kiribû.. Gelek cara Remezan ji xwe re digot: Çima ez ji Çiyayê Batmanê werim? Ma ez û ev beriya beredayî, ma ez û gundê Cirnikê!!

ez yê Çiya me ez ne yê erdê rast im, lê min ev bi serê xwe kir, ne kesî. Ev ne gunihê kesî ye, ji min pê ve lê mane feyde nake çû, berê gotine:(Tiştê çû nede dûv, ku te girt bernede lê ku te berda pey nekeve)! Remezan carna di hinavê xwe de dikelî aciz dibû, weka volqanekî lê tê, wek tenekek xwê di hinavê wî de be, ji xwe re digot: Zilam li ser erdê xwe tê naskirin. Êvara mala wî dihate dagirtin ji mêvanan û hin ji gundiya jî dihatin civatê. Êvara ku mêvan li mala wî tuneban, wê êvarê hedar û seqara Remezan nedihat, kufkufa wî bû di hinavê xwe de dikeliya çixara ji çixarê ber didayê, lê wî qehra xwe zû bi zû dernedixist, zilamekî xwegirtibû bi semax bû. pir ji mêvanan hez dikir nedixwest ku şevek bê kû mêvanek destê xwe li deriyê wî bixe di ser wî re here. pariyê devê wî ne yê wî bû, çeleng û mêrxas bû. Remezan pir ji zarokan hez dikir, ne tenê zarokên xwe, lê wî ji zarokên cîranan jî hez dikir, digot: ev paşeroja me ne, ev in yê ku bibin ajovanê gemiya me û miletê me bighînin qefê. Pêwendiyên wî bi derdorê wî re xweş bûn, dilê kesî nedihişt xêrxwazê mirovê hêja bû tucarî ne dihesedî malê xelkê. Rojekê Remezan li ber dikana xwe rûniştiye şeqeşeqa tizbiyê wî yî qoq weka reqereqa tavê buharê bi ser gund, dikeve, her libek bi qasî gûzekê ye, wa dibe vî alî û tîne aliyê dî bihna wî teng bûye tengijî ye, wê rojê kes li dora wî nîn e… Remezan xwe li ser kursî kiriye titik, serê wî di ber de ye her serê kêlîkî serê xwe radike li dora xwe dinêre kesî nabîne kesekî dikşîne û careke dî serê xwe dadixe û xwe bi tizbiya xwe mijûl dike… Nema hedara wî hat, da xwe rabû berê xwe da bergihê malê giha ber derî. Beriya ku derbasî hewşê bibe li şûn xwe meyizand dî wa zarokek ji hêla Bakur ve bi bazdan tê bi ser wî de bihnefişk bi wî zarokî ketiye…. Dema ku Remezan çav li lawik kir bi şûn de vegeriya li ber dikana xwe sekinî ta ku lawik giha cem wî jê re got: Xalê Remezan nameyek ji te re hatiye…! Remezan jê re got: Ka bide xalê xwe...Lawik kaxet da destê wî… Remezan li kaxetê nêrî quliband vî rexî quliband rexê dî. Remezan nizanê bixwîne, ji lewma ji lawik re got: Birazî kî daye te? Lawik jê re got: Xalo zilamekî li wê kolana ha ez dîtim ji min re got: ma tu dikana Remezanê Kabreş nas dikî? Dema min jê re got erê xalo ev kaxet da min ji min re got: bibe ji xalê xwe Remezanê Kabreş re...!

Remezan ji lawik pirsî ew zilam gundî bû yan biyan bû?.

Lawik got: Ez wî nas nakim? min tucarî ew li gund nedîtiye!.

Remezan got: Lê wî çawa da te?

Devê lawik li hev herbilî zanî ku wî tiştek nebaş kiriye lê ew nizane çi ye?, lawik kêlîkê ma sekinî li Remezan dinêre wek ku yek ji xwe re bêje ma ya min çi ye, lê ev gotin jê re negot. Remezanê Kabreş dî devê lawik li hev herbilî! Zanî ku lawik tirsiyaye, ji xwe re got, Ma ya vî feqîrî çi ye? Wek yekî ku bi xwe bihise ku gunehek kirbe rabû ji lawik re got: De baş e Xwedê te bihêle birazî. Lawik bi şûn de vegeriya Remezan jî kaxet berda berîka xwe û berê xwe da çû ber derê hewşê bang kir: Ebdo... Xorîşd... Azad! ka kî ji we li mal e law? Pêjna kesî nehat carek dî bang kir, Emîna hevjîna wî ji odê derket jê re got: Te xêr e Remezano! te çi divê?.. Remezan got: Ka kî ji zarokan li mal e, ka ji min re bang bike yekî ji wan. Emîna zanî ku tiştek li ser zimanê mêrê wê heye, çimkî di bangkirina wî de xuyaye ku tiştek li cem Mêrê wê heye... Lê wê nekir tiştek tenê jê re got: Kes li mal nîne ez nizanim bi kû ve çûne. Remezan got: Ji te re negotine em ê bi kû ve herin? Emîna got: Ma kengî ji min re gotine heta îro ji min re bêjin! ez ji ku dizanim bi kû ve çûne, gerek tu zanibî bi kû ve çûne. Remezan kaxet ji berîka xwe derxist lê meyizand derê wê vekir, pelek dirêj jê derxist ew pel quliband vî rexî lê meyzand quliband rexê dî cardî bi kûrahî da berçavê xwe lê tiştek jê fêm nekir cênîka xwe xwerand serê xwe berda erdê kêlîkî, di cihê xwe de ma sekinî, ramiya, careke dî serê xwe rakir dît ku hîn hevjîna wî sekiniye û lê dimeyzîne… Çaxê ku Remezan dît ku lê dinere kaxeta xwe li hev pêça berda berîka xwe û bi şûn de vegera, giha ber derê hewşê careke dî li hewşê vegeriya û yekser berê xwe da odeya mêvanan!. Emîna jê re got: Ev te xêr e Remezano ew çi kaxete bi te re? û tu diçe û tê? Remezan deng nekir û neaxivî, xwe nebihîstî kir û derbasî oda mêvana bû. Emîna jî li pey wî çû li eywanê sekinî. Wê dizanî ku tiştek di bin zimanê mêrê wê de heye, lê naxwaze jê re bêje û ew jî newêrê du cara gotina xwe dubare bike û jê bipirse. Emîna li eywanê ma sekinî guhê xwe da ser odê ka wê Remezan çi ji mêvanê xwe re bêje?! Remezan derbasî odê bû silav li mêvanên xwe kir û ew kaxet dirêjî destê Hisên kir… Hisên li nameyê meyzand jê re got: Ev çi ye.. ?!

Remezan jê re got: Ez nizanim çi ye ku min zanîba çiye min nedida te. Hisên name vekir dî va bi Tirkî hatiye nivîsandin. Di cî de rengê wî hate guhartin qermîçonka xwe berda ser riwê Hisên bi tirs û lez ji Remezan pirsî: kî da te kî ji te re anî?

Remezan got: Ez nizanim, lawikekî anî ji min re got, zilamekî daye min û ji min re gotiye bibe ji Remezanê Kabreş re, min ji lawik pirsî, Kuro kî bû ew zilamê ku ev kaxet daye te? lawik got, Xalo ez wî nas nakim, wî ez li celdê dîtim û ji min re got, vê nameyê bibe ji Remezan re, û ez nizanim bixwînim û kes ji zarokan jî li mal nîne ji lewma min ji xwe re got, ez ê bînim ji te re û ti bixwîne ka ev çi ye ka kî şiyandiye ka ji kû hatiye ka çi tê de heye??!. Hisên carek dî jî li kaxetê nerî, lê ew î bê dilê xwe quliban vî rexî rexê dî kêlîkî lê meyzand keserek ji kurahiya dilê xwe kişand. Hisên di bin dûvikê çavê xwe re li hevalê xwe meyzand dî va çavê teva lê ye. Hisên xwend û pê re pê re rengê wî hate guhartin çavê wî vebûn. Necla Baksî hevjîna Hisên jî li tenişta Hisên rûniştiye wê jî li mêrê xwe anî der ku ew kaxet "Peyama" di destê wî de tiştek nebaş tê de heye ji lewra rengê wî hate guhartin!. Necla Baksî di bin dûvikê çavê xwe re li çavê her hevalekî meyizand yek bi yek dî ku ew jî mane behitî ji guhertina rengê Hisên!. Lê kes napirse ka ew çi ye? çimkî Hisên serokê partiya wane "Partiya Kawa", û ew pir hirmet û rêzê ji Hisên re digrin. Hisên jî tekekî mêra ye. Necla qermîçonkên riwê wan hevalan yek bi yek xwend û di ber re li mêrê xwe jî dinêrî. Riwê Hisên bi sed zimana daxivî ji dûrahiya sedek erd dibêjê vê namê ez tevlî hev kirim. hemû kerr bûne wek mirov kevirekî bavêje gola beqan çavê wan zîq li Hisên e, ka wê çi bêjê?! Çavê teva maye li devê Hisên ka wê kengî xwendina namê bi dawî bike, û ji wan re bêje çi di namê de heye? Remezan nema xwe girt ji Hisên re got: Çi heye ka ji me re jî bêje wele em li benda te qerimîn. Hisên deynekir ta ku name bi dawî kir serê xwe rakir li Remezan meyizand jê re got: Ji te dixwazin ku tu ji mala xwe berdî me!..

Remezan got: Ji xwe henek û laqirdî ji min kêm in, ka bi rastî bêje çi di wê kaxetê de heye!?

Hisên got: Ez bi rastî ji te re dibêjim, ez ne henek û laqirdiyan dikim wa wilo ji te xwestiye? çavê Remezan çûne pişta guhê wî ji Hisên re got: Ê ka ew kî ne ta kû ji min dixwazin ez ji mala xwe berdim mêvanên xwe!?.

Hisên jê re got: vê ji wan re bêje, çima tu ji min re dibêjî..?

Remezan got: mane divê ez pêşî wan nas bikim ew kî ne birastî ez nizanim.!? Hisên got: Ev mala Silo ne ma tu wan nas nakî?

Remezan got: bawer bike ez wan nasnakim?!

Hisên ji Remezan re got: ev mala Silo ne ew tiştê wisa nizanin ew bi hikumetê ve gerêdayî ne û ji wa weye ku her tişt wê wek dilê wa bi rêve here? çimkî ew li Serxetê wisa dikin pêstûriyê li perîşana dikin û hikûmet jî piştgiriya wan dike..

Remezan destê xwe danî ber çena xwe domekî ponijî dûv re ji Hisên re got: Ê de ew û hikûmeta xwe ji bavê xwe de bê minet in, her yek kurê bavê xwe ye mane va Serxet e, cihê destê wa heriyê bila lingê xweji bixnê.

Hisên li nav çavê Remezan meyzand agir di çavê wî de diçirise jê re got: Ev malbat ji demek dirêj de dijminatiya me dikin, ne ji niha de ye, ev dijminatî ne bi destê wa ye, hikûmet wisa ji wan dixwaze wa dajo li ser vî karî, ew dijminê pirsa kurd in û bi hişkayî dijî kurda disekinin û piraniya wan bi Mîtan ve girêdayî ne. Xuya dike ji wan re hatiye gotin ku em hatine mala te, ji lewma wa ji te xwestiye ku tu me nehewînî?

Remezan got: dijminatiya we li ser çi ye? Ma tiştê kesayetî ne yan li ser kurdîtiyê ne û ya min çi ye.. Ez îro binxetî me...?

Mihemd Emîn gote Hisên: Heger tu destûra min bidî, ez ê ji apê Remezan re bêjim?

Hisên jê re got, Fermo hevalê Mihemed Emîn.

Mihemd Emîn berê xwe da Remezan jê re got, apê Remezan dijminatiya me û vê malbatê ji çaxa ku kurd li ser riwê gerdûnê hatine xuyakirin. Bû tiqetiqa Remezan kenî got: Çawa ji dema ku kurd hatine xuyakirin hûn dijminê hev in? Mihemed Emîn ji Remezan re got: Wele ez ji kerba hinavê xwe wisa dibêjim, apê Remezan dijminatiya me û vê malbatê ji van salê ku kurda li Kurdistana Bakur dest bi karê kurdewrî kirine, ev malbat dijminatiya Kurdan dikin, ez bawer im ji berê berê de ku vê malbatê dijminatiya Kurdan kiriye, wek ku me gelek caran bi wan re daye û sitandiye. Lê beriya du salan ez û Silo ketin gengeşeyekê de me qirik û gewriya hev li ser pirsa Kurdî ziwa kir. Yê wan, ew bi hikûmetê re ne divê ew wek hikûmetê bêjin çimkî hikûmet pereyan dide wan, û ew wisa perwerde kirine, mezinê vê malbatê li ber destê Tirkan rabûne ji kaniya ramanê wan vexwarine, birastî ew bi ramanê xwe ji hêla pirsa kurdî ve ji Tirka pîstir in.

Ew dixwazin xelkê devera wan bibin zilamê hikûmetê, yê ku ne wek wan li ser pirsa kurdî binêre ew jê re qebûl nakin! mixabin ew dixwazin miletê kurd tevî li gor berjiwendiyê xwe bi kar bînin. ez bawer im tu Silo nas dikî?

Remezan got: Belê min navê vê malbatê bihîstiye lê peywendiyên min bi wan re nîn in, lê bi rastî ez naxwazim wan nas bikim ji ber ku ne tu malbat e?.

Mihemd Emîn got: ew mezinê wê malbatê ye ew muxtarê gund e, Ê ez û wî ketin qirik û gewriya hev li ser pirsa kurdî ka ji mafê kurda ye ku ew jî doza mafê xwe bikin û bibin xwedî welat yan na?!. Ew nabînin ku ji mafê kurda ye dema ew dozê dikin!. Li gor gotina wan tu sedem nîn in ta ku kurd doza welata dikin ji ber ku tiştek ji kurda kêm nîne çima vê tevlîheviyê dikin ev hin hene li pişt wan e ta ku vê xirabiyê di Tirkiyê de dikin ev karê dijmin e!. Tu dizanî Silo digot, ma Kurd çi ne ta ku doza welata dikin? û sixêfên pîs kirine kurd û Kurdistanê û şehîdên kurdan wek Leyla Qasim û serok û rêberê kurdan hemî dane ber hev, dema ku wî sixêf kirin nema em axivîn me axaftin birî û her yek ji me bi rêya xwe de çû. Lê ez tengijîm nema rêya min di kevelê min de hebû bi rastî ez pir aciz bûm, lê min deynekir, Piştî ku ez çûme Nisêbînê min ji hevalan re got: Divê hûn Silo bikujin û gerek çi kesên wek Silo ku zimanê li ser kurd û Kurdistanê dirêj bikin û sixêfa bikin Şehîdan yekser werin kuştin..! ji bo êdî her kes lingê xwe bikşîne ber xwe... Hevalan texsîr nekirin ataxî lê girtin ta ku rojekî ew û pismamekî wî li bajarê Nisêbînê di nîvê bazarê de kuştin. Ji wê rojê de ev malbat tim bela xwe li hevalên me didin û astengiya ji me re çêdikin û gilihê hevalên me li cem Cendirman dikin, yanî her tiştê ku tê serê me hiştine li rexekî û serê xwe xistine di serê me de!! Remezan kevçiyê xwe avête xwarina li pêşiya Mihemed Emîn û gotin ji devê wî girt.

Jê re got: dêmek ew bûne Tirk, bû tiqtiqa hemûyan, bi gotina Remezan kenîn, Hisên ji wan re got: niha ne çaxê ken e, bihêlin bila hevalê Mihemed Emîn gotina xwe bi dawî bike. Bi rastî ne jî me tenê re wisa na çi kesê ku bi pirsa kurdî mijûl dibe û ew dibihîzin wa didin girtin û kuştin yanî ew çav û guh û devê hikûmetê ne di herêma xwe de û gelek tengasiyê ji welatparêzan re çêdikin, yanî ev mal eşkere dijminatiya me dikin û hevaltiya hikûmetê dikin. Mane hikûmet jî li kesên wisa digerin û piştgêriya wan dikin. Qey wan bihîstiye ku em li virin ji lewma ji te re şandine û dixwazin tu berdî me da ku ji hikûmetê re bêjin va li Sûriya jî em li dûv wan in.

Çavê Remezan çûne pişta guhê wî, aqil di serê wî de nema li mêvanan nêrî devê xwe bir û anî gotinê xwe di mejiyê xwe de necirandin û ji Hisên re got: ka wê nameyê bide min Xwedê mezin e…?

Hisên name da destê wî jê re got: tê çi bikî jê...?

Remezan deynekir, kaxet berda berîka xwe û berê xwe da deriyê odê giha derî destê xwe avête çilpika derî ku derkevê cardî bi şûn de vegera berê xwe da Hisên jê re got: Ev çi mêr in yê ku ez ji bo wa berdim mêvanên xwe qey ev min nas nakin bavo...!? Wele dera ku ez bi şev lê digerim ew newêrin bi roj lê bigerin, ma ew min nas nakin..? Mane ez di qurtek av de difetisim. min hesab ji kesî re nekiriye heta ku ez ji wa bikim. Min hesab ji hikûmeta wan kiriba min di nava rojê de li sînor ne dida û min eskerê wan di kozik û çeperê wan de girênedidan û ez di çûm Serxetê….Dema ku axa ji gundê xwe berdida gundiyan, ew dem çû ev ne axa û begê berê ne û ne jî em ew gundiyê berê ne, ma bi çi aqilî ji min dixwazin ez berdim mêvanên xwe..!? Dûv re ew li welatekî ne û ez li welatekî me û ez ne nanxwerê wan im, ez ne gundiyê wan im, ev bi çi heqî dibêjin ka berde mêvanên xwe? Xwêdanê di çênîka serê Remezan re avêt, domekî di cihê xwe de ma sekinî, dûv re got: Niha hûn birastî dibêjin wan ji min xwestiye ku ez ji mala xwe berdim we..!?

Remezan li riwê tevan nêrî, hemû mane sekinî lê çavê wa dibêje rast e wa wisa ji te xwestiye ku tu ji mala xwe berdî me!

Pîreka Remezan Emînê xwe daye pişta deriyê eywanê û guhdarî wan dike, çimkî pir ji mêrê xwe dipilikîne jê newêre herê odê cem wan. lê dixwaze nas bike ka ew çi name bû di destê mêrê wê de ji lewma xwe daye pişta derî û li wan guhdarî dikir. Remezan nizane ku Emîna dengê wan dike, çaxê ku da xwe rabû û ji wan re got: de ka ez ê niha herim heta êvarî Xwedê mezin e, û hate ber derê odê, carek dî li wan zîvirî, got: ma ya we çi ye ew ji min dixwazin? Ez û wa li hev. Ka em binêrin ka wê çi bikin ka rast e xwediyê zirtê xwe ne. Bila xweşmêrê wan werin ka ez wan bibînim..!? kesî deng nekir, kêlîkî mane sekinî, her yek li benda yê dî ye, ku ew bêje lê kes ne axivî û hemû bê deng mane… Emîna dengê Remezan dike zanî ku wê ji odê derkeve… Da ku Remezan wê li pişt deriyê eywanê nebîne bi lez derkete hewşê.

Dizane ku Remezan wê li pişta derî bibîne wê pê de bixeyde û wê jê re bêje tu qelewîzê li me digre ma tu ataxa wan î. Dema dî Remezan ji odê derneket. Emînê bixar derbasî oda dî bû û gote bûka xwe: Kezî kurê Felekê hineka ji amê te re kaxetek şandine û tê de dibêjin berde mêvanên li mala xwe...!? Lawo ma ev kî ne…!? Qey va çi kiriye ma qey va ew keçika bi xwe re revandine...!? Felekê got: waweylê jinamê ma wê çawa evqas zilam jinekê birevînin?

Emîna pîrekek gundî ye ew tiştekî ji kar û xebata ku di ber kurdîtiyê de nizane û li cem wê jin bi zilaman re bigerin şerm e. Li cem Emîna jin ya malê ye, ne ya çol û çiya û xebat û şer e, ji lewma wê ew pirs ji bûka xwe kir lê piştî ku bûka wê ew bersiv dayê wê pirs bi rengekî dî kir û got: Ma nexwe va mêr kuştine kezî kurê Felekê, te ji Ebdo nepirsiye van çi kiriye ta ku baz dane. Felekê got: Jinamê ez ji ku diwêrim tiştê wisa ji Ebdo bipirsim ma tu kurê xwe nas nakî?.

Remezan ji odê derketiye li hewşê diçe û tê û kaxet di destê wî de ye carna dixê bêrîka xwe de û ji berîka xwe derdixe, lê dimeyzîne careke dî dixê berîka xwe de wek masîkê jehir xwarî lê hatiye!!.

Hisên bang kire Remezan ka we re bavê Ebdo!?

Remezan lê vegerand got: Belê mamoste?..

Remezan cardî vegeriya odê û bang kire pîreka xwe Emîna ka çakî bi darçîn ji me re çêke û bîne odê û çû li cem Hisên rûnişt. Hisên jê re got: Mala we ava, ev çend roj in em di ser çavê we de ne me aramiya we xirakir û em nehatine serêşiyê ji we re çê bikin, em ê îşev ji vir herin çêtir e em ji we re bibin bela, û armancek me heye em ji ber armanca xwe di vir de derketine. Em şoreşger in rojekî li vir in roja din li cîkî dîne û tu dizanî pirsek me heye em xwediyê pirsê ne em ne xwediyê derdeseriya ne... Çaxê ku Hisên bang kir Remezan Emîna bi destê Felekê girt û çûne eywanê guhê xwe dane ser wan ka wê çi bêjin. Dema ku dîtin Hisên dibêje em ê herin em nehatine ser êşiya ji we re çêkin, Emîna gote Felekê te dengê wan kir waye wê herin başe mala Xwedê ava.. Felekê got: Ka bisekin ka amê min wê çi bêjê belkî amê min nehêle ew ji mala me herin ma tu amê min nas nakî?... Emîna got: ma çawe ez amê te nas nakim.. Remezan axavtin ji devê Hisên girt û jê re got: Bawer bike piştî vê nameyê min nehişt hûn ji mala min herin û ronahî di çavê min de hebe û tiştê ji wan tê bera texsîr nekin û dera destê wan heriyê bila lingê xwe jî têxinê, û ez hêvîdik im hûn nema vê mijarê ji min re bibêjin hûn wisa min kêm dikin û ez ne yê ku hûn wî kêm bikin... Ez Remezanê Kabreş im jinan zarokê xwe bi navê min dirazandin, û hin hebin ji min bixwazin ez berdim mêvanê xwe, ji mala xwe di bin gefê wan de hema bila ez bimrim ji min re çêtir e..

Li eywanê Emîna ji bûka xwe re got: yadê mane ev zilam tim wek xwe dike, bi navê Xwedê Remezano nahêle ev camêr li ser oxira xwe herin û wê ev mêrik belayekî ji me re bîne bi vê serhişkiya xwe!. Ma em ji kû dikarin berberiya Tirkan bikin, vaye sînor gavek e, ma ku şevekî hatin bi ser me de girtin em ê çi bikin û wê kî bêje çi?!

Felekê jina Ebdo ye. Ebdo kurê Remezan e ta astekî wî şopa bavê xwe di kirîn û firotina çekan "Sîlah" de girtiye. Felekê ji xesûya xwe re got: bihna xwe fereh bike jinamê heta êvarî Ebdo û Şikrî hatin ez û te em ê ji wan re bêjin ka ew ê çi bêjin? Hîn ew bi hev re daxivin Remezan ji odê derket lê agir ji çavên wî diçû berê xwe da dikanê bê ku bi kebaniya xwe re yan bi bûka xwe re baxive!?.

Felekê ji jinama xwe re got, va amê min çû ber dikanê ka li dûv wî here ka tu tiştekî jê fêm nake?. Remezan vegeriya ber dikana xwe li ser kursiyê xwe rûnişt lê tengijîye hatiye dagirtin rêya wî di kevelê wî de nema ye ji xwe re got: Ez sax li dinya yê û hinek ji min bixwazin ez berdim mêvana ji mala xwe, diyar e ev hêviya mêraniyê ji min nakin!!?.

Remezan di qurtek av de dixeniqe, hingî bihna wî tenge. li ser kursiyê xwe rûnişt kufkufa wî ye wek hebanekî lê hatiye mirov topizkekî lêbixe wê bipeqe! Emînê çû li cem wî rûnişt jê re got: Remezano xêr e kufkufa te ye qey çi di wê kaxezê de hebû heta ku tu wisa aciz î? Remezan zîq li nav çavê wê meyizand bê ku lêvê xwe ji ser hev rake lê wek ku bi çavê xwe jê re bêje, Emînê tu xwe tevlî karê min nekî. Emînê jê re got: Remezano pêşiyê me ne ji xwe de gotine yê bê hesab be wê bê hesab here!?? Tu bi ya min û ya Xwedê bikî destûra van camêran bide bila li ser oxira xwe herin çêtir e, zarokê me hûr in, me bela wa nîne, ma ku şevekî ji van ew bêbavê Tirka werin bi ser me de bigrin wê kî bêje çi yan em ê çibikin…?

Damarê Remezan li hev ketin rayê mêraniyê li nav çavê wî re derketin çavê wî weka du fincanan vebûn got: Emo Emo te vê carê ev gotin got careke dî nebêje bi wî Xwedayê ez û te dayîn ez bibînim tu vê mijarê bi min re veke tu nema nanê min dişkînî, rabe ji cem min here berî ez te bidin ber kopalan, ev ji min kêm e da ku sibe xelk bêjin wele Remezanê Kabreş ji tirsa çend serseriyên Tirkan berda mêvanê xwe!.

Here binêre ka çi ji mêvanan re lazim e, ji çakî ji qehwakî, wele ev ji riha bavê min kêm e! Emîna da xwe rabû çû odê ji Felekê re got: Min ji te re negot mirov nikare pirsekî ji wan bikî yadê bihna wan teng e. Felekê got: qey amê min bi te re xeyidî? Emînê got: yadê min pê re dirêj kirba wê li ber wê dikanê ez bidama ber dara? Xeyîdî û berda min, gote min ji vir here û carek dî vê mijarê bi min re veneke, Felekê got: de ka dergûşa lawik bihejîne ez ê herim çayekî ji wan re çêkim belkî amê min jî vexwe wê bihna wî fireh bibe?.

Emînê li ber dergûşê rûnişt û dergûşa neviyê xwe Ferhadê Ebdo dihejîne di ber re lorîka ji lawik re dibêje ta ku lawik di xewê ve çû. Felekê jî çayek sorî qurmizî misk û ember di nav de ji vêya tu dizanî çêkir û bire ji mêvanan re, û qedehek anî gote xesûya xwe vê qedeha çayê bibe ji amê min re belkî bihna wî fireh bibe û tu tiştekî jê fêm bikî. Emînê rahişte qedeha çayê bire ji Remezan re. Dî ku Remezan bi tenê li ber dikanê rûniştiye serê wî di ber de ye dipûnije Emînê jê re got: wa Remezano? Remezan serê xwe bilind kir lê meyizand lê xuya ye ku hîn qehrê ew bernedaye bihna wî fireh nebûye, çavê wî wek du fincanên xwînê di kurtê xwe de dilîzin. Emînê got: yê te bibîne wê bêje qey deynê vê dinya yê tevî li te ne Xwedê mala te ava kirî tiştê Xwedê kirî betal nabe! ma wa gotiye Xwedê jî gotiye? ka vê şûşa çayê vexwe wê bihna te fireh bibe. Emîna şûşa çayê da destê wî li cem rûnişt. hevjîna wî ye, ev 25 sal in jin û mêr in, gelek rojên xweş û nexweş bi hev re bûrandine, gelek qere-çarşem di ser wa re çûne diya zarokê wî ye. Remezan serê xwe rakir got: belê çawa ez venaxwim, Emîna li cem wî rûnişt dilekî wê dibêje jê re bêje dilekî dî dibêje na keçê mebêje, wê dilê te bihêle ma tu mêrê xwe nas nakî?! Herdu li cem hev rûniştîne lê yek bi yê dî re naxive Remezan ji qehra û Emînê ji tirsa! Emînê anî bîra xwe çawe di wa şevê zivistanê yên dirêj de çavê wê dima li rêya mêrê wê ka wê kengî ji Serxetê dakeve binxetê, xew ji çavê wê diçû xwe di nav cihê xwe de diquliban ser vê teniştê xewa wê nedihat xwe diquliband ser tenişta dî cardî xewa wê ne dihat! dirabû li ser cihê xwe domekî di rûnişt guhê xwe dida ser derê hewşê lê tu pêjina mêrê xwe ne dikir.. Emîna gelek cara şevê xwe wisa derbas dikirin çavê wê li rêya mêrê wê diqerimîn xew ji çavê westayî difirî ta ku Remezanê Kabreş ji qaçaxçiyê dihat!. nexasim şeva ku dengê gulleyan ji Sînor dihat wê şevê hedara Emînê li ser cihê wê nedihat lingek wê li derê odê bû yek li ber pencerê bû, ku dengê gulleyan li ser hev dihat dilê Emînê dihate guvaştin nema tebata wê di odê de dihat derdikete hewşê û guhê xwe pêl dikir bi ser hêla sînor û dengê gulleyan ve. Şeva ku gelek baran dihat Emînê temtûlek ji xwe re ji çiwêl çêdikir û dima li ber dîwarê hewşê û çav û guhê wê dima li rêya bavê zarokê wê. Emînê di dilê xwe de dikele, lê newêrê li xwe bîne der!!. Remezan li ser kursiyê xwe rûniştiye berê wî li Bakure li dûr dimeyzîne bê ku çavên xwe bişkîne yan berê xwe bizîvirîne wek ku mirov li tiştekî meyzîne û nexwaze ew tişt ji ber çavên wî winda bibe.

Demek xweş herdu mane wisa ji nişkê ve, Remezan berê xwe da Emînê û jê re got: ma te çayê da mêvanan jî?

Emînê li ciyê xwe hilçenî got: belê min çayê danî ber wan û ez hatim.. Remezan rahişte şûşa xwe ya çayê firek ji çaya xwe vexwar, destê xwe avête berîka xwe pakêt ji berîka xwe derxist devê wê vekir dî va pakêt vale ye, li Emînê meyzand xwest jê re bêje qey zarokan çixara ji pakêta min derxistine lê çavê wî bi koma qûnikê li pêşiya wî ket gotina xwe daqurtand hêdîka da xwe ji cihê xwe rabû çû. Emînê bang kiriyê tê bi kû ve herî? Remezan deng nekir sûrikand çû pakêtek ji kulînê derxist û bi lez hat giha ber Emînê jê re got: ma ez ê bi kû ve herim mane ez bûme xwedî neyar newêrim ji malê derkevim. li ser kursiyê xwe rûnişt pakêta xwe vekir çixarek jê derxist xiste nav lêvên xwe yî ziwa de, hesteyê xwe derxist destê çepê ji heste re kire kovik û çixara xwe vêxist du sê miz li ser hev jê kişandin diwê çixareyê belav bû, zimanê wî gij bû qirika wî tixtixî, kuxte kuxta wî rondik ji çavên wî barîn. Emînê jê re got: ji vexwarina van çixara berde ma ev bû çend car bijîjk Qasim Miqdad ji te re dibêje dev ji çixara berde wele tê bi vî serê xwe yê hişk min li ber dîwaran bihêle. Remezan awirek tûj jê veda û deng nekir!. Remezan rahşte şûşa çayê bi ser xwe de kir da destê Emînê jê re got: we çi şîv ji me re çê kiriye vaye diniya êvar e? Emînê got: ew serûpiyê duh te anînbû min ji Felekê re gotiye deyne ser êgir mane paqijkirî ne tiştek ji wa re navê wê vê gavê çêbin ji nîro ve min heşandine û nazikin...

Remezan got: de rabe here alî bûka xwe bike çêtire tu li cem min rûniştiyî. Remezan dixwaze Emînê ji cem wî here çêtire ku gotin motina jê re bêje, yan pê de bixeyide, û ew vê yekê naxwaze, û ji alîkî ve dixwaze bimîne bi tenê da ji xwe re bipûnije?!

Emînê da xwe çû malê Remezan kete ramanên kûr, yekî ew dibir û yekî ew tanî dike û nake nikare bawer bike ku hin jê dixwazin berdê mêvanên xwe. Ev ê mijarê ew serobino kiriye, giyanê wî li hev xist hiş di serê wî de nehişt nema di zane birame. Anî bîra xwe çawe di salên bihûrî de ew bi eskerê tirkan re ketiye şer û ketiye tengahiya û kariya xwe xilas bike, û bi roja xwe di şikeftan de veşartiye, bê xwarin maye lê tu carî tirs ne ketiye dilê wî û nejî hêrsê wî daketine. piştî ku Remezan ji cem mêvana çû dikanê, Hisên ji hevalên xwe re got: gelî hevala hûn malbata Silo ji min bêtir nas dikin, ka çi qasî destê wan di hikûmetê de dirêj e, û ew dikarin çi bikin? Xoce berpirsê partiya Kawa ya devera Nisêbînê û gundewarê wê ye ji Hisên re got: Hevalê Hisên ev hevalê rûniştî tev wan nas dikin, ev malbat heta dawî girêdanên wan bi hikûmetê re hene, û hin ji wan di Ergekon de ne, tu dizanî destê Ergekon çiqasî dirêje û ew dikarin çi bikin, yan wê çibkin!? ez bawer im kes ji havalan nikare bersiva vê pirsê bide û ne ez dizanim... Lê em çi bikin ev biriyar ya te ye? Ez nizanim heger tiştin li cem havalan hebin ew dikarin bêjin, berê xwe da hevalên rûnşitî got: gelî hevalan hûn çi dibêjin, we dî hevalê Hisên name xwend em herin em li vir bimîn in em çibikin her yek ya dilê xwe bêje? Hemûyan li hev meyizand bê ku kes ji wan biaxive!!?? Wek ku ji wan re bêjin em vê biriyarê bi hêviya we ve dihêlin hûn çi dibêjin em ê wisa bikin. Mihemed Emîn (Xoce) got: Mamoste Hisên heval li benda biriyara te ne? Necla Baksî xanima Hisên e, ew jî endama komîta navendî ya Partiyê ye got: Ez bim em ê ji vir herin çêtire ku em serêşiyê ji vê malê re çêbikin em nehatine piroblêman ji kesî re çêbikin nexasim mala ku deriyê xwe ji me re vekirine. Wa hûn dibînin îro çend roj in em di ser çavên wan de ne bi qedir û qîmet, heger ku hûn biya min bikin emê ji vir herin yan ji hev bela bibin çêtir e ku em belana ji wa re çê bikin wê li ser me giran be heger ku hûn bi ya min bikin emê îşev ji vir herin çêtire ku em hetanî sibê bimînin..! Xwendevanê rojnameya me li bendî xelka 2an ji vê kuştarê bin1.12.2015

Luqman Silêman